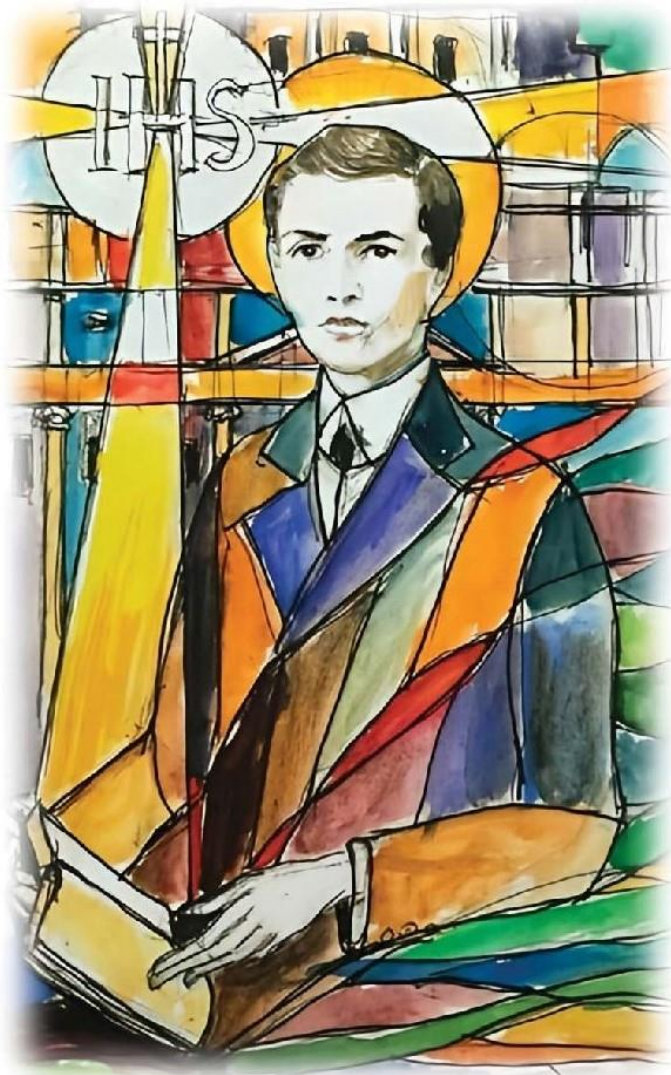

Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović

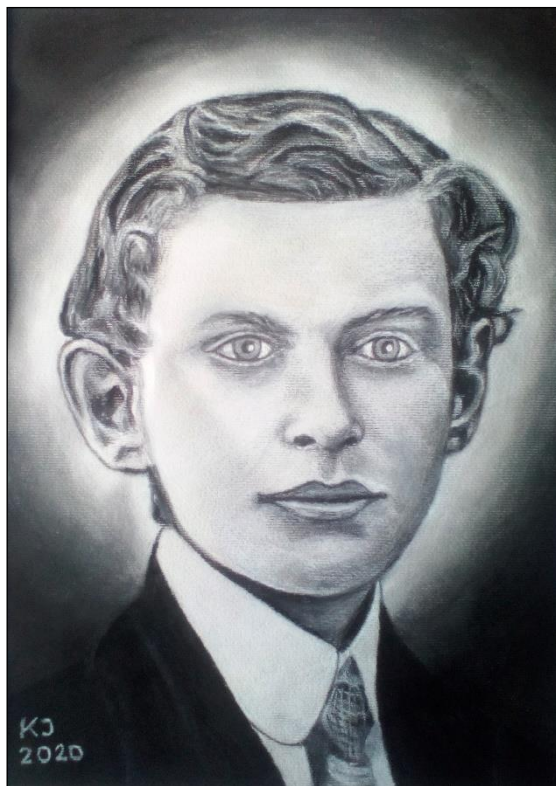
B
L
A
Ž
E
N
I

I
V
A
N

M
E
R
Z

**U BOGA
ZAGLEDAN**

**Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović**

U BOGA ZAGLEDAN

*Bl. Ivan Merz - gimnazijalac.
Naslikao Krešimir Jakumetović iz Osijeka.
Slika se nalazi u Postulaturi za kanonizaciju bl. Ivana Merza
u Palmotićevoj ulici u Zagrebu.*

Knjižnica

U PRAVI TRENUTAK

626

Domagoj Jakumetović, Krešimir Jakumetović

U BOGA ZAGLEDAN

Zbirka pjesama

Za izdavača: vlč. dr. sc. Ivan Zirdum, prof. u miru

Uredili: p. Božidar Nagy, SJ,
Domagoj Jakumetović, Krešimir Jakumetović

Lektura, redaktura i korektura:
p. Božidar Nagy, SJ

Slika na naslovnici: Vitraj bl. Ivana Merza
u kapeli bl. A. Stepinca u župi Bistra.

Autor: akad. slikar Darko Škoda -
Brdovec (Zaprešić).
www.darkoskoda.com

Grafička priprema:
Marinko Hardi

Tisak: OG Grafika d.o.o., Ogulin

Izdavač:
Karitativni fond UPT
»NE ŽIVI ČOVJEK SAMO O KRUHU«
ĐAKOVO

Naklada: 2500 primjeraka

ISBN: 978 953 208 439 9

CIP zapis dostupan je u računalnome katalogu
Gradske i sveučilišne knjižnice Osijek pod brojem 151029058

**Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović**

U BOGA ZAGLEDAN

*Zbirka pjesama napisanih u čast i zahvalu
blaženom Ivanu Merzu
za uslišane molitve po njegovu zagovoru*

U spomen 100.-te obljetnice sudjelovanja bl. Ivana Merza
u organiziranju proslave Svete Godine 1925.

„U PRAVI TRENUTAK“
Đakovo
Sveta Godina 2025.

*Bl. Ivan Merz.
Naslikao akademski slikar Anto Mamuša
iz Novoga Travnika, BIH.*

I. PREDGOVOR

*p. Božidar Nagy, SJ
postulator bl. Ivana Merza*

„ČUDO MILOSTI BOŽJE“

Kardinal Franjo Kuharić veoma je cijenio bl. Ivana Merza i o njemu je izrekao preko desetak govora i homilija. Svi ti njegovi javni nastupi objavljeni su u knjizi pod naslovom „Ivan Merz - Čudo milosti Božje“. Tim je riječima, naime, Kardinal nazvao našega Ivana još 1982. g. u svojoj propovijedi u Bazilici Srca Isusova, a bilo je to dvadeset godina prije njegove beatifikacije.¹ Ove tri riječi „čudo milosti Božje“ češće upotrijebim kad trebam nešto reći o izvanrednim događanjima povezanima s našim Blaženikom. Prvi put je to bilo kad sam izrazio svoje divljenje, radost i zahvalnost za „čudesna“ upoznavanja i štovanja hrvatskog Blaženika na Filipinima. Iste riječi primjenjujem sada i na ovu knjigu, kao i na njezine autore, braću Domagoja i Krešimira Jakumetovića. Vidjeti dva mlada katolička intelektualca koji su oduševljeni likom i svetošću bl. Ivana Merza, a koji svoje talente stavljaju na raspolaganje da bi se poznavanje ovoga Božjega ugodnika što više proširilo u hrvatskoj javnosti, jest stvarno nešto čudesno. Točnije rečeno, čudesna je Božja milost koja potiče njih dvojicu, a oni joj se odazivaju, da otkrivaju svetost bl. Ivana u kojem se Bog već proslavio i nastavlja proslavljati.

---

¹ Propovijed Kardinala Franje Kuharića na sv. Misi u povodu 54. obljetnice smrti Ivana Merza 10. svibnja 1982. g. u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu.

Ova knjiga jest u stvari druga njihova knjiga takve vrste. Prvu knjigu pod naslovom „Apostol Kristov - Ivan Merz“ objavili su naši autori još 2016. g. Središnji dio i prve i druge knjige jest njihova poezija u čast našem Blaženiku. U prvoj knjizi ima 60 pjesama, a u ovoj drugoj ima 70 njihovih pjesama koje su ispjevali u čast bl. Ivanu tijekom petnaest godina, tj. od 2009. g. kad su za obljetnicu rođenja bl. Ivana napisali prvu pjesmu pod naslovom „Tvoja vedrina“. Ove njihove pjesme svjedoče koliko je snažna karizma bl. Ivana Merza, odnosno Božja milost koja kroz njega djeluje, da je mogla nadahnuti ova dva štovatelja bl. Ivana te su u svojim stihovima ovjekovječili svetačku ljepotu Blaženikova lika. To je potvrdio i sv. Papa Ivan Pavao II. kada je na početku mise beatifikacije rekao i ove riječi: „Kristovo svjetlo blista u jednom od sinova ove Banjolučke biskupije, u Ivanu Merzu koji će za vrijeme ovoga slavlja biti proglašen blaženim...“

Zaustavimo se kratko na nazivu ove druge knjige: „U Boga zagledan“. To je u stvari misao našega Blaženika, ali izražena samo drugim riječima. Zapisao ju je bl. Ivan u svome Dnevniku, 5. veljače 1918. g., na bojištu i to pri kraju Prvog svjetskog rata kada je sastavljao program svoga duhovnog života koji će provoditi nakon prestanka rata. Ta njegova misao izražena njegovim riječima glasi: „Boga nikada zaboraviti! Nprestano težiti za ujedinjenjem s njime.“ Ova njegova misao nalazi se također na početku vatikanskog dekreta o njegovim herojskim krepostima.

Osim pjesama koje su središnji sadržaj knjige, autori su je obogatili mnogim vrijednim prilozima. Tu su najprije njihova svjedočanstva, na početku i na kraju knjige, što ih je oduševilo kod bl. Ivana i privuklo da su svoje talente stavili u njegovu službu, za njegovu proslavu. Da čitatelj bolje razumije odakle su oni crpili nadahnuća za svoje pjesme autori donose nekoliko najvažnijih tekstova bl. Ivana: njegov čuveni predgovor *Zlatnoj knjizi*, koji je u stvari njegov apostolski program. Tu je potom njegov članak *Hrvatske crkve* što ga je Merz objavio 1925. g. u prigodi proslave 1000 obljetnice Hrvatskog Kraljevstva. Tu su potom i njegovi tekstovi iz duhovnih vježbi kroz koje možemo bolje ući u njegovu dušu i njegov odnos s Bogom.

A na kraju knjige autori nam donose nekoliko važnih svjedočanstava Ivanovih prijatelja i suvremenika o njegovoj svetosti. Najprije je tu članak dr. Ivana Protulipca o Merzu, koji je kao predsjednik

bio njegov najbliži suradnik u Orlovskoj organizaciji. Potom je tu dragocjeno svjedočanstvo rimskog profesora dr. Tommasa Federicija koji je bio moderator prve doktorske disertacije o Merzu koju je 1975. g. napisao i obranio na Papinskom liturgijskom institutu u Rimu dr. Marin Škarica, svećenik Splitsko makarske nadbiskupije. Posebno je zanimljiv tekst prof. Đurđice Vitković koja je najbolje izrazila kako su djevojke i žene doživljavale svetost našega Blaženika i što je on za njih značio. Uz to su dodana i druga kratka i dojmljiva svjedočanstva Ivanovih suvremenika. Poseban prilog donosi prikaz molitvenog života bl. Ivana Merza iz kojega se vidi koliko je bl. Merz bio prožet duhovnošću zahvaljujući dnevnoj molitvi u svim njezinim oblicima (misa, pričest, razmatranje, časoslov, krunica, adoracija). A sve to davalo je dušu i veliki uspjeh njegovu apostolatu.

U knjizi nalazimo i prikaz kako karizma bl. Ivana Merza osvaja današnju mladež; navedene su samo najvažnije udruge koje su osnovane posljednjih desetak godina, a nadahnjuju se na idejama i duhovnosti našega Blaženika (Nanovo rođeni - Botinac, Mladi za Domovinu - Sesvete, S orlovima u visine - Palma, Zagreb).

Kao i prvu svoju knjigu posvećenu bl. Ivanu, naši autori su i ovu svoju knjigu obogatili reprodukcijama najnovijih umjetničkih djela o bl. Ivanu.

Ova knjiga objavljuje se u 2025. godini kada cijela Katolička Crkva prema stoljetnom običaju slavi Jubilarnu - Svetu Godinu. Prije sto godina, 1925., slavila se također Sveta Godina. U njezinu proslavu uključio se bl. Ivan Merz s mnogo oduševljenja i angažiranosti. Objavio je mnoge članke o toj tematici, a u časopisu Za vjeru i dom vodio je posebnu rubriku pod nazivom „Vječni Rim“. Vrhunac njegova zalaganja bilo je organiziranje hodočašća Orlovske mladeži u Rim i susret s Papom Pijom XI. Ova je knjiga stoga i prilog obilježavanju stote obljetnice sudjelovanja bl. Ivana Merza u proslavi Svete Godine 1925., ali isto tako želi dati svoj doprinos proslavi i ovoj Svetoj Godini 2025.

Na kraju kao postulator za kanonizaciju bl. Ivana najsrdačnije zahvaljujem našim autorima Domagoju i Krešimiru koji su ovom svojom knjigom dali veliki doprinos za bolje upoznavanje bl. Ivana, njegove karizme i njegova značenja za hrvatski narod i za cijelu Crkvu.

Zagreb, 24. XII. 2024.

Na dan otvorenja Svete Godine 2025.

*p. Božidar Nagy, SJ
postulator*

*Predavanje Domagoja Jakumetovića
o apostolatu bl. Ivana Merza prema bližnjima
u Župi bl. Ivana Merza u Zagrebu (naselje Špansko), 2017. g.
Na oltariću se nalazi relikvijar s relikvijama bl. Ivana Merza.*

II. UVODNA RIJEČ AUTORA DOMAGOJA JAKUMETOVIĆA

Dragi čitatelju,

želim ti u ovim mojim uvodnim riječima donijeti nekoliko riječi o kršćanskoj ljubavi blaženoga Ivana prema bližnjemu iz kojih je vidljivo koliko je naš Blaženik davao sebe drugima radi spasenja njihovih duša, koliko im je pomagao, tješio ih, u poniznosti, skrovitosti i potpunog predanosti Bogu te ga upravo zbog toga zovemo i nazivom „Apostol bližnjih“.

Već na početku svoga Dnevnika Ivan bilježi stihove Byronova Manfreda:

*Za mladih dana želio sam vruće, da srca drugih svojim prožmem srcem,
da svijetlim narodima, da se uspnem, ja ni sam ne znah kamo...*

Ivan je već ovdje dao nagovijestiti da želi biti apostol bližnjih, da želi zasvijetliti narodima i prožeti srca drugih, a to je u svome životu i ostvario.

Kada promatramo život bl. Ivana i njegovo djelovanje, možemo vidjeti da je sve što je radio bio jedan veliki čin ljubavi prema bližnjemu, jer je tolike, a napose mlade, priveo i približio Isusu Kristu i katoličkoj vjeri. Njegova silna zauzetost za dobro bližnjih, napose mladih, jest izraz njegove velike ljubavi k bližnjemu. On svima svijetli nenadmašivim primjerom revnosti za proširenje Kristova kraljevstva i nadnaravno dobro bližnjih. Živi svetačkim životom ispunjenim ljubavlju prema bližnjemu i herojski se uspinje do vrhunca kršćanske savršenosti.

Osim duhovnih djela milosrđa koja je bl. Ivan obilno vršio, on je jednako tako imao u vidu i konkretne tjelesne potrebe siromaha. On je bio pomoćnik bijednih. Brojne zgođe iz njegova života o tome govore. Za gladnih poslijeratnih godina u Beču, čim bi dobio od majke paket, odmah bi ga s drugovima podijelio. Za vrijeme studija u Parizu upisuje Kongregaciju sv. Vinka Paulskog te od svoje skromne studentske stipendije redovito materijalno pomaže jednoj siromašnoj pariškoj obitelji. Kao profesor u Zagrebu nije samo mjesečno davao 10 posto od svoje plaće, nego je i dijelio što god je imao ili skupio. Kolike su obitelji

znale gdje on živi, a još više on gdje su one. Nije bilo Božića, Uskrsa, Sviju Svetih, a da ne bi s prijateljima hrabro započeo akciju dobrote, upustio se u borbu protiv neimaštine i bolesti, zanjihao čitav jedan val milosrđa. U susretu sa siromasima nije samo materijalno pomagao već bi to činio velikom obzirnošću i pažnjom. Zbog toga je bio zapamćen kod ljudi koji su bili u potrebi. Na fronti je pribilježio: *Učiniti djelo ljubavi čovjeku koji trpi, najveća je stvar, temelj je to svakog duhovnog života.*

Poderanom invalidu Mišku, čistaču cipela, puno je puta pomagao u potrebama; jednom prigodom dao mu je i svoju novu košulju; kakvu njegovu gostu, radniku s ulice ponudio bi i svoje jelo i svoj krevet, a sam bi na podu spavao. Bolesne je pohodio kad god bi mogao. Više je brinuo za druge nego za sebe. Prilazio je onima od kojih bi drugi bježali i odvrćali svoj pogled.

On je bio brat svima, provodio je život sveca Božjega i prijatelja svih, osobito malenih; bio je blag, smiren; bratski je opominjao, pomagao, savjetovao, tješio...

O ljubavi prema bližnjemu ostavio nam je divne misli:

Pokloniti sve i žarko ljubiti bližnjega, koliko li veselja ima u svemu tome! Ja volim čovječanstvo, volim male, nepoznate ljude, koji na svojim leđima nose sav teret historije.

Upotrijebimo sve naše energije da spasimo svoje duše i što više duša naših bližnjih.

Svaki od nas nosi u sebi temelje jedne druge katedrale koju treba graditi: to je hram Duha Svetoga u našim dušama. Mi moramo najprije u nama izgraditi tu katedralu, a onda pomoći graditi katedrale u dušama naših bližnjih.

Kad se spremalo hodočašće u Lurd, s kojim je i on išao, pozvao je učiteljicu Miru Majetić da i ona pođe te joj rekao: *Pođite da vidite čudesa Božja i komadić raja na zemlji!* No, kako je bilo poteškoća s njezinim dokumentima, učiteljica se nije mogla odlučiti. Ivan joj je, međutim, sve poteškoće riješio utrošivši za to cijeli dan. Kad se požalila što je toliko vremena za nju izgubio, on joj je odgovorio:

Dan što ga čovjek posveti drugome nije nipošto gubitak već dobitak, dani u kojima ne učinimo ništa za druge, već samo za se, to su izgubljeni dani.

Pomogao je mnogim mladim ljudima bilo u učenju, bilo u traženju namještenja i posredovanja u najrazličitijim potrebama s kojima se mlad čovjek susreće, posebice oni koji tek dođu u grad. Ivanova kršćanska ljubav očitovala se i u opraštanju. Često je znao govoriti kad su iskrsele kakve poteškoće u radu s bližnjima: *Samo da ne bude povrijeđena kršćanska ljubav.* Bio je velik u opraštanju nanesenih uvreda. Ljubio je i one koji su ga napadali. Jedna njegova poznanica zadivljena svjedoči o njegovu praštanju prema uvreditelju. Kada je u jednom društvu bio grdno napadnut i kada se mogao s punim pravom braniti, jer je radio po svom najboljem uvjerenju, on je šutio i ni riječi nije progovorio u svoju obranu. Poznanici koja mu zbog takvog stava nije prikrila svoje divljenje, odgovorio je: *Tko hoće biti pravi radnik za Božju stvar ne smije poznavati sebe; osobni je kult najveća zapreka mnogim uspjesima našega rada.*

Njegov su ga krepostan način života, duboka poniznost, pobožnost prema euharistiji i bl. Djevici Mariji, neustrašiva vjera, pokora i post učinili sposobnim da se do kraja suobliči Onome kome je uvijek htio biti sličan - raspetom Kristu koji život svoj daje za druge.

Sveci su nam uzori prave autentične ljubavi, a to znači polaganje vlastitog života za dobro drugoga čovjeka. To nije sebično traženje sebe nego bezuvjetno sebedarje i zaboravljanje sebe iz ljubavi prema Bogu i čovjeku. I zato „istinski voljeti nekoga“ znači dovesti u nečiji život Boga, odnosno dovesti čovjeka do pravoga Boga, dovesti ga do spasenja i sreće vječnoga života, koja je samo u Bogu. Nema veće ljubavi negoli dovesti čovjeka do Isusa Krista, odnosno žrtvovati se da netko prihvati Krista kao Spasitelja te da cijeli život raste u ljubavi prema pravome Bogu, ljubeći Boga iznad svega, stavljajući Boga na prvo mjesto u svome životu i življenju. Bl. Ivana prepoznajemo kao osobu koja je upravo to učinila, stavila Boga na prvo mjesto te je svojim životom doprinijela da to i drugi učine.

Njegovo je načelo u svemu bilo: *Samo da Bog bude ljubljen. Sve dati za Boga, Crkvu i duše, ništa za sebe ne zadržati.* Sav njegov rad i napor bio je usmjeren k tome da drugi uzljube Boga, Crkvu i papu. On je želio sve i svakoga približiti dobrome Bogu.

Bl. Ivan je cjelokupnim svojim životom i prikazanjem svoje smrti za katoličku mladež dosegnuo vrhunce ljubavi prema svojim mladim prijateljima. Učinio je brojna duhovna djela ljubavi i milosrđa, a osobito prema grešnicima i umirućima. Na vlastite je teškoće i patnje zaboravljao kada je bilo u pitanju vječno spasenje bližnjih. Na klinici, kada je bio operiran i saznao da je u susjednoj prostoriji umirući, odmah je pitao je li se umirući ispovjedio. A, kada je saznao da nije, zauzeo se da mu se to što prije omogući. Ivanova ljubav prema dušama ide do krajnje radikalnosti. I sam je uvjeren i spreman sve dati za duše pa bilježi: *Katolicizam se u nas neće širiti, ako ne bude radnika, molitelja i patnika. To je jedan zakon u širenju Kraljevstva Božjeg na zemlji.*

Molitvom je također sve svoje bližnje pratio i snažio. Iz Pariza piše pismo prijatelju: *U Katekizmu piše, ako se čovjek moli za sebe, onda je to iz nužde, a ako se moli za drugoga onda je to iz karitasa - ljubavi, i ta molitva više vrijedi. Molimo se dakle jedni za druge.*

Bl. Ivan je sve volio i za sve se molio. Svoju slobodu stavio je u službu Isusovoj volji, a onda posve prionuo na rad oko spasa i sreće svoje braće - ljudi. On je prošao ovom zemljom kao velikan duha, ljubavi i žrtve. Mi jedva da možemo dokučiti njegovu pravu veličinu. On koji je bio obrazovan, nadaren, pravi književni talent, svoj umjetnički poziv žrtvuje i postaje dušobrižnik, pastir duša, duhovni vođa mnogih, svećenik u civilu. I to ostaje sve do svoje smrti.

Bl. Ivan sada još više brine o nama. On je svjetlo koje nam pokazuje kojim putem ići, on nas vodi Mariji, vodi nas Isusu. Njegove misli Vječnost znače. On je naš neumoran zagovornik. On se nikada nije predavao ovom svijetu već je sebe davao drugima. On nam pomaže, a da mi toga nismo ni svjesni. On nam pomaže, a da mi za njega možda nikada nismo ni čuli. Njegova borba za naš spas još uvijek traje.

Blaženoga Ivana je put odveo do Onoga koji je Jedini i Vječan. On tu istinu nije zadržao za sebe, nego ju je žarko, dijelio s drugima, ostavio ju je nama u nasljeđe. Prožeo je srca drugih, zasvijetlio narodima. Život mu je bio Krist, a smrt dobitak. On je dohvatio posljednju postaju za kojom je toliko žudio i čeznuo.

O Ivanovom primjeru i svetosti govore mnogi kao i brojna uslišanja po njegovu zagovoru.

Meni osobno Blaženi Ivan pomaže od kako znam za njega, a još čudesnije je to da sam došao do toga da mi je blaženi Ivan pomagao i pratio me u životu i u vremenu kad za njega nisam ni znao, i to čak od djetinjstva kada smo zbog rata morali napustiti svoj grad Vukovar. Naime, kako sam uopće spoznao i osjetio tu njegovu prisutnost? Jednostavno Bog mi je malo-pomalo to očitovao i otkrivao. Vodio me na neki način putovima bl. Ivana; svugdje gdje bih se kretao i išao pratila bi me Ivanova prisutnost, a najviše je to u nekim situacijama bila sličnost s njegovim životom. Bog mi je preko blaženoga Ivana dao mnoge odgovore koje do tada nitko drugi nije mogao dati, otvorio mi je mnoga vrata u životu.

Svima nama blaženi Ivan dao je primjer i na razmišljanje koliko mi radimo za proširenje Kraljevstva Božjega među svojim bližnjima, prijateljima, poznanicima, suradnicima na radnom mjestu, koliko ih privodimo Kristu i koliko se zauzimamo za spas njihovih duša? Da li smo se spremni bar malo žrtvovati i materijalno za svojega bližnjega, učiniti kakvo dobro djelo, biti potrebitima na raspolaganju i pomoći? Blaženi Ivan pokazao nam je kako, za kime i kamo!

Neka nas sve uvijek prati Božja ljubav i sveti zagovor blaženoga Ivana Merza.

Domagoj Jakumetović

*Svjedočanstvo Krešimira Jakumetovića
na Danima hrvatskih svetaca i blaženika u Križevcima, 2023. g. o
posredovanju bl. Ivana Merza prema slobodi iz opkoljenoga Vukovara.*

III. UVODNA RIJEČ AUTORA KREŠIMIRA JAKUMETOVIĆA

Dragi čitatelju,

u ovom svom uvodnom dijelu želim ti progovoriti o Ivanovom apostolatu odnosno na koji je način Ivan širio Božju riječ i radio za Kraljevstvo Božje, te što uopće znači riječ apostolat.

Riječju apostolat zovemo svaki rad i nastojanje da se vijest o Isusu Kristu i kršćanska vjera prošire, da se ljudi susretnu s njegovom istinom i ljubavlju, te uđu u njegovo kraljevstvo. I upravo tu istinu da je u Isusu Kristu ostvarenje svih naših želja i težnji spoznao je Ivan. I ona ga je poticala da se i sam angažira u radu za proširenje Kristova kraljevstva, da i drugi osjete pravu i istinsku sreću, te ljubav, milosrđe i blizinu Božju, kako je i sam zapisao: *Sva ljudska djelatnost mora biti radi ljubavi, radi apostolata; radi toga da se širi Kraljevstvo Božje među ljudima.* Stoga se Ivan nije zadovoljio da svoju vjeru živi samo unutar četiri zida svoga stana i četiri zida crkve. On izlazi u javnost, na putove, trgove i raskršća suvremenog života. Drži predavanja, brani vjeru i promiče njezina moralna načela u javnom životu.

Poznata je ona znakovita Ivanova rečenica koju je još kao student u Parizu u jednom pismu napisao svojoj majci, a koja odaje njegov životni put, a ona glasi: *Katolička vjera je moje životno zvanje.* To svoje zvanje Merz je ostvarivao na raznim područjima kršćanskoga života. Po povratku sa studija i početkom svoga javnoga djelovanja, Ivan čitavo svoje slobodno vrijeme posvećuje odgoju hrvatske mladeži u katoličkoj organizaciji Hrvatski orlovski savez kojoj je dao geslo "*Žrtva – Euharistija – Apostolat*". Na taj je način želio mlade najprije izgraditi u prave kršćane, a onda ih učiniti Kristovim apostolima da tako i oni mogu djelovati da se Kristovo Kraljevstvo širi u dušama bližnjih. Zahvaljujući Ivanovim velikim nastojanjima ta organizacija poprima snažnu vjersko-kulturnu dimenziju.

Djelujući kao odgajatelj mladih on ih želi oduševiti za vođenje duhovnog života - za život milosti kroz molitveni i sakramentalno-liturgijski život.

U jednom svom članku zapisao je: *Cilj je svake katoličke organizacije, kao i odgojnog rada, ujediniti na zemlji što veći broj osoba s euharistijskim Isusom, da bi u što većem broju uskrsnuli s njime nerazdruživo sjedinjeni u vječnosti.* Na drugom mjestu je zapisao: *U radu prvi kriterij treba biti spasenje duša i dobro svete Crkve.* Ivan želi mladoga čovjeka usmjeriti prema kršćanskoj zrelosti, učiniti ga da bude vjeran sin Crkve. U jednom svome dopisu zapisao je: *Od mladih tražite mnogo, jer mladi mogu mnogo toga žrtvovati, i što više od njih tražite, to više će oni to ostvariti.*

U svome odgojnom radu s mladima Ivan je veliku pozornost posvećivao moralnim problemima. Posebna briga mu je bila kod mladeži ispravno shvaćanje ljubavi i braka, te borba za očuvanje čistoće duše i tijela. S moralnog područja dotakao se i utjecaja loše glazbe, modernog plesa, raskalašenih i razuzdanih zabava, neprimjerenog i izazovnog odijevanja, te štetnosti alkohola i lošeg tiska i još mnogih drugih stvari. Posebnu važnost u orlovskom odgojnom programu davao je i tjelovježbi kojoj je nastojao dati duhovni smisao i vrijednost. Zalagao se je i za uključivanje katolika u politički i društveni život, nastojeći da u isti unose načela Evanđelja, kršćanskog morala i vjere. Na jednom mjestu zapisao je: *Katolici su dužni pred Bogom voljeti svoju domovinu i raditi bolje nego itko drugi za procvat domovine.*

Duhovni život je za Merza temeljni uvjet svakog apostolata. U jednom svom predavanju rekao je: *Temelj našega apostolskog rada i uspjeha leži u nama samima, u našem odnosu prema Isusu, koji u nama mora živjeti,* te navodi sredstva kojima se postiže to sjedinjenje s Isusom, a to su: dnevna meditacija, prisustvovanje svetoj misi, primanje sakramenata, ispit savjesti, dnevno čitanje duhovnog štiva. A također preporučuje i duhovne vježbe koje je i sam obavljao.

Jedan je od prvaka liturgijskoga pokreta i zauzeto promiče liturgijsku obnovu u Hrvatskoj. Sustavno uvodi u Crkvu u Hrvata ideje Katoličke akcije pape Pija XI., a to je sudjelovanje vjernika laika u hijerarhijskom apostolatu Crkve.

Glavna njegova karakteristika kao katoličkoga intelektualca jesu ljubav i odanost prema Crkvi i Kristovu namjesniku, što je nastojao usaditi svima s kojima se susretao.

Na prvim stranicama svoga Dnevnika Ivan je zabilježio znamenitu rečenicu koja glasi: *Pričest je izvor života!* Iz Presvete Euharistije Ivan je dnevno crpio milosnu snagu i nadahnuće za svoj apostolski rad - za istinske, kršćanske vrijednosti, za kraljevstvo Božje, zajedništvo s Bogom, privođenje duša k Isusu i vječno spasenje duša.

Premda mlad i kao laik smatran je “stupom Crkve” u Hrvatskoj. Svojim apostolskim radom i opsežnom spisateljskom djelatnošću, u katoličkom tisku ostavio je bogatu i dragocjenu duhovnu baštinu koja je postala izvor nadahnuća budućim naraštajima.

Gotovo da nije bilo područja ljudskoga života gdje nije bio apostolski nazočan svojom živom riječju, pisanjem i osobnim zalaganjem.

Namjeravao je zajedno s isusovcem patrom Petrom Pericom osnovati svjetovni institut - mušku zajednicu laika koji bi radili za Krista i Crkvu, a koji bi se zvali *Vitezovi Presvetoga Srca*.

Svoj apostolski žar za spasenje duša, i napose za odgoj mladeži, Ivan je okrunio posebnim činom na kraju svoga života: svjestan da Bog od njega traži da mlad umre, svoj je život na samrti svjesno prikazao Bogu kao žrtvu za hrvatsku mladež.

A što je Merz značio za hrvatsku mladež najbolje su izrazili mladi iz Vinkovaca donijevši mu na grob vijenac s bijelom svilenom vrpcom na kojoj je stajao natpis otisnut zlatnim slovima: „HVALA TI, ORLE KRISTOV, ŠTO SI NAM POKAZAO PUT K SUNCU.“

Njegov svetački primjer i žrtva života donijeli su obilne plodove jer su mnogi mladi nastavili ostvarivati njegovu duhovnu baštinu.

Na Ivanovoj beatifikaciji Sveti Otac Ivan Pavao II., između ostaloga, rekao je: *Ime Ivana Merza za čitav jedan naraštaj mladih katolika značilo je program života i djelovanja. Ono to mora biti i danas!*

Donosim ovdje jedno veoma lijepo, tako živo i dirljivo svjedočanstvo tj. članak o blaženom Ivanu Merzu kojega je napisao don Mate Blašković. Članak je objavljen pet mjeseci nakon Ivanove smrti, u listopadu 1928. g., u tadašnjem časopisu *Orlovska misao*. Inače, don Mate Blašković bio je župnik u Svetoj Nedjelji na Hvaru na koji je Ivan dolazio na liječenje. Također je potrebno spomenuti da je upravo don Mati Blaškoviću Ivan uputio svoje posljednje pismo koje je napisao u svome životu, i to svega osamnaest dana prije svoje smrti. Članak don Mate Blaškovića nosi naziv „*Na našoj Madeiri*“ odnosno mogli bismo ga prevesti „*Na našem Hvaru*“ jer je Madeira zapravo glasoviti portugalski otok na Atlantskom oceanu isprepleten prelijepim cvjetnim šarenilom i impresivnim pejzažima gdje vlada jednolična umjereno topla klima i vječno blago ljeto, te stoga nosi naziv i rajski otok i otok vječnog proljeća.

I upravo po njemu naziva se i otok Hvar jer je i sam veoma ugodno boravište na obali našeg Jadrana, okićen prostranim poljima lavande, vinogradima, starim stablima maslina, prekrasnim plažama i uvalama, te čistim morem i zrakom. A članak odnosno svoje svjedočanstvo o blaženom Ivanu zapisao je don Mate, ovako:

Bio je došao ovamo, da traži svoje zdravlje. Ovdje na našem moru, na našoj Madeiri gdje je nebo blago kao majčine oči, a milovanje večernjih vjetrova kao sestrinska ruka. Gdje solju diše more, a dobra braća borovi uz obalu pružaju svakome do volje mekanoga hlada. Došao je naš dr. Merz da ozdravi. Ali brzo je zaboravio na svoje tjelesno zdravlje i na se, a stao tražiti tuđe dobro, tuđe duhovno zdravlje. Pun Božjega duha hoće da druguje najviše s mladima. I drugovao je s njima. Došao je na polje koje je bilo gotovo pusto. Na njive koje je korov počeo isisavati. I dok smo se mi premišljali da li ćemo oštro i bezobzirno ili oprezno plugom zaorati, hoćemo li zasaditi čvrsta stabla ili slabe trstike, dok smo strepili od straha da nam neće roditi što kanimo zasijati, došao je naš Merz pa bez obzira i okolišanja zasadio odmah zdravo korijenje Orlovskog stabla.

Imao je čudnovatu, privlačnu snagu u sebi. Mladež ga je tražila. A on ih je osvajao za velike misli. On je to i mogao. Nije govorio samo riječima. Više nas je osvajao djelom, primjerom. Sam je svojom pojavom i življenjem pokazivao kakav mora biti naš pogled na život. Mladež je otvarala srca kao cvijeće svoje oči spram jutarnjeg sunca.

Žar, zanos i snagu za svoja osvajanja crpio je iz Svetohraništa, u Onoga, koji je veselio mladost njegovu. Pokojni dr. Merz živio je zbilja euharistijskim životom.

Došao je k meni u Svetu Nedjelju da obiđe orlovsko gnijezdo. O, kako je lijepo sa mnom govorio o presvetoj Euharistiji, o Rimu i Svetom Ocu, a naročito je poznavanje imao o omladinskim organizacijama po cijelome svijetu. Tim se on nije htio isticati. Naprotiv, uvijek je iz čednosti sakrivao sebe. Kad je htio što otkriti ili reći, činio je to s dubokim uvjerenjem da je to za dobro drugima. Uopće nikada nije govorio beskorisnih stvari. Dakako, na ovaj način ostavio je dubok i jak dojam. Mladež je upijala svaku njegovu riječ. Stariji su se najprije čudili njegovim čistim mislima, a zatim se stali i diviti.

Sa svećenicima je mnogo razgovarao, i oni su ga voljeli, no on se nije nametao. Bio je tih. Ako bi kad koju stvar savjetovao, nitko nije mogao a da njegov savjet ne uvaži. Bio je Božji čovjek pa mu je i besjeda bila srdačna, dragocjena i uspješna.

Hvala don Mati Blaškoviću što nam je ostavio ovo lijepo svjedočanstvo o našem blaženom Ivanu - o njegovom djelovanju među mladima i osvajanju njihovih duša za Krista.

A knjiga *U Boga zagledan* nastala je kao moja zahvala blaženom Ivanu i kao moje svjedočanstvo kako mi je blaženi Ivan već puno puta pomogao u životu i bio uvijek u blizini. Preko blaženoga Ivana stekao sam puno dobrih i vjernih prijatelja, boravio sam u njegovu Domu u Rimu obišavši mnoga sveta mjesta kršćanstva i naše vjere, a čitanjem njegova Dnevnika, njegovih misli i razmišljanja koje nam je u Dnevniku ostavio te molitvom devetnice njemu u čast dobio sam jasniji i pročišćujući pogled na smisao života i njegove vrijednosti.

I na kraju što reći osim: Budimo i mi svi Apostoli Kristovi, činimo dobro, ljubimo jedni druge, te svojim životom – riječju i djelom, širimo Kraljevstvo Božje među ljudima.

Neka nam svima naš blaženi Ivan uvijek rasvjetljava i pokazuje pravi put, put koji vodi do Sunca Vječnoga – Kralja i Gospodina našega Isusa Krista!

Blaženi Ivane, moli za nas! Moli za svoj hrvatski puk!

Orle Kristov, hvala ti!

A nadasve hvala Gospodinu koji neka nas sve u duhu zajedništva, nade, vjere, ljubavi i mira, čuva i vodi.

Krešimir Jakumetović

*Krešimir (lijevo), Luka Todorić, župljanin i ministrant
Župe Bl. Ivana Merza (u sredini) i Domagoj (desno)
u Župi Bl. Ivana Merza u Zagrebu (naselje Špansko), 2017. g.*

IV. SVJEDOČANSTVO DOMAGOJA I KREŠIMIRA JAKUMETOVIĆA O POSREDOVANJU BL. IVANA MERZA U NJIHOVU ŽIVOTU

Dragi čitatelju,

kroz ovo naše svjedočanstvo, želimo ti pokazati koliko je naš Blaženik blizak svima onima koji mu se utječu u zagovor a posebice prema njegovu hrvatskom narodu.

Čitanjem Ivanova Dnevnika i molitvom Devetnice njemu u čast dolazimo do neprocjenjivih odgovora za naše živote. U potpunosti se pronalazimo u blaženomu Ivanu, njegovim mislima i porukama jer do tada smo mislili da ne postoji nitko drugi sa sličnim promišljanjima. Blaženi Ivan nam je rasvijetlio put prema Isusu. Pokazao nam je kako i na koji se način boriti i koračati kroz život. Možemo reći, da je blaženi Ivan bio uvijek u našoj blizini a osobito u onim teškim i krvavim vremenima kada smo 1991. g. kao desetogodišnjaci krenuli u proboj iz potpuno opkoljenoga Vukovara. Moramo također napomenuti da smo živjeli na dijelu Vukovarske četvrti, zvane „Sajmište“, gdje su se vodile najteže i najkrvavije borbe. Ulica za ulicu, kuća za kuću, borbe prsa o prsa, gdje je agresor ulazio u podrume, baca u podrume bombe, te klao nedužne ljude - civile, stare i nemoćne, žene i djecu, a mi smo dan za danom, svakoga časa iščekivali, da će i nama upasti u podrum te ćemo završiti na takav stravičan i brutalan način. Kada je na Sajmištu popustila linija obrane morali smo napustiti svoju kuću i povlačiti se prema centru grada. No, na dojavu našega susjeda - hrvatskog branitelja, da postoji izlaz iz grada jedino kroz kukuruzni put, krenuli smo u potragu za tim putem. I tako smo prolazili najprije razrušenim gradom a zatim kukuruznim putem odnosno kroz polje posijano minama nalazeći se sa svih strana na nišanu neprijatelja znajući da svakoga trenutka možemo poginuti.

Nekako smo se uspjeli probiti do Vinkovaca gdje su se svi čudili kako nam je to uspjelo jer mnogi prije i poslije nas nisu uspjeli izvući živu glavu. Vinkovci su također bili pod ratnim stanjem te smo opet završili danim u podrumu. Odlučili smo otići što dalje i to u Sloveniju, u mjesto Kranjsku Goru, gdje smo znali da postoji vukovarsko odmaralište, s

vjerom da ćemo se brzo vratiti u naš Vukovar. A da to nije bilo nimalo slučajno zašto smo otišli baš u Kranjsku Goru, pokazalo se tek 2007. g., kada smo čitajući knjigu koja nosi naziv *Suradnici u ostvarivanju Kraljevstva Kristova*, naišli na podatak da je upravo u Kranjskoj Gori, 14. travnja 1927. g. boravio naš bl. Ivan. To nas je potaklo na razmišljanje i dovelo do spoznaje da je bl. Ivan već one ratne 1991. g., kada smo pod kišom granata, izgubljeni i u strahu izlazili kroz kukuruzni put iz vukovarskog pakla bio uz nas i pokazivao nam put, iako tada još ništa nismo znali niti čuli o njemu. Naime, tada smo, kako smo već prije naveli, imali deset godina.

U Kranjskoj Gori ostali smo četiri godine gdje smo završili peti, šesti, sedmi i osmi razred osnovne škole na slovenskom jeziku.

Tamo, u Kranjskoj Gori, među slovenskim alpama naučili smo skijati, a osobito smo voljeli biti među tim bijelim visokim planinama i čistome zraku. U kranjskogorskoj crkvi za to vrijeme bili smo i ministranti te primili sakrament Svete Potvrde.

Iz Ivanova dnevnika saznali smo da je blaženi Ivan također proživio rat i njegove strahote, patnju, trpljenje, suočavajući se kao vojnik svakodnevno sa smrću, da je bio na ratištu u snježnim talijanskim alpama, da je znao skijati, te da je bio ministrant.

I tada smo se zapitali: *Tko li je bio onaj glas koji nas je preko našega susjeda - hrvatskoga branitelja, dok smo bili u podrumu, obavijestio da se iz potpuno opkoljenog Vukovara može izići jedino kroz kukuruze?* A rijetki su se odlučili na tako nešto obzirom da je to značilo moguću skorbu smrt jer je neprijatelj pucao na sve što se miče. Došli smo do spoznaje da je to bio Božji glas koji nas je posredstvom blaženoga Ivana vodio prema svjetlu. Izbavio nas je iz podrumske tame i straha, te nam osvijetlio put prema slobodi, prema životu.

Sada, kada se prisjetimo svega toga, možemo reći da je bilo pravo čudo što smo izvukli živu glavu iz Vukovarskog grotla smrti.

Vukovar je doduše danas obnovljen i lijep grad. Fasade na kućama i zgradama su lijepe, možemo reći čak i ljepše nego prije rata. No, što je s

onim ranama i ožiljcima ljudskih duša iz kojih još uvijek teku potoci i rijeke krvi? Te ožiljke može ukloniti i te rane može izliječiti jedino Isus i nitko drugi. Samo Isus može učiniti da budemo novi ljudi: ljudi nade, praštanja i ljubavi, te nam dati potrebne snage da slijedimo Njega noseći svoje životne križeve. Upravo do te istine i do te spoznaje došao je bl. Ivan Merz kada je u svome Dnevniku zapisao: *Apsolutno je zadovoljstvo samo u Bogu.*

Blaženi Ivan bio je čovjek žive vjere, pun Duha Svetoga. Isus je imao jako povjerenje u njega, On je dobro znao čistoću i svetost njegove duše te svima nama preko njega uputio snažnu poruku. Isus je blaženom Ivanu povjerio da vodi hrvatski narod prema svjetlu. Blaženi Ivan prihvaća sve što mu Isus govori. A Isus mu govori da je i njemu proći put patnje i trpljenja, otkriva mu kako dospjeti u Domovinu Očevu. Ivan odabire upravo taj put, on je poslušao Isusove riječi, njegova je duša sada u Vječnosti, sjedinjena s Bogom.

Otkako smo se počeli moliti blaženomu Ivanu, on nam uvijek pomaže. Ponekad nismo ni svjesni toga, ali znamo da nam pomaže. Pomogao nam je puno puta u životu, i to u različitim potrebama a pogotovo tada kada je bilo najteže i najpotrebnije. On nas zagovara kod Isusa od kojega stižu sve milosti. On se nalazi upravo tamo, na izvoru njegova beskrajnoga milosrđa, u vječnom posjedovanju Presvetog Srca Isusova.

Blaženi Ivan je svjetlo Hrvatske koje pokazuje kojim putem ići, on je neprocjenjivo blago hrvatskoga naroda, on nas vodi Mariji, vodi nas Isusu. Njegove misli Vječnost znače. On je naš neumoran zagovornik. On nam pomaže, a da mi toga nismo ni svjesni. On nam pomaže, a da mi za njega možda nikada nismo ni čuli. Njegova borba za naš spas još uvijek traje.

Kroz sve što je Ivan prošao u životu, te kroz ratne strahote u kojima je bio svakodnevno suočen s trpljenjem i smrću, on je pronašao Ono, Jedino i Vječno.

Treba, također, reći da je Ivan Merz prvi i do sada jedini vjernik laik Crkve u Hrvata koji je uzdignut na čast oltara, a blaženim ga je proglasio sveti Ivan Pavao II. u Banjoj Luci, 22. lipnja 2003. g.

U nastavku donosimo samo neke od brojnih Ivanovih misli koje nam je u svome Dnevniku ostavio, a koje su posebno odjeknule u našim srcima:

Ovaj je život samo kratka priprava za vječnost. Čovjek je ovdje samo putnik, njegovo pravo određenje nije na toj zemlji, on je izabran za nešto više.

Kako je slatko, Isuse, boraviti u Tvojim vojsci, služiti pod Tvojom zastavom.

I oca, i majku i sve što mi je drago zaboravljam kada se sjetim Tvoje nebeske pojave i Tvoje mile Majke.

Isuse, sav se predajem Tebi. Najradije bih Ti tamo služio gdje se neprestano o Tebi razmišlja i samo, samo Tebi i više nikome ne služi.

Bože, koliko te ljubim, koliko ti zahvaljujem što mi sada napunjaš dušu čudnom, punom slašću. Kako se moja duša diže, kako leti k Tebi, htjela bi da nadčovječnom snagom razbije ova prsa i ode gore da se vječno s Tobom sjedini.

Kroz bol čovjek sve vidi drugačije!

Pogled na tolike tisuće iznakaženih, mrtvih i ispaćenih ljudi pere sa čovjeka sve prolazno i sugerira mu smisao života.

Treba krvave borbe da se ne potone u običnom svijetu.

Život nije uživanje nego žrtva. Život bez križa, udoban, morao bi za mene biti najvećom sramotom.

Boga nikada zaboraviti! Neprestano težiti za sjedinjenjem s njime.

Pričest je izvor života. U sv. Pričesti gdje se vaše tijelo i vaša duša ujedinjuje sa samim Božanstvom, treba biti vrhunac vašega života. Po svetoj Pričesti u našoj duši počinju strujati one vode koje vode u život vječni.

Srce Isusovo, Tebi posvećujem svoj život: ako je na Tvoju slavu da trpim i tako dođem k Tebi, neka bude Tvoja volja.

Iskreno govoreći, ja se ne bojim smrti, ta tamo gore je ono pravo carstvo!

Čitanjem Ivanova Dnevnika i po molitvi Devetnice njemu u čast, za primljene milosti po Blaženikovu zagovoru, dobili smo nadahnuće da mu na neki način i zahvalimo te smo mu 2009. g. spjevali svoju prvu pjesmu, a od tada pa sve do danas pišemo ih i dalje. Povodom 120. obljetnice Ivanova rođenja, objavili smo knjigu koja nosi naziv *Apostol Kristov*, a koja je predstavljena javnosti u Banjoj Luci, 16. prosinca 2016. g.

Ivana Merza poslalo je Nebo hrvatskome puku da nas štiti i pomaže nam na našim životnim putovima, da nam bude prijatelj i zagovornik kod Gospodina.

To je prava milost za hrvatski narod i za našu Domovinu te za sve koji se utječu njegovu zagovoru.

Orle nebeski, moli za nas!

Bog vas blagoslovio a Ivanov zagovor pratio uvijek i posvuda.

*Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović*

*Dani hrvatskih svetaca i blaženika,
Križevci, 27.5.2023. g.
Krešimir (lijevo), Domagoj (u sredini) i p. Božidar Nagy(desno).*

*Kolaž-ikona bl. Ivana Merza.
Izradila umjetnica Mirjana Nikolić.*

V. MOLITVENI ŽIVOT BL. IVANA MERZA

Blaženi Ivan Merz je bio čovjek žive vjere, duboka duhovnog života utemeljena na osobnoj molitvi i liturgiji, čovjek samoodricanja, dnevne pričesti, adoracije i posebnog štovanja Srca Isusova i Blažene Djevice Marije. Njegovo nastojanje za ostvarenje svetosti pokazuje koliko je uistinu bio uronjen u molitvu iz koje je crpio snagu za svoj uspon prema Bogu. Prikaz molitvenog života bl. Ivana Merza ima nekoliko vidova: njegova osobna svjedočanstva o svome molitveno-vjerničkim životom, liturgijska molitva, zatim što govori o molitvi savjetujući je drugima te izjave njegovih suvremenika o njegovu molitvenom životu.

U cijelom njegovu duhovnom razvoju jasno se uočava djelovanje Božje milosti u njegovoj duši a prvi plod toga djelovanja bio je njegov odgovor Bogu kroz molitvu. Tako pri kraju rata bilježi u svom dnevniku odluke koje kani provoditi kao rezultat svoga obraćenja. Jedna od tih odluka odnosi se i na molitveni život: „Boga zaboraviti nikada! Težiti neprestano za ujedinjenjem s njime. Svaki dan - ponajbolje zoru - upotrijebiti jedino za razmišljanje, molitvu i to po mogućnosti u blizini Euharistije ili kod sv. Mise. Taj sat mora biti izvor dana, u tome satu čovjek valja zaboraviti na cijeli svijet, izgubiti sve brige svijeta, svu nervozu života, biti miran kao u kolijevci. U tome satu se moraju stvoriti planovi za budući dan, tu se svlada sva slabost.“²

U svome dnevniku Merz zapisuje kratke molitve i to još kao student i potom kao vojnik na bojištu. Prva karakteristika tih njegovih molitvenih zaziva bila je iskrenost jer su životne situacije određivale da se je Bogu i Gospi obraćao upravo iz dubine duše. Donosimo u nastavku samo nekoliko izabраниh njegovih molitvenih zaziva koji nam ilustriraju iskrenost i dubinu njegova odnosa prema Bogu.

„Bože, oprosti mi što sam Te ostavio. Daj mi opet snage da Te svagdje i u svemu upoznam, da Te svagdje osjećam.“ (*Dnevnik*, 20. 4. 1917.) - „Bože, Tješitelju, dođi i moju prirodu prožmi atomima vječnosti.“ (*Dnevnik*, 9. 9. 1917.) - „Majko moja dobra, Najveća, molim Te, napuni moju dušu lijepim osjećajima i plemenitim mislima, uvijek mi označi pravi put, pa makar mi i bilo teško slijediti ga.“ (*Dnevnik*, 14. 12. 1914.) -

---

² Ivan MERZ, *Dnevnik*, 5. II. 1918.

„Moja molitva sada ide Neoskvrnjenoj: neka me u ovom gradu Beču prati na svakom koraku. Svaki moj hod i korak neka bude usmjeren lijepom.“ - (*Dnevnik*, 17. 1. 1915.) - „Majko vječna, Ti koja si utjelovljenje poezije, svega lijepog i vječnog, daj da i dalje mogu primati darove ljepote!“ (*Dnevnik*, 22. 1. 1915.) - „Bože pomози, daj mi milost da postanem bezuvjetni gospodar tijela. Bolje je umrijeti, negoli biti mekušac, igra strasti.“ (*Dnevnik*, 28. 5. 1918.) - „O, Bože, da sam već kod Tebe! Najbolje bi bilo da plamenom svoga milosrđa sažgeš parazite grijeha, koji su se usukali u moju dušu, pa da dobar i svet stupim u Te.“ (*Dnevnik*, 13. 7. 1918.) - „Bože, molim Te za milost da sažgeš moju lijenost i sjetilnost! Podaj mojemu duhu nadmoć nad želucem koji me hoće pokoriti. Posveti mi tijelo i dušu!“ (*Dnevnik*, 14. 11. 1918) - „O moj Bože, daj mi snagu da Te žarko ljubim, da tako snažno u Te vjerujem, da se bez ikakva promišljanja i straha, nevin kao dijete, kojemu nitko nije pričao o strahu, prošećem kroz mjesta, koja prijete smrću.“ (*Dnevnik*, 27. 12. 1918.) - „Bože moj, prosvijetli me da ubrzo dođem do čvrste odluke. Svagdje neka se vrši volja Tvoja, jer smo ovdje samo putnici, a u našoj se pravoj domovini neće mnogo pitati da li sam bio profesor ili zidar. Ali nešto biti valja!“ (*Dnevnik*, 9. 4. 1918.) - „Bože, uzmi me i ne dopusti da svoje oko kada na stranu bacim i da požalim svoj izbor. Daj da kalež trpljenja primim i da zazovem na ovoj zemlji Tvoje ime, da Te nakon toga mogu licem u lice gledati!“ (*Duh. vježbe*, 9. 11. 1923.).

Posebnu pozornost zaslužuje ova zahvalna molitva koju je bl. Ivan zapisao u svome dnevniku 10. svibnja 1916. g. Tada je već bio u vojsci, na časničkom tečaju u Slov. Bistrici, neposredno prije odlaska na bojište, a bilo mu je devetnaest i po godina: „**Bože, Bože, koliko Te ljubim, koliko ti se zahvaljujem što mi sada napunjaš dušu čudnom, punom slašću. Kako se moja duša diže, kako leti tebi, htjela bi da nadčovječnom snagom razbija ova prsa i ode gore i da se vječno s tobom sjedini.**“ Dvanaest godina kasnije, toga istoga dana 10. svibnja 1928. g. njegova je duša ostavila ovaj svijet i vječno se s Bogom sjedinila kako je upravo proročki osjećao i naslućivao točno dvanaest godina prije! - Gledajući retrospektivno njegov svetački život u svjetlu ovih molitava vidi se da je Bog Ivanu ove molitve sve uslišao.

Molitveni život bl. Ivana Merza bio je usko povezan s liturgijom koja je davala osnovni ton njegovoj molitvi. „Živjeti Isusov život s

Crkvom“ tako je definirao njegov duhovni profil p. Josip Vrbaneč, njegov duhovnik.³ Pod tim podrazumijeva u prvom redu duboku uronjenost bl. Ivana u liturgijsku molitvu za koju se oduševio još kao student u Beču nakon obavljenih liturgijskih duhovnih vježbi o Uskrsu 1920. g. u austrijskom samostanu Mödlingu. Svoje misli o liturgijskoj molitvi bl. je Ivan posebno iznio u dva članka „*Razmatranje o Rimskom misalu*“ i „*Duhovna obnova po liturgiji*“.⁴ Posebno ga je privlačilo moljenje Božanskog časoslova kako se obavlja po samostanima, napose kod kontemplativnih redova. U tome smislu je organizirao jedan liturgijski izlet u trapistički samostan u Rajhenburg za đake članove Marijine Kongregacije koji je potom opisao u posebnom članku pod nazivom *U krilu svete liturgije*.⁵ Blaženi Ivan ne miješa autentičnu molitvu s neodređenim emocijama, nego „čvrsto zagovara objektivnu molitvu Crkve namjesto subjektivne, naročito kada se radi o misi. Jednostavni, ozbiljni, dogmatični i kratki liturgijski tekstovi privlače njegov temperament, njegov razum i njegovu vjeru više nego žarki formulari koji nas prenose u ekstaze.“⁶

Blaženi Ivan Merz je posebno gajio pobožnost prema Presvetom Srcu Isusovu. Još kao student obavio je „Veliku devetnicu spasa“, koju je započeo prvim petkom 3. siječnja 1919. g. i završio 5. rujna te iste godine, te tom prigodom izjavljuje: „Jučer je bio najznamenitiji dan u mojem životu. Obavio sam devetu sv. Pričest na slavu Presvetog Srca Isusova i vjerujem, da ću gledati dubine Presvetoga Trojstva.“⁷ Bl. Ivan je veoma često obavljao adoraciju i pobožnost Križnog puta i to na galeriji Bazilike Srca Isusova u Zagrebu.

Kronicu je bl. Ivan dnevno molio, kako sam potvrđuje. U tom smislu Lurd je na njega učinio odlučan utjecaj. Jednom prijatelju N. B.

---

³ J. VRBANEK, *Vitez Kristov Ivan Merz*, Zagreb 1943., str. 220

⁴ Ivan MERZ, «Razmatranja o rimskom misalu», *Hrvatska Prosvjeta*, Zagreb, 9/1922., br. 3-4, 82-86.; «Duhovna obnova po liturgiji», *Luč*, Zagreb, 20/1924., br. 1,12.

⁵ Ivan MERZ, «U krilu sv. Liturgije», *Hrvatska Prosvjeta*, Zagreb, 11/1924., br. 12, 510-518.

⁶ Dušan ŽANKO, «Duša dr. Ivana Merza», *Život*, Zagreb, 19/1938., br. 5, 270-271.

⁷ I. MERZ, *Dnevnik*, 6. IX. 1919.

nakon posjeta Lurdu piše: „Ako mi Blažena Djevica u Lurdu i nije posve izliječila oči, tako da s dosta poteškoća čitam, to sam u Lurdu zavolio kronicu, koja će mi uz sv. Euharistiju biti najvjerniji prijatelj do groba.“⁸

Molitvu u crkvenom prostoru, tj. u samoj crkvi Merz posebno preporuča zbog ovoga razloga: „Mistična nazočnost Kristova u svetohraništu, njegova naročita blizina daje molitvi veću iskrenost, veću intimnost, jači žar i bistriju dubinu. Ona nas neodoljivo privlači, daje nam želju za molitvom i onda kada je inače možda ne bismo osjetili i čini da naši pohodi crkvi nisu samo časovi molitve, nego i djela najviše mističke dobrotvornosti, obilaženje sužnja Ljubavi.“⁹

A kako su doživljavali Merza njegovi prijatelji kad su ga vidjeli u molitvi najbolje je to izrazio Dušan Žanko: „Kad smo molili u njegovoj prisutnosti obuzimala nas je neka blagoslovljena čežnja da se i mi onako pravilno, polako križamo, da čvrsto sklopljenih ruku u sabranosti misli čuvstava i volje uronimo u puninu božanskoga života; slutili smo da jedini on među nama najbolje moli, moguće za sve nas; i neka pritajena sigurnost, neka skrovita radost i mir je ulazio i u nas preko njegova vedrog lica iza molitve. Tko bi se s Merzom našao u crkvi, taj je, gledajući ga, osjetio stvarnu prisutnost Božju. Jer njegov je poklek bio tako pun poniznosti, poštovanja i srca, da je upućivao na prisutnost svetoga, čistoga, pravednoga, beskonačnoga Božanstva, pred kojim se mora pasti na koljena i dati svu dušu kao što je radio i on.“¹⁰

---

⁸ D. KNIEWALD, *nav. dj.* 172

⁹ *Isto.*

¹⁰ D. ŽANKO, «O Božjem čovjeku», *Nedjelja*, Zagreb, 1929., br. 22, 2.

VI. ČLANAK BL. IVANA MERZA

„HRVATSKE CRKVE“

(Objavio Kalendar DANICA Društva sv. Jeronima,
Zagreb, 1925. g., str. 12 - 16)

Uvod Uredništva

Godine 1925. slavila se u Hrvatskoj tisućita obljetnica hrvatskog Kraljevstva i krunidba prvoga hrvatskog kralja Tomislava. Tim je povodom bl. Ivan Merz objavio članak u kalendaru «Danica» pod naslovom „Hrvatske crkve“. U njemu govori o sv. misi slavljenjnoj tijekom povijesti kao najvažnijoj stvarnosti koja povezuje sve naraštaje Hrvata od kralja Tomislava do naših dana. Za Merza je sv. misa moćna veza našeg narodnog jedinstva i naše narodne svijesti. Nije nam poznato da je netko promatrao i komentirao hrvatsku povijest pod tim vidom kao što je to učinio Merz u ovome svome članku. Kao što je bio jedinstven u mnogim stvarima, tako je i u ovom članku pokazao svoju „jedinственost“ jer promatra hrvatski narod i njegovu povijest dublje, šire i iz Božje perspektive. Njegove su misli originalne jer je duboko zaronio u hrvatsku povijest opisujući njezino pravo i istinsko jedinstvo od kralja Tomislava do naših današnjih naraštaja koje se temelji na Kristovoj euharistijskoj žrtvi.

Merz započinje članak osvrtom na hrvatske crkve kao građevine u kojima se vrši bogoslužje te kao mjesta gdje se čuva Euharistija u kojoj je nazočan sam Krist Gospodin. Potom na kraju članka poziva Hrvate da cijenimo, volimo i uređujemo naše crkve. U nastavku donosimo cijeli članak bl. Ivana Merza kako je objavljen u Kalendaru „Danici“ 1925. g. kad je hrvatski narod slavio tisućitu obljetnicu Hrvatskog kraljevstva.

„Prigodom tisućite obljetnice osnutka hrvatske kraljevine želim da govorimo i o hrvatskim crkvama. Naše su crkve kroz deset stoljeća pratile hrvatski narod kroz njegovu burnu povijest, i one bi znale pripovijedati o mnogim žalostima i radostima koje su potresle dušama naših pređa. Trebamo im zato biti zahvalni i promotriti da li mi danas, koji smo daleko napredniji od suvremenika Tomislavovih, imamo razloga da s istim žarom ljubimo i resimo crkve koje se nalaze na tlu hrvatske domovine.“

Od kralja Tomislava do naših dana sveta je Misa najljepša baština

„Zamislite si jedan čas! Kada stupite u jednu rimokatoličku crkvu i vidite upaljene svijeće, okićene oltare i svećenika odjevena u svečano misno ruho, zamislite sebi da ste za tisuću godina stariji i da se upravo toga dana slavi na Tomislavovu dvoru jedna velika svečanost. Lako ćete to učiniti, jer **je sveta Misa u doba hrvatskoga kraljevstva bila skoro ista takva, kao što je i mi danas služimo** po našim selima i gradovima. Rimokatolička služba Božja spada dakle u onu živu baštinu koju su naši oci predali narednim naraštajima, i vrlo je malo stvari dandanas, koje bi bile tako živa i lijepa uspomena na dane naših djedova, kao baš sveta Misa.“

Euharistija poput čvrste hridine veza je narodnog jedinstva i narodne svijesti

„Dok su se razni običaji promijenili tijekom vijekova, rimokatolička Misa stoji poput čvrste hridine kojoj podnožje počiva u prvoj hrvatskoj kršćanskoj prošlosti, a vrhunac joj siže u buduće vijekove, među našu unučad i praunučad. Sveta nas Misa povezuje poput čvrste niti s onima koji počivaju u sjeni naših zvonika i koji će jednom za nama doći. Ona je dakle moćna veza našeg narodnog jedinstva i naše narodne svijesti. No ona nema samo narodno značenje. Hrvatski je narod katolički narod, a to znači da njegova povijest nije osamljena, već da se on razvijao rame uz rame s drugim narodima i da je vršio uzvišenu zadaću »predziđa kršćanstva«, koju mu je Bog namijenio.“

Po svetoj misi ulazi se u krug katoličkih naroda

„I upravo sveta Misa, koju služe toliki hrvatski svećenici svakoga dana diljem hrvatske domovine, pokazuje, da je nauka, koju naš narod ispovijeda, zajednička svemu obrazovanom čovječanstvu, da hrvatski narod ispovijeda vječna načela Kristova i da se ne nalazi u onom bijednom stanju, u kojemu čame narodi, koji nisu sazdana na Petrovoj stijeni, koji ne priznaju u zajednici s drugim velikim narodima svetog Oca Papu kao svoga vrhovnoga poglavara.

Da, po svetoj Misi hrvatski narod dnevno i javno ispovijeda da i on pripada kolu prosvijećenih katoličkih naroda kod kojih se dnevno služi ista ona služba Božja kao i u našim hrvatskim selima. Došli vi u London

ili Pariz, u Ameriku ili Afriku, svuda se na svijetu, gdje ima katolika, služi ona ista sveta Misa kao i kod nas.“

Euharistija izmiruje staleže i stvara slogu kao zalog narodne budućnosti

„Ali ima još jedna važna stvar koju treba istaknuti. U hrvatski narod ne spadaju samo gospoda ili seljaci ili trgovci ili građani. Ne, svi i seljaci i gospoda i građani i trgovci i svi staleži, bez obzira na to, nosili oni opanke ili cipele, bili stari ili mladi, muško ili žensko, bogati ili siromašni, svi skupa čine hrvatski narod. I svi se oni okupljaju u crkvi kod svete Mise i tu se ne pita je li tko učio školu ili ne, da li je gazda ili prosjak. Svi su u crkvi dobro došli. I to je upravo danas vrlo važno. Dok naime neki loši ljudi govore da treba započeti tako zvanu »klasnu borbu«, to jest da se siromah ima da buni proti bogatašu, seljak proti radniku i tako dalje, sveta nam Misa govori: »Oj ljudi, ljubite se, dok ste na zemlji, živite složno! Svi ste djeca nebeskoga Oca, svi ste Hrvati. Radnik ne može da živi bez seljaka, seljak bez radnika, činovnik bez oba ova staleža.«

Zaista, Hrvat mora ljubiti svoju crkvu. Ona ga povezuje s prošlošću, pokazuje put u budućnost i kazuje mu da je član čovječanstva u zajednici s drugim katoličkim narodima kojima je na čelu rimski papa. Sveta Misa izmiruje razne staleže i tako otvara slogu kao zalog velike narodne budućnosti.“

Ljudske djelatnosti i narodna umjetnost pridonose ljepoti Božjega hrama

„Seljak sije pšenicu, da se od nje napravi Hostija, vinogradar sadi lozu da vino postane krvlju Isusovom, vrtlar sadi cvijeće da okiti oltare, žena prede lan i veze šare da ih uresi, zlatar izrađuje nakite za crkve, staklar prozore, slikar slike, glazbenik pjeva pjesme. Recite mi, da li ima koji stalež, koje zvanje, koji zanat, koji ne bi mogao nešto pridonijeti ljepoti hrama Božjega? Zaista, što ljudi imaju najljepšega, to donesu u crkvu, i zato su crkve u svim vijekovima bile stjecišta prave narodne umjetnosti. Ako nam je dakle stalo do ljepote i do istinske narodne umjetnosti koja neće mrtva ležati po gradovima i muzejima, treba stoga da kitimo i resimo hrvatske crkve kao sâm hram Boga živoga i uživajmo u toj mladoj ljepoti! Pa zar bi moglo biti i drukčije? Zar da naše kuće i stanovi budu ljepše urešeni i bogatije okićeni, nego li stan Božji? Zar zgrada, u kojoj je kolijevka našega vječnoga života, tamo gdje se krstimo i gdje nam pjevaju opijelo, da ta zgrada bude zapuštena?“

Liturgijski tekstovi i molitve nadilaze najljepše stranice književnih djela

„A znate li, kako lijepe molitve moli svećenik u ime hrvatskoga naroda, dok služi na primjer božićnu svetu Misu? Evo poslušajte jednu takvu: »Predragi! Pokaza se milost Boga, Spasitelja našega svim ljudima, učeći nas da se odrekemo bezbožnosti i svjetovnih želja, da trijezno i pravedno i pobožno poživimo na ovom svijetu, čekajući blaženu nadu i dolazak slave velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista, koji je dao sebe za nas, da nas otkupi od svakog bezakonja i očisti sebi narod izabrani koji čezne za dobrim djelima.« (Tit. 2, 11. - 14.) Nisu li te riječi lijepe i pune dubokoga smisla, pokazujući nam kako valja da živimo? I te je iste riječi molio hrvatski narod u Tomislavovo doba i kada je živio po tim riječima, postao je velik i sretan. I nama su danas možda još potrebnije takve riječi jer dandanas tolike bezbožne i sramotne novine truju srca naših mladića, naših djevojaka i naše djece i ne znaju ništa drugo do li riječi mržnje, do li kleveta i napadaja na svetu Crkvu. No poslušajte dalje kako sveta Misa 7. rujna zanosno slavi jednoga Hrvata, bl. Marka Križevčanina, koji je svoju krv prolio za katoličku vjeru: »Stavio si, Gospode, na glavu njegovu vijenac od dragoga kamenja; života zaista u tebe, i dade mu.« A za Mariju, kraljicu Hrvata, veli čitanje u svetoj Misi na Veliku Gospu: »I ukorijenih se u narodu poštovanom, i u dijelu Boga mojega koji je nasljedstvo njegovo; i u punini je svetačkoj boravište moje. Kao cedar na Libanu podigoh se, i kao čempres na gori Sionu. Kao palma u Kadešu podigoh se, i kao nasad ruža u Jerihonu; kao lijepa maslina u polju i kao makljen podigoh se kraj vode na putu. Kao slatka korica i balsam mirisavi dadoh miris; kao smirna izabrana dadoh sladost mirisa.« I kada je Marija bila uznesena na nebo, Isus je dočeka i reče joj uz radost vojske anđeoske: »Slušaj, kćeri, jer omilje Kralju ljepota tvoja. Aleluja. Aleluja.«

Zar da ne zavolimo još više svetu Misu u kojoj se mole tako lijepe molitve i s kojom se u čarima ne mogu takmičiti najljepše stranice iz svih drugih napisanih knjiga?“

Euharistijski Krist izljuje svoj blagoslov na hrvatski narod

„A napokon o najvažnijemu još nismo ni govorili. U hrvatskim se crkvama nalazi sam prisutan Isus Krist i On se u njima za nas moli i

žrtvuje. Iz svetohraništa se izlijeva blagoslov na naša polja i livade, na naše obitelji, na djecu našu. I sam taj Bog se ujedinjuje s dušama hrvatskim već od Tomislava i prije pa do dana današnjega; i On Hrvate uzdiže na veliko dostojanstvo djece Božje. Po Njemu nam govore naši djedovi i pradjedovi koji su se borili proti Turčinu i prolijevali svoju krv za katoličku vjeru, vjeru otaca naših. Oni nam vele preko Isusa u Hostiji:

»O, Hrvati dvadesetog vijeka! Primajte što češće Jaganjca Božjega koji je sišao u pšenicu vaših polja i u vino vinograda vaših. Primajte ga što češće, ako želite postati novim ljudima, ako želite da se jednom s nama, djedovima vašim, radujete u nebeskim dvorima bez prestanka pjevajući hvale Gospodu. Budete li zapuštali Tijelo Isusovo, budete li prezirali njegovu ljubav koja vas dozivlje k sebi iz svih, pa i najmanjih svojih crkava, bit ćete već na zemlji nesretni. Djeca će vaša dići ruke na vas, obitelji će živjeti u zavadi, sela će se međusobno klati, gadna će se kletva razlijevati mjesto pobožne pjesme, a napokon, oj prevelike žalosti, izgubit ćete slobodu i propast ćete netragom. A drugi će bolji narodi obitavati vaše zemlje i ognjišta vaša i spominjat će sa žalošću vaše ime i narod, koji je prezreo ljubav Isusa Krista.«

Evo, predragi hrvatski narode koje nam se misli nameću prigodom tisućgodišnjice hrvatskoga kraljevstva. Ljubimo naše crkve, resimo ih što bolje možemo, pričešćujmo se što sabranije i češće molimo Gospoda da nam dade što boljih, što svetijih, što brojnijih svećenika. U ovome je pravi zalag naše velike i blagoslovljene budućnosti.“

Vitraj bl. Ivana Merza.

Nalazi se u župnoj crkvi sv. Luke Evanđelista u Josipovcu kod Osijeka.

Izradio Atelje Stanišić iz Sombora.

VII. BILJEŠKE BL. IVANA MERZA S DUHOVNIH VJEŽBI

Zagreb, od 7. XI. do 9. XI. 1923. g.

Svake je godine bl. Ivan Merz još od svojih studentskih dana (Beč, Pariz) obavljao Duhovne vježbe. Iz godine 1923. sačuvane su nam njegove bilješke, a te Duhovne vježbe obavljao je od 7. do 9. XI. 1923. g. u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu pod vodstvom svoga duhovnika, p. Josipa Vrbaneke. I ove bilješke iz njegovih duhovnih vježba jesu dragocjen dokument kroz koji možemo ući u njegovu dušu i njegov odnos s Bogom. Prema svjedočanstvu p. Josipa Vrbaneke, Ivanova ispovjednika i duhovnoga vođe, Ivan je u ovim Duhovnim vježbama odlučio da neće osnivati vlastitu obitelj i da će ostati u svijetu kao posvećeni laik te raditi za širenje Kristova Kraljevstva. Mjesec dana kasnije, za blagdan Bezgrešnoga začeca 8. XII. 1923. g., Ivan je položio vječni zavjet čistoće (Vidi: J. Vrbaneke, Vitez Kristov – Ivan Merz, Zagreb, 1943., str. 183.).

7. XI. 1923. g.

I. razmatranje

Nikakva lumina kod razmatranja.

Molitva *Confiteora* (Ispovijedam se) vrlo jasna. U njoj se očituje plod razmatranja. Osobito: *Quia peccavi nimis cogitatione verbo et opere* (jer sagriješih mnogo riječju i djelom).

1. Jer nas je Bog stvorio na svoju slavu. Dao nam je misaoni svijet koji potječe od Njega i mora biti samo produženje Njegova unutarnjeg života. *Peccavi* (sagriješih): jer kod mene to nije uvijek tako bilo.
2. Jer nas je Bog stvorio na svoju slavu. Naše **riječi** moraju davati samo svjedočanstvo o Njemu, moraju prenositi Njegov unutarnji život u duše bližnjega. *Peccavi* (sagriješih) jer...
3. Jer nas je Bog stvorio na svoju slavu. Dao nam je sposobnost stvarati djela koja predaju njegov unutarnji život i daju takvo svjedočanstvo o Njemu. *Peccavi* (sagriješih) jer...

Kod Krunice bolje meditiram kada je molitva usmena (još bi bolje mogao razmatrati o njoj kada bi je nekolicina glasno molila).

II. razmatranje

Služit ću Gospodinu Bogu kao **korektiv** u katoličkim organizacijama jer spoznajem permanentne odstupe od pravih doktrina (Seniorat, Orlovsto, Domagoj). Reprezentant idealizma Katoličke akcije u sjemeništu. Nikakav lumen o sv. Liturgiji.

Sve što mi se učini, dogodi, kao da dolazi od samoga Boga i zato nam ne smije ništa narušiti duševni mir. Uvijek si zamisliti da su samo Gospodin Bog i ja na svijetu.

III. razmatranje

Najbliži, najsigurniji put k cilju – k spasu duše moje. Ostajem li u svijetu kod roditelja, idući u školu i zalazeći u organizacije, pišući po listovima, neće biti u mom životu snažnoga poteza; sve će biti „prtljanje“. U red da stupim? Skoro je isključeno da bi moje oči još mogle podnijeti intenzivniji studij (moguće bi operacija mogla pomoći). Kako, dakle, sigurno spasiti dušu svoju? Kako životu dati pun sadržaj? Trebalo bi položiti zavjet poslušnosti jednoj grupi, organizaciji, koja je nedvojbeno pod uplivom Duha Svetoga, koja nedvojbeno stvara u svim svojim – glavnim i sporednim, velikim i malim – akcijama Kraljevstvo Božje. To bi mogao biti Katolički pokret kada bi se zagrebački nadbiskup za ovaj brinuo. Ali kako se nigdje ne opaža njegovo zanimanje za Katolički pokret, a jedino njemu bi se mogla zavjetovati poslušnost, to se moram prisloniti uz kakav red koji je po svom internacionalnom karakteru neovisan od hijerarhije, a ipak stvara Kraljevstvo Božje.

8. XI. 1923. g.

I. razmatranje

Moram češće negoli dosada razmišljati o zloći grijeha i o raznim momentima iz Staroga zavjeta. Tek kada upoznam i osjetim značenje grijeha, znat ću pun ljubavi da zagrlim sv. Križ koji me je oslobodio tako velike, vječne nesreće. – Svladati ljudski obzir da mi ovaj ne pokvari i ono malo časova koje čovjek u svijetu može posvetiti vječnim istinama.

II. razmatranje

Pitao sam Gospodina Boga ne bih li se rado vidio na samrti kao svećenik ili redovnik. Nisam dobio u tome pogledu nikakvog osobitog rasvjetljenja. Posve bih bio sretan kada bih umro u položaju u kojemu

jesam, samo me je strah što sam u radu u katoličkim organizacijama, pisanju i drugom više išao za svojim osobnim simpatijama, negoli za onim što je više u Božjem interesu. Zato bi bilo potrebno da, radeći i nadalje u onome miljeu u koji me je postavila Božja volja, radim pod nečijim direktivama, tj. onih čije je zvanje i čiji je život pod neposrednijim utjecajem Duha Svetoga.

Sposobnosti tijela: slabe oči. Dakle: ne posvetiti se posve intelektualnom radu. Otpornost tijela prema umoru, lošoj hrani, kiši, tvrdom ležaju – sposobnosti koje me upućuju na putovanja po mjestima gdje su naše organizacije.

Sposobnosti duše: poznavanje jezika i katoličkih pokreta u raznim zemljama. Biti posrednikom između tih pokreta i našega (djelovanje korektora). Orijentacija u književnosti – prosuđivati ovu s katoličkog stajališta. Isto i o Liturgiji. Ako što napišem, dati prije toga nekome da pročita.

Consideratio

Kao što se je Spasitelj otrgnuo od roditelja, mora se i moje srce osloboditi od njih. Vršiti volju Oca Nebeskoga i biti pripravan ostaviti dom kada On to traži. Sada dok još boravim kod roditelja, voditi slobodnu egzistenciju i raditi ondje gdje to Katolički pokret traži bez obzira na roditelje. Moja je obveza da im pribavim onoliko sredstava koliko im je potrebno da pristojno žive i gledati da njihov život i rad budu po srcu Božjem.

III. razmatranje

Kako je slatko, Isuse, boraviti u Tvojim vojsci, služiti pod Tvojom zastavom. I oca i majku i sve što mi je drago zaboravljam kada se sjetim Tvoje nebeske pojave i Tvoje mile Majke. Isuse, sav se predajem Tebi! Najradije bih Ti tamo služio gdje se neprestano o Tebi razmišlja i samo, samo Tebi i više nikome ne služi. Ti valjda hoćeš da Ti savršeniije služim u položaju u kojem sam sada. Ne bi li Ti želio da se osnuje jedna nova bratovština katoličkih laika koji će se posebno obvezati da Ti služe? Ne bi li Ti želio da su u njihovome programu svakoga mjeseca **dvodnevne** duhovne vježbe? Ne bi li se oni mogli obvezati da će Tebe primiti svaki dan i da će dnevno moliti po uputama onih koji budu poglavari te bratovštine? A i njihov apostolat bi bio uređen po uputama tih poglavara

prema kojima bi oni položili obvezu poslušnosti. – Isuse, neka bude Tvoja **volja!** *Loquere, Domine, quia audit servus tuus!* („Govori, Gospodine, jer sluga Tvoj sluša!“)

9. XI. 1923. g.

I. razmatranje

Isuse, kada Ti trkaču pokazuješ tri mete i na svaku postavljaš jedan poseban lovor-vijenac, tko ne bi želio u ljetu ugrabiti onaj koji je najudaljeniji i do kojega je najteže doći? Molim Te zato, Isuse, da u staležu, koji sam izabrao, uvijek nastojim Tebi sličan biti; ne tražiti za se nikakav imetak, biti poslušan poticajima Tvojim u mojoj duši i savjetima moga duhovnog vođe kojim se Ti služiš i nemati drugog Zaručnika doli Tebe, Spasitelju moj. Ne dopusti da Ti se ikada iznevjerim i daj mi snagu da u dragovoljnome trpljenju postajem Tebi sve sličniji.

Molim Te zato, Isuse, mogućnost da razmišljam o vječnim istinama i da se s Tobom, mojim Bogom, dnevno ujedinjujem.

II. razmatranje

Ti mi veliš, Isuse, da Te slijedim. Zato te molim da uništiš u meni nagnuća koja me još vežu uz roditelje i čine me katkada mlitava i neodlučna u Tvojim službi. Odlučujem zato da ću živjeti od sada u obiteljskoj kući životom posve posvećenim Tebi. Uvidim li da me ovakav život i najmanje sprečava da vršim Tvoju volju i u neznatnim stvarima i da bih u drugome položaju mogao više učiniti na Tvoju slavu, obećajem Ti da ću ostaviti očinski dom.

III. razmatranje

Osjetio sam svu ljubav Božju, koja se očituje u njegovim neizmjernim dobročinstvima. U dobročinstvima tijela i duha. U svima je On sam nazočan, on sam radi dajući nam te darove. Pokreće svemir, sunce da ja mogu živjeti, da biljke koje će me hraniti mogu rasti. No najveće je dobročinstvo gdje nam se neizmjerni Bog sam daje. Očituje nam svoju veličinu u beskrajnom svemiru, u velikim morima; svoju ljubav u milosti posvećujućoj koja te milijarde sićušnih nevjernih dušica ispunja samim sobom i čini dionikom neizmjernosti. – On, svoju beskrajnu ljubav najviše pokazuje ne dajući nam samo svoja dobročinstva, ne bivajući samo

prisutan, radeći sam dajući nam te darove, nego dajući nam svu svoju neizmjernost, beskrajnost u maloj Hostiji za hranu.

O preobilje Božje ljubavi, koja tako neznatnog prašnoga ljudskog stvora obdaruješ nepojmljivim darom!

Tebi za uzdarje, Bože, dajem sam sebe. Uzmi me i ne dopusti da svoje oko kada na stranu bacim i da požalim svoj izbor. Daj da kalež trpljenja primim i da zazovem na ovoj zemlji Tvoje ime da Te nakon toga mogu licem u lice gledati!

Isuse, bez duhovne obnove hrvatskoga naroda nema obnove. Sve ostalo su prtljanije. To je smisao riječi duhovnog vođe. Ako želiš, Isuse, da budem redovnikom – evo me! Daj mi milost da ostavim Tebi za ljubav oca i majku!

BL. IVAN MERZ U SVETOJ GODINI 1925.

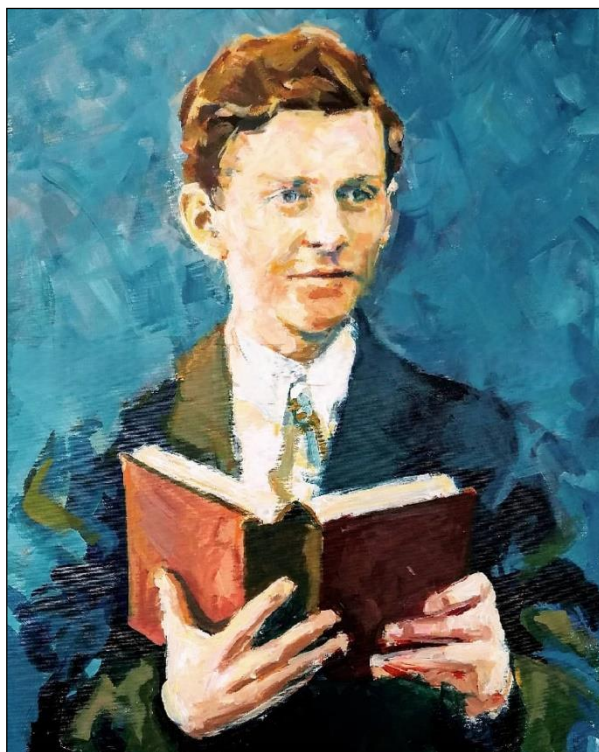
Već je u Predgovoru ovoj knjizi postulator p. Božidar Nagy, SJ spomenuo i stotu obljetnicu Svete Godine 1925. u čiju se proslavu bl. Ivan Merz tada oduševljeno uključio. O Svetoj Godini i s njom povezanim temama Merz je objavio mnoge članke od kojih ovdje donosimo naslove samo onih najvažnijih koji se mogu pronaći u 2. svesku njegovih Sabranih djela (Zagreb, 2011.). Uz naslov članka označen je i broj stranice gdje se nalazi u tome 2. svesku:

Mir Kristov u kraljevstvu Kristovu (str. 196), Katoličanstvo i hrvatski narod (str. 198), Vječni Rim (str. 213), U vječni Rim! (str. 215), Sveta godina (str. 218), Orlovi u Rimu (str. 257), U misijskoj izložbi (str. 262), Papa (str. 266), Njegovoj svetosti Papi Piju XI. (str. 272), Krist Kralj (str. 281).

Vrhunac njegova zalaganja u proslavi Svete Godine 1925. bilo je organiziranje hodočašća orlovske mladeži u Rim i susret mladih Hrvata - orlova s Papom Pijom XI. koji ih je primio u posebnu audijenciju i održao im divan, pobudan i programatski govor.¹¹

---

¹¹ Ovaj je Papin govor objavljen u prvoj biografiji Ivana Merza: Dr. Dragutin Kniewald, *Ivan Merz – život i djelovanje*, Zagreb 1932., str. 181-184.

*Bl. Ivan Merz.
Naslikala akademska slikarica Eva Vukina iz Čakovca.*

VIII. APOSTOLSKI PROGRAM BL. IVANA MERZA

Predgovor bl. Ivana Merza „Zlatnoj knjizi“

Prigodom stote godišnjice osnivanja Hrvatskog orlovskog saveza (1923. g. - 16. XII. 2023. g.), najveće hrvatske katoličke odgojne organizacije za mladež u 20. stoljeću, koja je bila nazvana „najidealniji pokret mladeži što ga je hrvatski narod ikada imao“¹², objavljeno je drugo izdanje „Zlatne knjige“, duhovnog priručnika iste organizacije. Prvo hrvatsko izdanje objavljeno je početkom 1924. g. odmah nakon osnivanja Hrvatskoga orlovskog saveza, a priredio ga je dr. Ivan Merz, jedan od suutemeljitelja novoosnovane organizacije i po nalogu njezina vodstva. Zlatna knjiga jest „vademezum“, tj. duhovno-vjersko-moralni priručnik za člana Orlovske organizacije, ali je namijenjena svakom katoličkom mladiću koji u njoj nalazi, osim uputa o tjelesnom odgoju, također i temeljne vjersko-moralne smjernice za svoj život, te poticaje za angažiranje u kršćanskom apostolatu.

Za hrvatsko izdanje „Zlatne knjige“ bl. Merz je napisao Predgovor koji se smatra jednim od najvažnijih njegovih tekstova, tj. »cartha magna – velika povelja« njegova apostolskog rada i u kojem je izložio sve temeljne ideje na kojima se izgrađivala i djelovala nova Orlovska organizacija za katoličku mladež. To su ujedno bile ideje koje je on sam živio i provodio u djelo, a cijeli Predgovor smatra se njegovim apostolskim programom. Kada ga čitamo uočavamo kako zanos i polet ljubavi prema Kristu i Crkvi prožima toga mladog čovjeka, a bilo mu je tek 27 godina, koji svojim idejama želi oduševiti i povući mlade duše prema istim vrijednostima za koje je on živio. Za pripremu hrvatskog izdanja „Zlatne knjige“ bl. Merz se poslužio slovenskim izdanjem kako to spominje na početku svoga Predgovora. Ali odmah nadodaje što je to „novo“ u hrvatskom izdanju što je upravo on unio u njega, a razlikuje se od slovenskog izdanja. U nastavku donosimo u cijelosti taj čuveni Merzov Predgovor „Zlatnoj knjizi“ koji je ujedno slika i odraz njegove apostolske duše, a smatra se jednim od najvažnijih njegovih tekstova:

---

¹² Josip Vrbanek, *Vitez Kristov dr. Ivan Merz*, Zagreb 1943., str. 158

Slovenski original *Zlatne knjige* izišao je već 1910. g. G. Franc Terseglav, njen pisac, na genijalan je način zacrtao u njoj ideologiju slovenske katoličke omladine onoga vremena. On je nastojao da ova knjiga dobije trajnu vrijednost, tako da se uzmognu njom poslužiti sva buduća pokoljenja slovenske katoličke omladine. Vječna načela Katoličke Crkve, koja je on primijenio na slovenske prilike, bila su za nj jamstvo da će ovaj mali katekizam odgojiti više pokoljenja svjesnih slovenskih katolika.

Ipak će se mnogi u čudu zapitati, zašto smo se mi, unatoč tomu, usudili nadopuniti i preraditi ovu knjigu. Tomu je ponajglavniji razlog što se je od 1910. g., tj. od izdanja ove knjige, organizirana Katolička akcija po cijelome svijetu na osobito veličanstven način razvila i da je taj velebni život Katoličke Crkve ostavio i u našoj omladini svoje duboke tragove.

Ono čim su se zadovoljavali naši stariji drugovi, nas više ne zadovoljava. Mi se više ne moramo toliko boriti u javnosti da sebi izvoštimo pravo opstanka, kao što su to oni s toliko oduševljenja i uspjeha činili. S organiziranom katoličkom omladinom danas računa javno mnijenje i malo kome se danas čini čudnim da naobražen čovjek može biti vjeran sin Katoličke Crkve.

Novija katolička generacija pošla je za jedan korak dalje. Nju su danas zahvatili valovi onih rijeka koje potekoše iz vječnoga Rima već 1905. g. kada je blage uspomene papa Pio X. izdao *Breve*¹³ o čestoj i svagdanjoj svetoj Pričesti. Mladi naraštaj goji zanosnu ljubav prema našem Spasitelju koji je uvijek s njime u presvetoj Euharistiji; tu on crpi svoju snagu za svoje djelovanje, za svoj apostolat. Dok je starija generacija morala afirmirati kršćanstvo na intelektualan, apologetski način i pokazivala silnu odlučnost u suzbijanju navala liberalizma, nova je generacija smirenija. Ona je u neprestanome i intimnome dodiru s Isusom koji kraljuje i vlada u njenim dušama.

S time je u vezi zanosna ljubav mladih prema svetoj Crkvi, Isusovoj neokaljanjoj zaručnici te njenim biskupima i svećenicima. Oni su

---

¹³ Papinski dokument u kojem se nešto određuje da se provede u životu i djelovanju Crkve i njenih članova.

se uvjerali da svećenika zapada prva i najvažnija uloga u širenju Kraljevstva Božjega, a da se svjetovnjaci moraju njima pridružiti; moraju postati njihovim pomoćnicima. Zato i vidimo da su kod drugih naroda najvrjedniji članovi katoličkih omladinskih društava otišli u sjemenište, a čini se da će doskora taj duh zavladati i kod nas. Ovo izdanje *Zlatne knjige* išlo je upravo za tim da svećeniku vrati ono dostojanstveno mjesto koje zapada Isusova učenika.

Iz ove se *Zlatne knjige* također vidi da omladina ima oči uvijek usmjerene prema Rimu, gdje je onaj svjetionik koji svojim zrakama obasjava cijelu zemlju. I iz samoga Rima potekle su u zadnje vrijeme smjernice koje računaju s Katoličkom akcijom kao činjenicom i koje na vrlo precizan način zacrtale njenu ulogu.

Mi smo se poradi toga, prerađujući *Zlatnu knjigu*, najviše obazirali na one upute koje su zadnji Pape dali Katoličkoj akciji, a napose omladinskom pokretu. U Katoličku akciju ulaze prema tome, kako kaže Papa Pio XI. „povezane organizirane katoličke sile za očuvanje, proširenje, primjenjivanje i obranu katoličkih načela u individualnom, obiteljskom i društvenom životu.“

Što se tiče same organizirane katoličke omladine, to je Sveti Otac Pio XI. - Papa Katoličke akcije - jasno izrekao da ona mora težiti poglavito za svojom vlastitom vjerskom, a zatim umnom, kulturnom, socijalnom naobrazbom. Katolički omladinski pokret treba se brinuti za odgoj elite, za odgoj apostola. Društva katoličke omladine moraju biti Crkvi koja sluša – *Ecclesiae audienti* - kao što je to bilo izrečeno na Trećem međunarodnom katoličkom omladinskom kongresu - prava sjemeništa koja će sistematski odgajati preporoditelje ljudskoga društva; moraju biti - prava sjemeništa, u kojima će se sustavno odgajati pomoćnici Crkve koja naučava - *Ecclesiae docentis*.

Iz svega toga je razumljivo da mi danas stavljamo na našu omladinu daleko veće zahtjeve, negoli se to moglo činiti prije četvrt stoljeća. Mi smo radi toga odredili posve u potankosti koje su vjerske dužnosti Orla, koliko puta najmanje mora primiti svetu Pričest, kakav mora biti njegov odnos prema svetoj Crkvi i njenim službenicima. Dok je

stariji naraštaj više naglašavao ljubav k Bogu i narodu, kod mladih je ta ljubav k Bogu dobila konkretniji oblik u ljubavi k euharistijskom Isusu, a ljubav k narodu treba da se podredi ljubavi k svetoj Crkvi.

Dao dobri Bog da *Zlatna Knjiga* u ovome obliku odgoji vojsku apostola, vojsku svetaca, koja će se razletjeti diljem hrvatske domovine i osvajati poput katoličkih vitezova carstvo ljudskih duša. Neka i ona nešto pridonese da posvuda kod nas zavladaju načela svete Rimokatoličke Crkve i da na taj način Presveto Srce Isusovo privine što veći broj naše braće u svoj božanski zagrljaj.

*Na kraju treba svakako spomenuti da je naš blaženi Kardinal Alojzije Stepinac u svojoj mladosti bio član Orlovske organizacije o čemu imamo brojne podatke. Čitao je također ovu Merzovu Zlatnu knjigu i o njoj je imao visoko mišljenje. U jednom svome pismu svojoj tadašnjoj zaručnici odgovarajući na jednu njezinu primjedbu mladi Stepinac ovako piše: „Misliš li da sam ja samo onako nabacio neke misli iz orlovske Zlatne knjige? **To je uistinu suho zlato, ta knjiga.** Napose, kad piše o ponašanju prema djevojkama. Djevojačku čast čuvati i braniti kao zjenicu oka nalaže naša Zlatna knjiga!“¹⁴*

Sigurno je da mu je ova Zlatna knjiga, čija je načela savjesno provodio u svome životu, pomogla da nađe pravi put kojim ga je Bog vodio prema svetosti.

---

¹⁴ Dian Baton, *Mladi Stepinac – Pisma Zaručnici*, 2. izdanje, Zagreb, Veritas, 2010., str. 111

IX.

**PJESME SPJEVANE U ČAST
I ZAHVALU BLAŽENOM
IVANU MERZU**

**AUTORI:
DOMAGOJ I KREŠIMIR
JAKUMETOVIĆ**

Domagoj (lijevo) i Krešimir (desno) u Banjoj Luci 16. prosinca 2016. g. prigodom obilježavanja 120. obljetnice rođenja bl. Ivana Merza. Na stolu je medaljon s Blaženikovim likom, rad umjetnika Dubravka Radmana iz Istre.

UVODNIK

Dragi čitatelju, ti koji se nalaziš na putu prepunom različitih životnih kušnji i izazova, vjeruj da su sve te kušnje i izazovi samo

prepreke koje ćeš jedino s vjerom i pouzdanjem u Isusa Krista moći svladati.

Upravo sve te izazove i kušnje svladao je i naš Blaženik pouzdavajući se u Gospodina predavši mu potpuno svoj život na upravljanje.

U ovom dijelu knjige donosimo naše autorske pjesme spjevane blaženomu Ivanu Merzu u čast i zahvalu za sve uslišane nam molitve po njegovu zagovoru.

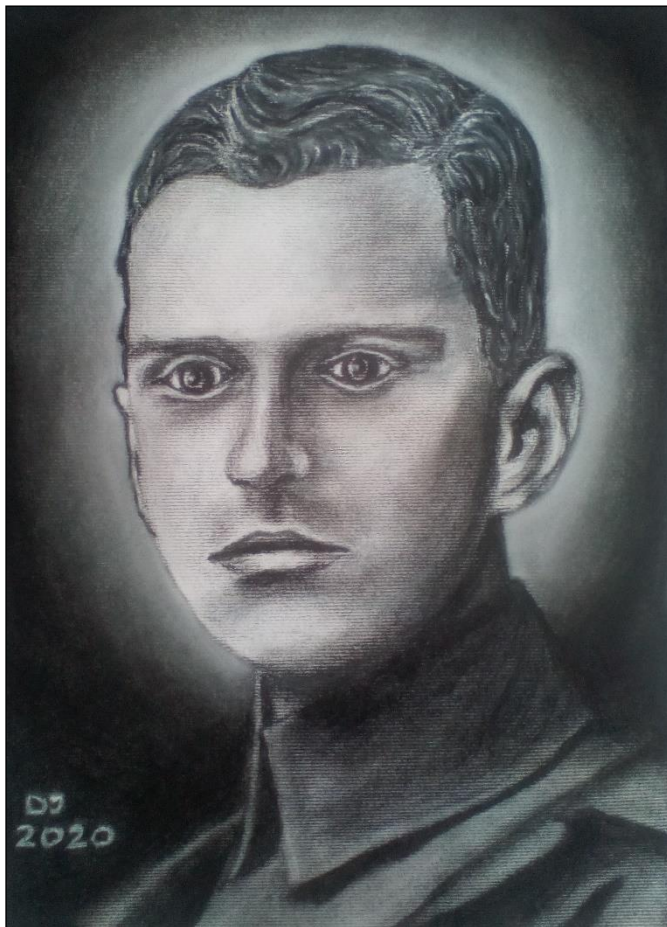
Svaka pjesma, od njih ukupno 70 u ovoj knjizi, možemo reći, ima određenu poruku povezanu s Ivanovim životom, odrastanjem, njegovim svetačkim osobinama i istinama koje je spoznao, koje je slijedio i koje je živio a to je da je u Isusu Kristu ostvarenje i ispunjenje svih naših želja i težnji.

Pjesme su nastajale tijekom 2017., 2018., 2019., 2020., 2021., 2022., 2023. i 2024. g. uoči obljetnica Ivanova zemaljskoga rođenja, obljetnica njegova proglašenja blaženim i obljetnica njegova prelaska u Vječnost.

Po pjesmi koja nosi naziv *U Boga zagledan*, koja je spjevana za blagdan bl. Ivana Merza, 10. 5. 2024. g., a koja se nalazi odmah na početku ovoga XI. dijela, dobila je naziv i sama knjiga.

Ispod svake pjesme naznačen je datum i povod njihova nastanka.

*Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović*

*Bl. Ivan Merz – mladi oficir.
Naslikao Domagoj Jakumetović iz Osijeka.
Slika se nalazi u Postulaturi za kanonizaciju bl. Ivana Merza
u Palmotićevoj ulici u Zagrebu.*

U BOGA ZAGLEDAN

Čovjek mlad u Boga zagledan,
u hostiju bijelu u kojoj svijeta je spas.

Svakoga dana u njoj je tražio
tjelesnu snagu i duh postojan.

*Ivan Merz, blaženik naš,
s krunicom uvijek u rukama!
Sveta duša što tako osvaja
i u ovom vremenu u kojem živimo sad!*

Njegov poziv bio je Krist,
duša mu cijela u njemu nađe mir.
Nije se bojao ni patnje ni smrti,
ta znao je on za čim srce mu žudi.

*Ivan Merz, blaženik naš,
s krunicom uvijek u rukama!
Sveta duša što tako osvaja
i u ovom vremenu u kojem živimo sad!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2024. g.*

IVANE MOJ!

*Ivane, pruži mi ruku,
odvedi u sigurnu luku,*

*gdje vječni je Božji dom,
o, Ivane, Ivane moj!*

Nek' milosti s neba se spuste,
tvoj zagovor trebam ja.
Kad navale teške kušnje,
čuvaj me, Ivane, tad!

Pomozi, pomozi mi, brate!
Pomozi mi, Ivane, ti!
K Suncu pokaži mi pute!
Plamen za Bogom nek' plamti!

Uz mene budi uvijek,
molitve moje usliši,
Ivane, dobri brate,
Ivane, brate mili!

*Ivane, pruži mi ruku,
odvedi u sigurnu luku,
gdje vječni je Božji dom,
o, Ivane, Ivane moj!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza
22. 6. 2023. g.*

RADNIK, MOLITELJ I PATNIK

*Radnik, molitelj i patnik,
sve to bio je Merz!*

*Život svoj je posvetio on
za Krista, za hrvatsku mladež!*

*Za spasenje ljudskih duša
živio je brat naš.
Važnije od svega on htio je
da k Isusu dođe svak'!*

*Učiniti djelo ljubavi
čovjeku koji trpi
Ivanu uvijek bilo je
na prvom mjestu u duši!*

*Radnik, molitelj i patnik,
sve to bio je Merz!
Život svoj je posvetio on
za Krista, za hrvatsku mladež!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2024. g.*

KAO TVOJ SLUGA IVAN MERZ

*Klečim pred tobom, Gospode moj,
posvećujem tebi sav život svoj.*

*Presvetom Srcu tvom klanjam se,
kao tvoj sluga Ivan Merz!*

Ivan Merz, Ivan Merz,
to čovjek je bio pun molitve.
Ivan Merz, Ivan Merz,
uzor svet, divan, s nama je!

Ivan Merz, Ivan Merz,
život je žrtva, uživanje ne!
Ivan Merz, Ivan Merz,
katolik biti, zvanje mu je!

Ivan Merz, Ivan Merz,
da Crkva vrhunac sveg' rekao je.
Ivan Merz, Ivan Merz,
smrt mu dobitak, a Krist mu sve!

*Klečim pred tobom, Gospode moj,
posvećujem tebi sav život svoj.
Presvetom Srcu tvom klanjam se,
kao tvoj sluga Ivan Merz!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2023. g.*

PRIČEST JE IZVOR ŽIVOTA

O, kako osvajaju, brate, one tvoje riječi:
„Svatko znade kako blizina Euharistije krijepi“.

Još i danas iz sveg srca govoriš nam svoga:
„Pričest je izvor života!“

*Hvala ti, Ivane, što zoveš Hrvate
k Kristovu stolu da Kruhom Života se hrane.
Hvala ti, brate, što po zagovoru tvome
Nebo nam šalje milosti svoje!*

Živio si kratko na ovoj zemlji.
Bog te rano uze u Jeruzalem nebeski.
U njemu sad moliš za narod hrvatski,
u zboru anđela pred Jaganjcem bijelim.

*Hvala ti, Ivane, što zoveš Hrvate
k Kristovu stolu da Kruhom Života se hrane.
Hvala ti, brate, što po zagovoru tvome
Nebo nam šalje milosti svoje!*

O, kako osvajaju, brate, one tvoje riječi:
„Svatko znade kako blizina Euharistije krijepi“.
Još i danas iz sveg srca govoriš nam svoga:
„Pričest je izvor života!“

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2023. g.*

MILOST S VISINA

*Pošalji nam, Oče, milost s Visina,
molbe usliši iz bratova krila!*

*Daruj nam misli k'o što su bile
u Ivana Merza lijepe i čiste!*

Pomozi nam, brate, da možemo i mi
Isusa Krista k'o ti ljubiti!
Zagovor tvoj put je u Raj,
za život nam, brate, ti snage daj!

Po boli i križu ti doš'o si Kristu,
udijeli i nama tu milost istu!
Odvedi nas, brate, gdje Vječni je Spas,
gdje Orlovi kliču Bogu u čast!

Budi nam zvijezda što sjaji u mraku,
budi nam svjetlo što u noći sja!
Podaj nam nadu i vjeru jaku,
Ivane Merzu, moli za nas!

*Pošalji nam, Oče, milost s Visina,
molbe usliši iz bratova krila!
Daruj nam misli k'o što su bile
u Ivana Merza lijepe i čiste!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2023. g.*

K OLTARU GOSPODNJEM VODI NAS, IVANE!

K oltaru Gospodnjem

*vodi nas, Ivane,
prema svetoj hostiji
što vječni život daje!*

*Ti si znao, Ivane,
da Pričest života izvor je,
da tko Krista blaguje
živjet će u sve vjekove!*

*Euharistija dušu ti krijepila,
mirom nutarnjim te ispunjala!
Po njoj si Kristov cijeli postao
i u slavu Božju došao!*

*K oltaru Gospodnjem
vodi nas, Ivane,
prema svetoj hostiji
što vječni život daje!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2023. g.*

NAMA NEK' BLISTA

*Nama nek' blista to svjetlo od Krista!
Nama nek' sjaji taj život mladi!*

Patnja i bol su pratili njega,
nosio težak on je svoj križ!
Al' nikad se Ivan odrek'o nije
Isusa Krista i Djeve Marije!

On čovjek je mira i molitve bio,
Kristov je on ljubio stijeg!
Crkva mu bila jedini dom,
Bogu je ljude privlačio sve!

Katolik biti, bila mu čast,
ljubio Boga svim srcem je brat!
Za Krista je dao život svoj rad,
svetost on svoju postigne tad!

*Nama nek' blista to syjetlo od Krista!
Nama nek' sjaji taj život mladi!*

Domagoj Jakumetović,

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2024. g*

ZA DOM HRVATSKI SRCE BIJE

*Za dom hrvatski srce bije,
nek milost i mir u njemu stanuje!*

*Vjera u Boga na prvom je mjestu,
oj, moli se za nas, Ivane Merzu!*

*Nek Domovina naša u miru cvjeta
zagovorom svetim Ivana Merza!
Od Jadrana plavog do Slavonije ravne
blagoslovi, Bože, nju i Hrvate!*

*Preko polja, šuma i gorskih rijeka,
nek milost siđe, nek spusti se s Neba!
Sve kraljeve naše i knezove slavne,
pokoljenje svako, nek pamti, brate!*

*Za dom hrvatski srce bije,
nek milost i mir u njemu stanuje!
Vjera u Boga na prvom je mjestu,
oj, moli se za nas, Ivane Merzu!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2022. g.*

ZAZOVI IME NJEGA

*Kad ti bude, bude teško
ti zazovi ime njega,*

*ti zazovi ime njega
blaženoga našeg Merza!*

On će tebi snagu dati,
on će tebi radost dat'!
Sve ćeš bitke s njim prebrodit,
i oluje oko nas!

Kada noć na oči padne,
kad ti svuda bude mrak,
pokazat će ti Sunce vječno,
svijetlit' će ti svaki dan!

*Kad ti bude, bude teško
ti zazovi ime njega,
ti zazovi ime njega
blaženoga našeg Merza!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2021. g.*

VIDJEH NA NEBU ZVIJEZDU ŠTO SJA

Vidjeh na nebu zvijezdu što sja,

*vidjeh Kristovo svjetlo ja!
„Visoko, visoko, visoko gore!
Poletite za mnom!“, Ivan nas zove.*

*„Poletite amo! Tu prijestol je Božji!
I Jaganjac pravi pred vama tu stoji!
Tu ćete pronaći Oca svog,
Majku nebesku i Duha Svetog!“*

*„U bijele haljine odjenite se i vi,
dođite, dođite, u taj rajski mir!
U Krvi Presvetoj oprani svi
Kralju svom klanjamo se vječno sad mi!“*

*Vidjeh na nebu zvijezdu što sja,
vidjeh Kristovo svjetlo ja!
„Visoko, visoko, visoko gore!
Poletite za mnom!“, Ivan nas zove!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2022. g.*

VRHOVI BIJELIH BRDA

*Vrhovi me bijelih brda
još sjećaju na te,*

*kako si i ti bio
na bojištu, dragi brate!*

Nije tebi bilo lako
gledat tol'ke duše jadne,
ali vjera držala te,
u njoj spas si naš'o za se!

Gledajući smrt u oči
proživio si boli ratne,
al' uronjen ti u Krista
izdrž'o si patnje strašne!

*Vrhovi me bijelih brda
još sjećaju na te,
kako si i ti bio
na bojištu, dragi brate!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2021. g.*

USLIŠI, USLIŠI MOLITVE NAŠE!

*Usliši, usliši, molitve naše,
usliši, usliši, ljubljeni brate!*

*Ne zaboravi nikada naroda svog,
puka svog voljenog hrvatskog!*

Hrvatski narod tvom srcu omili,
svoj život si njemu posvetio cijeli.
Kristu si njega vodio žarko,
molitvom, riječju i vjerom jakom.

I sada na Nebu dok bdiješ nad njime,
moli se za nj, Isusov vojniče!
Čuvaj nam vjeru, naš nebeski brate,
povedi k Kristu sve Hrvate!

*Usliši, usliši, molitve naše,
usliši, usliši, ljubljeni brate!*
*Ne zaboravi nikada naroda svog,
puka svog voljenog hrvatskog!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2022. g.*

TI LJUBLJENI BOŽJI SINE

*Ponesi i nas u Visine,
ti ljubljeni Božji sine!*

*Na krilima tvojim letimo mi,
oj, Ivane zlatni, nosi nas ti!*

Hrvatskom grudom kročio ti si,
posvuda svoj si ostavio trag!
O, Ivane dobri, o, Ivane mili,
koliko si samo Hrvatima drag!

Nebo te zvalo u svoje dvore,
a bio si, brate, još tako mlad!
Al' nisi osvrnuo nazad se ti,
tvoja ljubav bila je Krist!

*Ponesi i nas u Visine,
ti ljubljeni Božji sine!
Na krilima tvojim letimo mi,
oj, Ivane zlatni, nosi nas ti!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2018. g.*

U ZBORU GOSPODNJIH ANĐELA

*Gospodin je pobjedu donio,
nepravdu svaku pokorio!*

*Viteza svog nam podario,
Ivana svetog, blaženog!*

U Kristovoj vojsci služi naš brat,
u Nebu sad moli on Boga za nas.
I Majka je tamo nebeska,
u zboru Gospodnjih anđela.

Svi pjevaju hvalu najljepšu,
Gospodinu, Kralju našem!
Bezbroj tam' jezika čuje se,
a Ivan na hrvatskom pjevaše!

*Gospodin je pobjedu donio,
nepravdu svaku pokorio!
Viteza svog nam podario,
Ivana svetog, blaženog!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2022. g.*

IVANE DRAGI

*Ivane dragi, pomози nam,
ti si nam uzor, ta ti si nam brat!*

*Bez tebe ne znamo kako u Raj,
molitve naše Bogu, ti, daj!*

Molbe usliši, Ivane dragi,
nama nek' sjaji pogled tvoj blagi!
U tebi nema ničega grješnog,
ime je tvoje, Ivane, sveto!

I danas nam budi primjer k'o nekad,
u mislima našim ti se nastani!
Ti si nam uvijek ostao vjeran,
štititi i brani nas, Ivane dragi!

Kristovo svjetlo u tebi blista,
Sunce je sjajno u srcu tvom!
U tebi duša k'o suza je čista,
Nebo je sada tvoj mili Dom!

*Ivane dragi, pomози nam,
ti si nam uzor, ta ti si nam brat!
Bez tebe ne znamo kako u Raj,
molitve naše Bogu, ti, daj!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2024. g.*

SUZNA DOLINA

*Na ovoj zemlji sreća ne stanuje,
do te spoznaje doš'o i Ivan je!*

*U ratu smrt užasnu vidješe
i od tad novi čovjek on postaje!*

Sve prolazi, sve odlazi, sve nestaje,
samo Isus vječan je!
I tko dođe do te spoznaje
svoj život Isusu predaje!

Zemlja je ova suzna dolina,
ne osjeti svatko tu gorčinu i bol!
Al' Gospodin je Ivanu oči otvorio
i Ivan je Kristov tad cijeli postao!

*Na ovoj zemlji sreća ne stanuje,
do te spoznaje doš'o i Ivan je!
U ratu smrt užasnu vidješe
i od tad novi čovjek on postaje!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2022. g.*

ORLOVA GNIJEZDO

*Put je težak pratio tebe,
u kušnji svijeta ti si bio.*

*Još više si tada pronašao sebe,
još više tada Bogu prionuo!*

Da ti je lako bilo, to nije!
Glavu si uvijek držao gore.
Orlovi tvoji te pratili hrabro
i kada te život udarao jako.

Ivane, brate, mirno sad snivaj,
počinak ti si zaslužio svoj!
Brige i patnje sad su za tobom,
Orlova gnijezdo tvoj je sad Dom!

*Put je težak pratio tebe,
u kušnji svijeta ti si bio.
Još više si tada pronašao sebe,
još više tada Bogu prionuo!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2021. g.*

SPREMAN ZA VJEČNOST

*Spreman za Vječnost, za nebeski dom,
spreman poći Gospodinu svom!*

*Spreman za Nebo, za posljednji let,
bijaše Ivan, naš Ivan Merz!*

Uživanje život nije, već žrtva,
na zemlji da prolazno bijaše sve,
spoznaše Ivan taj misterij
i smisao bitka u Kristu pronađe!

Pričest sveta život mu posta,
svaki dan k njoj je hitio!
Izvor života ona mu bila,
vrhunac postojanja njegovog!

*Spreman za Vječnost, za nebeski dom,
spreman poći Gospodinu svom!
Spreman za Nebo, za posljednji let,
bijaše Ivan, naš Ivan Merz!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2022. g.*

ORLE ZLATNIH KRILA

*Želim biti kao i ti,
Orle zlatnih krila,*

*Krista gledati stalno,
želja mi jedina!*

Ja bih htio poput tebe
letjeti svaki dan,
do Neba se vinuti gore,
to moj je vječiti san!

Kao i ti se vinut visoko,
raširit krila k'o Orao,
za Tobom k Suncu rajskom
vodi me, brate, u Očev dom!

*Želim biti kao i ti,
Orle zlatnih krila,
Krista gledati stalno,
želja mi jedina!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2021. g.*

HRVATIMA PASTIR

Ivan je Hrvatima
rasvijetlio stazu

koja vodi ravno u raj.

Donio svijetu
Kristovo svjetlo
da svima kaže
k Nebu put.

*Hrvati te slave, Ivane Merzu,
u zagovor tvoj se utječu rado!
Jedini laiće Crkve u Hrvata
uzdignut na čast Kristova Oltara!*

Pružio mladima
Gospodinov mir,
u svemu im bio pastir.

Donio svijetu
Kristovo svjetlo
da svima kaže
k Nebu put.

*Hrvati te slave, Ivane Merzu,
u zagovor tvoj se utječu rado!
Jedini laiće Crkve u Hrvata
uzdignut na čast Kristova Oltara!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za 1. susret članova Programa „S orlovima u visine“,
6. 10. 2024. g.*

NEBA ZRAKO

*Znao si nas dizat k Bogu,
hvala tebi blaženomu!*

*U visine si nas zvao,
oj, ti Orle, Neba zrako!*

Uslišane neka budu
sve molitve naše,
po zagovoru tvome,
nek' se Kristu sliju, brate!

Život svoj si pred'o Bogu,
za mlade Hrvate prikaz'o,
ti si nama uzor bio,
Krista nam pokaz'o!

*Znao si nas dizat k Bogu,
hvala tebi blaženomu!
U visine si nas zvao,
oj, ti Orle, Neba zrako!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2021. g.*

KRISTOV STIJEG

*Kristov stijeg vijori se
u rukama tvojim, Ivane!*

*Njime Hrvate dozivaš
da slijede put do Istine!*

Istina u Nebu kraljuje!
Istina, Janje čisto je!
Istina duše spašava!
Do Istine vodi nas, Ivane!

Nema stijega ljepšega
do stijega Sina Božjega!
Pod stijeg taj Kristov zovi sve
da slijede put do Istine!

*Kristov stijeg vijori se
u rukama tvojim, Ivane!
Njime Hrvate dozivaš
da slijede put do Istine!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2022. g.*

IVANE NAŠ

*Ivane naš, čuvaj nas!
Ivane naš, brani nas!*

*Ivane naš u svaki čas,
moli se, brate, ti za naš spas!*

Ti prošao bol si, trpljenje i patnju,
za hrvatsku mladež život prikaz'o!
Vođen milošću Božjom
uočio prolaznost sveg si zemaljskog!

Misao na vječnost u tebi je bila
prisutna, nazočna stalno!
Katolička vjera ti smisao dala,
u njoj si mnoge odgovore naš'o!

Suncu Vječnom si poletio sretan,
u mukama teškim kad bio si!
U nebeskoj slavi, u dvorima vječnim
nad narodom svojim, Ivane, bdij!

*Ivane naš, čuvaj nas!
Ivane naš, brani nas!
Ivane naš u svaki čas,
moli se, brate, ti za naš spas!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2021. g.*

I OTOČIĆ KOŠLJUN ZNADE ZA NJEGA!

I otočić Košljun znade za njega,

*za našega blaženog Ivana Merza.
Za viteza Kristova znade i more,
posvetio brat je njih oboje!*

Blaženik naš tu je bio,
tu je kronicu Gospinu molio.
U miru samostanskom duh Bogu je uzdizao,
tu Duh je Sveti u njemu gorio!

Mirisi morski liječili mu tijelo
za Vječnost što već mu bilo je spremno.
U naručje Oca tad odletio brat je
i naše molitve sad njemu on daje!

*I otočić Košljun znade za njega,
za našega blaženog Ivana Merza.
Za viteza Kristova znade i more,
posvetio brat je njih oboje!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2022. g.*

CVIJET U SVIJETU

*Bio si nam cvijet u svijetu,
u tebi smo našli Boga,*

*o, Ivane blaženiče,
brate roda hrvatskoga!*

Neka ti je laka gruda,
počivaj u miru, brate!
Al' zaboraviti nikad nemoj,
na svoj narod, na Hrvate!

Cvjetaj samo, cvjetaj ti,
i na nas se, brate, sjeti!
Kristov blagoslov pošalji,
molimo te, mi Hrvati!

*Bio si nam cvijet u svijetu,
u tebi smo našli Boga,
o, Ivane blaženiče,
brate roda hrvatskoga!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2021. g.*

**HVALA TI, BOŽE,
ZA BRATA IVANA**

Hvala ti, Bože, za brata Ivana,

---

*njegov život o tebi svjedoči,
njegove misli o tebi govore,
hvala ti, Isuse, biseru najljepši!*

Kriste, poveo nas k tebi je
Blaženik naše Domovine.
Sjaju nas odveo tvome,
u tvoje stanove vječne!

Na Srcu tvome da nađemo mir
usred oluja zemaljskih,
poslao viteza svoga si
da nam Tobom zasvijetli!

*Hvala ti, Bože, za brata Ivana,
njegov život o tebi svjedoči,
njegove misli o tebi govore,
hvala ti, Isuse, biseru najljepši!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2022. g.*

**BLAŽENI IVANE,
BRATE MOJ!**

O, blaženi Ivane,

*o, blaženi brate moj,
ti ispunjaš molbe moje,
ti glas čuješ kad te zovem!*

Moje molitve sve ti znadeš,
moje brige, moje jade.
Stog' te molim, čuvaj me
kad navale kušnje jake!

Poput tebe želim biti
zaogrtnjen plaštem čistim,
i za Kristom krenuti,
o, Ivane moj, baš kao i ti!

*O, blaženi Ivane,
o, blaženi brate moj,
ti ispunjaš molbe moje,
ti glas čuješ kad te zovem!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2021. g.*

HRVATSKA BLISTA U IVANU MERZU

Hrvatska blista u Ivanu Merzu,

*katoliku pravom, tom Božjem svecu!
Malo je takvih ljudi u Hrvata
poput našega dragoga brata!*

Život na zemlji ga mazio nije,
u ratu ga milost dotakla cijelog je!
Pokucala bolest zatim mu na vrata,
al' vjera mu bila još jača je tada!

Svoju bol i patnju prikaz'o je za mlade,
svoj život na smrti Ivan za njih dade!
Tad pođoše k Ocu svome u vječnost
i Hrvatska zablista u sjaju nebeskom!

*Hrvatska blista u Ivanu Merzu,
katoliku pravom, tom Božjem svecu!
Malo je takvih ljudi u Hrvata
poput našega dragoga brata!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2021. g.*

PROSVIJETLIO TE BOG

*Ti Isusu život cijeli
k'o blaženi Ivan pokloni.*

*Ti Isusu cijelog daj se,
nek' vjera u Njega te nosi!*

Prosvijetlio te Bog
da smisao života shvatiš,
da je život ovaj zemaljski
kratka priprava za onaj rajski!

Divan uzor kršćanskih vrlina
tebi je dao Bog.
Svojim svetim životom,
pokazao put si nam kamo!

*Ti Isusu život cijeli
k'o blaženi Ivan pokloni.
Ti Isusu cijelog daj se,
nek' vjera u Njega te nosi!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2021. g.*

NA SRCU ISUSOVU

Poletio Ivan je
u Kristovo naručje!

Na srcu njegovu
da za nas moli se!

*Za tobom, Ivane,
poletjelo orlova jato je!
Za tobom želim poletjet i ja
zrakama Srca Kristova!*

I doletio Ivan je
k Srcu najsvetijem!
I molitve naše sve
sad Isusu predaje!

*Za tobom, Ivane,
poletjelo orlova jato je!
Za tobom želim poletjet i ja
zrakama Srca Kristova!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2020. g.*

OSTANI SA MNOM, IVANE!

*Kad njegove misli
sam pročit'o ja,*

*odmah sam znao
to Božji je svetac!*

Ostani sa mnom,
Ivane moj!
Moli za mene,
ti Božji sveče!

Ostani sa mnom,
pokaži mi putove
što vode visoko
u odaje Nebeske!

*Kad njegove misli
sam pročit'o ja,
odmah sam znao
to Božji je svetac!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2020. g.*

ZVIJEZDA VJEČNOGA SJAJA

Kristovo svjetlo u Ivanu blista,
on danas je uzor i primjer mladima!

Na putu našem suputnik vjerni,
svjedok Božji i zaštitnik svima!

*Ivane, hvala, Ivane, hvala,
pjevamo tebi svim srcem svojim!
Zagovorniče sveti, moli za nas,
moli, brate, za svoj narod cijeli!*

Kristovo svjetlo u Ivanu sjaji,
on naš je uzor i primjer pravi!
Zvijezda nebeska što bdije nad nama
zasjala svjetlom vječnoga sjaja!

*Ivane, hvala, Ivane, hvala,
pjevamo tebi svim srcem svojim!
Zagovorniče sveti, moli za nas,
moli, brate, za svoj narod cijeli!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2020. g.*

SVJEDOK KRISTOV

*Zaštitnik ti si i svjedok Kristov,
suputnik na putu zemaljskom.*

*Naš narod te moli i prosi,
ime ti zove zanosno!*

Uzor svetosti svima si,
posebno mladeži hrvatskoj,
primjer čovjeku svakom,
srca čistog, blaženog.

Podario nama toliko si toga,
„Hvala!“ je malo za reć'.
Iz tebe gori vječni oganj,
iz tebe gori Božja riječ.

*Zaštitnik ti si i svjedok Kristov,
suputnik na putu zemaljskom.
Naš narod te moli i prosi,
ime ti zove zanosno!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2020. g.*

SVJETLO IVANA MERZA

Zasjalo je svjetlo, svjetlo koje blista,
zasjalo je svjetlo banjolučkog sina!

Donijelo nam zrake ljubavi i mira,
donijelo nam nadu Uskrsloga Krista!

*Svjetlo to je našeg zaštitnika Merza,
iskra koja žari plamenom vječnim,
blagoslov s Neba što Gospodin šalje,
Ivanova svetost nek uzor bude svima!*

Zasjalo je svjetlo, svjetlo divno, čisto,
o ljubavi Božjoj da nam svjedok bude,
suputnik na putu u danima našim
i mladeži primjer koji Kristom sjaji!

*Svjetlo to je našeg zaštitnika Merza,
iskra koja žari plamenom vječnim,
blagoslov s Neba što Gospodin šalje,
Ivanova svetost nek uzor bude svima!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2020. g.*

S ORLOM U VISINE

*U Visine, u Visine,
vinuo se orao,*

*u Visine, u Visine,
Vječnom Suncu pošao!*

Bio nam je svjetlo s Neba,
remek – djelo Duha Svetog,
on je bio prorok Božji,
vitez Kralja jedinog!

Klanjao se Kristu živom
častio ga dušom svom,
molitelj je Gospin bio,
hrabro križ je nosio!

Za hrvatsku je mladež
život svoj prikazao,
Milosti je bio čudo,
taj prečisti orao!

Umjetnina Božja on je,
Katoličke Crkve sin,
nama zaštitnik i primjer,
Visine mu bile cilj!

*U Visine, u Visine,
vinuo se orao,
u Visine, u Visine,
Vječnom Suncu pošao!*

Domagoj Jakumetović,

*Pjesma spjevana za 1. susret članova Programa „S orlovima u visine“,
6. 10. 2024. g.*

SVETAC NAŠIH DANA

Zaštitniče vjerni, Ivane Merzu,

*uzor si i primjer na putu našem!
Za zagovor tvoj, mi kličemo: „Hvala!“,
svjedoče Kristov, sveče naših dana!*

Zasjala je zvijezda, na nebu iskra čista,
zasjala je zvijezda, zvijezda koja blista!
Obasjala puk svoj zrakama je zlatnim,
donijela u srca mir istinski, pravi!

U kršćanskom duhu odgajao si mlade,
svim srcem se njima posvetio.
Život svoj cijeli Kristu ti si dao,
suputnikom duša ljudskih postao!

Euharistija ti bila na prvom je mjestu,
iz nje snagu si vječnu crpio.
Bićem svojim cijelim i vjerom živom
Bogu si svome služio!

*Zaštitniče vjerni, Ivane Merzu,
uzor si i primjer na putu našem!
Za zagovor tvoj, mi kličemo: „Hvala!“,
svjedoče Kristov, sveče naših dana!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2020. g.*

SVJEDOČE ČISTI

Svjedoče čisti,

*zaštitniče naš,
u tebi gori
Sunca vječnog plam!*

Ti si nam uzor,
primjer vjeran,
suputnik na putu
kroz život ovaj!

Kristovo svjetlo
u tebi blista,
Ivane brate,
nek' samo sija!

Kraljevstvo Božje
širio si nama,
Neka ti bude
vječni mir i hvala!

*Svjedoče čisti,
zaštitniče naš,
u tebi gori
Sunca vječnog plam!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2020. g.*

IVANE, HVALA

Nisi bio redovnik,

ni svećenik bio nisi,
al' cijelim životom svojim
za Boga živio ti si!

*Ivane, Ivane, hvala,
laiče hrvatski!
Ivane, Ivane, hvala,
Krista nam donio si!*

Kravata do grla ti bila,
odijelo te krasilo lijepo,
odjeveno Kristovim ruhom
srce je tvoje cijelo!

*Ivane, Ivane, hvala,
laiče hrvatski!
Ivane, Ivane, hvala,
Krista nam donio si!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2020. g.*

ČOVJEK OD BOGA

Čovjek od Boga

*Ivan je Merz,
lice mu zlatno,
slavi ga svijet!*

Na putu zemaljskom
on prošao je
ratne strahote,
bol, trpljenje!

U svemu tome
pronaš'o je
Vječnu ljepotu
nadvladavši grijeh!

Njegovo ime
neka se pamti,
za sva vremena
nek Ivan se zlati!

*Čovjek od Boga
Ivan je Merz,
lice mu zlatno,
slavi ga svijet!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2020. g.*

ZAŠTITNIČE PUKA SVOG

Zablistalo s neba svjetlo je sveto,

najljepšim sjajem zasjalo je,
put nam ka Kristu da pokaže,
da nas povede u visine rajske!

*Hvala ti, brate, Ivane sveti,
svjedoče Kristov, svog puka zaštitniče!
Mladeži uzor, svetosti primjer,
suputniče na putu povijesti naše!*

Vječnim sjajem to svjetlo sja,
njegove zrake griju nam srca!
Isusom Kristom one zrače,
spas nam nose i život znače!

*Hvala ti, brate, Ivane sveti,
svjedoče Kristov, svog puka zaštitniče!
Mladeži uzor, svetosti primjer,
suputniče na putu povijesti naše!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2020. g.*

ZVIJEZDA DANICA

Ti si mi sunce što sja,

*ti si mi zvijezda Danica,
plamen što gori za Krista,
svjetlo sveto što blista!*

Moli za mene Krista,
moli za mene Svevišnjega,
nek' Njegova volja vlada,
na zemlji, na Nebu, zasvagda!

Poslušaj, Ivane, vapaj,
poslušaj molitve moje,
neka se sliju Kristu
po zagovoru svetome tvome!

*Ti si mi sunce što sja,
ti si mi zvijezda Danica,
plamen što gori za Krista,
svjetlo sveto što blista!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2020. g.*

RATNIK ZA KRISTA

Ratnik za Krista,

*bojovnik, časnik,
i vitez njegov bijaše on!*

*Pokolebat' u vjeri ga nisu mogli,
ni bolest, ni patnja,
ni smrtni zov!*

U boj za Krista pođe taj čovjek,
Ivan se zvao, prezivao Merz.
U Banjoj Luci je rođen, kraj Vrbas rijeke
al' Hrvatska voljeni dom mu bješe!

Prošao ratišta i fronte je sve,
smrti u oči svaki dan gled'o je,
iznakažene, mrtve, ranjene ljude
al' to mu je donijelo spasenje duše!

Od bolesti umrije naš Ivan hrabri
na postelji smrtnoj kad ležaše,
no prije što dušu svom Gospodu predade
k'o žrtvu za mladež svoj život on dade!

*Ratnik za Krista,
bojovnik, časnik,
i vitez njegov bijaše on!*

*Pokolebat' u vjeri ga nisu mogli,
ni bolest, ni patnja,
ni smrtni zov!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2022. g.*

POMOLI SE, IVANE!

*Pomoli se, pomoli se,
pomoli se, Ivane, ti,
o, blaženiče naš,
pomози nam nositi križ!*

Ime ti zazivamo,
pomoli se, brate, za nas!
Trebamo pomoć tvoju,
pomoli se za naš spas!

Bolesti razne prijete,
poplave, požari strašni!
Ratovi haraju zemljom,
tvoj zagovor neka nas prati!

*Pomoli se, pomoli se,
pomoli se, Ivane, ti,
o, blaženiče naš,
pomози nam nositi križ!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2020. g.*

IVANOVA VJERA

*Kroz oluje životne
prošao si, Ivane,
al' oluje nisu te
vjeru tvoju slomile!*

Hrabro ti si kročio
ovom suznom dolinom,
protiv grijeha se borio
euharistijom i molitvom.

Za tobom mnoštvo mladih je
s pouzdanjem krenulo,
jer si Kristom zračio,
i k njemu ih vodio.

*Kroz oluje životne
prošao si, Ivane,
al' oluje nisu te
vjeru tvoju slomile!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2020. g.*

ZAZIVAM TVOJE IME

*Ivan Merz, Ivan Merz,
to ime snažno!
Ivan Merz, Ivan Merz,
to ime hrabro!*

Kada se sjetim tebe,
strahovi mene minu,
postanem uvijek jači
kad teška muka me tlači.

Zazivam tvoje ime,
ono mi snagu daje,
zazivam tvoje ime
kad navale kušnje jake!

Ivane, Ivane, Ivane,
pohiti k meni ti!
Ivane, Ivane, Ivane,
nada mnom, brate, bdij!

*Ivan Merz, Ivan Merz,
to ime snažno!
Ivan Merz, Ivan Merz,
to ime hrabro!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2020. g.*

ODSJAJ KRISTOV

Svjetlo tvoje, Ivane,
odsjaj nama Kristov je!
Nebo nama posla te
da put nam k Vječnom kažeš!

*Moli za nas, Ivane,
zaštitniče mladi!
Kristu Kralju predaj sve,
predaj naše molitve!*

U riječi Isusove
vjerov' o si, Božji viteže!
Apostole sveti
i nama podaj vjere te!

*Moli za nas, Ivane,
zaštitniče mladi!
Kristu Kralju predaj sve,
predaj naše molitve!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2020. g.*

PUN VEDRINE

*Kad sunce zasja na nebu
odmah me sjeti na te,
ti pun vedrine si bio,
voljeni, dragi brate!*

Ništa te nije moglo odvojiti od Krista,
ni patnja, ni bol, ni trpljenje.
Svoj križ si nosio hrabro,
sve do vječne Domovine.

Kad trenutak je došao taj
da pođeš, brate, u Raj,
za hrvatsku mladež si tad
prikazao život svoj sav!

*Kad sunce zasja na nebu
odmah me sjeti na te,
ti pun vedrine si bio,
voljeni, dragi brate!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2021. g.*

**KATOLIK SVJETOVNJAK
SPASIO ME ZA VJEČNOST!**

Vremena su neizvjesna,
sa svih strana zemlje neka prijatnja!
Ratovi, potresi, poplave, požari, navališe na svijet grdno,
i virusi nevidljivi što smrt siju brzo!

A u meni još veća vjera i nada!
Boriti se treba! Kad ćemo ako ne sada!
I duboko u sebi prožima me, Ivane, tvoja svetost!
A posebice kada kažeš:
“Katolik svjetovnjak spasio me za Vječnost!”

I ovo će vrijeme kaosa proći!
Bolja će vremena doći!
Al’ ti, brate, budi uz nas!
I daj da sve ovo bude za naš spas!

A slika tvoja sveta iznad Tvoga groba
srušila se nije od potresa razornoga!
Svijeće, klupe, cvijeće, svjedoče o tome,
usred pada Bazilike stropa ni oni se ne pomakoše!

Sačuvao ti si mnoga srca vjerna
u Bazilici tada ne bijaše niti duša jedna!
Kako da ne zahvalim na pomoći tvojoj,
hvala, brate sveti, što s Neba za nas moliš!

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2020. g.*

SVJETLO OD KRISTA

*I blista, i blista
jedno svjetlo od Krista.
I blista, i blista
svjetlo banjolučkog sina!*

Vjernik svjetovnjak bio je on,
uzor za mlade u svijetu ovom.
Primjer nam dao je suputnik naš,
kako koračat' kroz život nam dan.

Kraljevstvo Božje je širio on,
gdje god je bio, gdje god je stig'o.
Ime njegovo zato slavimo danas,
ime Ivana Merza nek' moli i za nas!

*I blista, i blista
jedno svjetlo od Krista.
I blista, i blista
svjetlo banjolučkog sina!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2020. g.*

SLUŽBENIKU BOŽJEM

*Žara Duha Svetog
s Neba nam pošalji,
viteže Kristov,
sine naš hrvatski!*

Budi svjetlo svome
ljubljenome puku,
u tebi da prepozna
Isusovu ruku!

Hrvatskome rodu
pokaži put k slobodi,
čuvaj ga i brani,
službeniče Božji!

*Žara Duha Svetog
s Neba nam pošalji,
viteže Kristov,
sine naš hrvatski!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2020. g.*

IVANE, MOLI ZA NAS!

*Usliši, usliši, usliši,
molitve naše glas!
Usliši, usliši, usliši,
Ivane, moli za nas!*

Oca i Sina i Duha,
mi želimo grliti,
nikad zaboravit' Boga,
kao što nisi ni ti!

Pokazao nama si pute
k Suncu što vječno sja,
zato ti, Ivane, hvala,
ostani, budi uz nas!

*Usliši, usliši, usliši,
molitve naše glas!
Usliši, usliši, usliši,
Ivane, moli za nas!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2020. g.*

**TVOJU ZAŠTITU MOĆNU
ZAZIVAMO, IVANE!**

*Tvoju zaštitu moćnu zazivamo, Ivane,
usliši molitve i vapaje naše!
Domovini svojoj pomози ti,
sveće naš dobri s visina nebeskih!*

Budi uvijek uz narod svoj,
čuvaj ga i brani u svaki čas!
Hrvatsku zemlju štiti i vodi
k Isusu Kristu, On je naš spas!

Oluja se digla! Hoće na nas!
Al' ti stani čvrsto uz Hrvate sad!
U Kristovoj vojsci služiš, brate, ti,
i mi znamo i vjerujemo da ćeš nam pomoći!

Smjelo i hrabro u teškim vremenima
vodio mlade si k Božjim visinama!
Tako i sada duh diži hrvatski,
i vodi k Nebu svoj narod ljubljeni!

*Tvoju zaštitu moćnu zazivamo, Ivane,
usliši molitve i vapaje naše!
Domovini svojoj pomози ti,
sveće naš dobri s visina nebeskih!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2020. g.*

MOLITVE ČOVJEK

Molitve čovjek, uzor mu Krist,

*prošao svijetom a ostao čist!
Mlade je duše dizao k Bogu,
Vječnome Suncu, Kristovom stolu.*

Neka nam, brate, zagovor tvoj
stigne do Neba u vječni dom.
Ivane Merzu, poslušaj glas,
ti, svjetlo božansko, budi uz nas!

Molimo tebe, Ivane mili,
nek' ljubav se Božja i po nama širi.
Neka i s naših lica zažari
Krist Pomazanik, Jaganjac pravi!

*Molitve čovjek, uzor mu Krist,
prošao svijetom a ostao čist!
Mlade je duše dizao k Bogu,
Vječnome Suncu, Kristovom stolu.*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2020. g.*

IVANOV SVETI HOD

Sve što je Ivan činio

na Božju slavu bilo je to!
Kroz muke i patnje je hodio
al' nikada nije na tom putu posustao!

Duh Sveti ga je vodio
ovom suznom dolinom!
Križ je svoj Kristov Orao
s vjerom hrabro nosio!

*Neka nam njegov sveti primjer dade
da budemo vjerni kad teškoća nas snađe!
U Isusu Kristu da nađemo snage,
vječnosti svjetlo nek' put nam pokaže!*

Odrekao se Ivan života svog
da bude bliže Gospodu svom!
Da duše bi spasio, za to je živio,
čovjeka svakog' da Kristu bi doveo!

Poput blaženog brata krenimo i mi,
sjaj nek' nam Kristov staze osvijetli!
Apostol Božji nek' uzor nam bude,
sve njegove boli, trpljenja i žrtve!

*Neka nam njegov sveti primjer dade
da budemo vjerni kad teškoća nas snađe!
U Isusu Kristu da nađemo snage,
vječnosti svjetlo nek' put nam pokaže!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2019. g.*

IVAN, SVJETLO KRISTOVO

*U blaženom Merzu zasvijetlilo je
Kristovo svjetlo na vijeke sve!
Neka po nama isto zasvijetli,
mi blaženog brata želimo slijedit'!*

Ti uzore mladih, ti čovječe hrabri,
tvoj zagovor traže tvoji Hrvati!
Ostani s nama, budi uz nas,
Ivane, moli ti za naš spas!

Na putu života i mi smo sada,
rasvijetli nam, brate, put ti do Raja!
Zablistaj nam s neba k'o zvijezda što sjaji,
staze nam, brate, k Suncu pokaži!

*U blaženom Merzu zasvijetlilo je
Kristovo svjetlo na vijeke sve!
Neka po nama isto zasvijetli,
mi blaženog brata želimo slijedit'!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2019. g.*

*Tvoje misli predivne
vode k životu vječnome,
te misli što si zapisao
u svoj dnevnik, Ivane!*

*Tvoje su riječi te
za ljude napisane sve
da srca drugih
svojim prožmeš srcem!*

Ivane blaženi,
Duhom Svetim ispunjen,
moli i za mene
Kralja najvećeg!

Kad svjetla više nema
u pomoć, brate, priteci,
i sjajem nebeskim
put mi osvijetli!

*Tvoje misli predivne
vode k životu vječnome,
te misli što si zapisao
u svoj dnevnik, Ivane!*

*Tvoje su riječi te
za ljude napisane sve
da srca drugih
svojim prožmeš srcem!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2019. g.*

BDIJ NAD NAMA, IVANE!

*Sve sile ovog' svijeta
uništiti' ne mogu
onog' što za nas moli
u vječnome životu!*

Bdij nad nama, Ivane,
i u ovom času
kad neprijatelj vreba
na svakome koraku!

Brate dobri, mili,
moli se za nas,
Bog te k nama posla
da nam budeš spas!

*Sve sile ovog' svijeta
uništiti' ne mogu
onog' što za nas moli
u vječnome životu!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2020. g.*

IVANE, PRIMI NAS

ZA RUKE SVOJE!

*Ivane, primi nas za ruke svoje,
hrvatskog naroda počuj glas!
K Isusu, brate, povedi i nas,
u zagrljaj Sunca Vječnoga!*

Vjera je živa krasila tebe,
i nama podaj te vjere žar!
Životom svojim da svjedočimo Krista,
Isusa, Sina Božjega!

Hrvatska cijela u te gleda,
i Herceg-Bosna ponosna!
Po cijelom svijetu tvoje ime se štuje,
od Banja Luke do Filipina!

*Ivane, primi nas za ruke svoje,
hrvatskog naroda počuj glas!
K Isusu, brate, povedi i nas,
u zagrljaj Sunca Vječnoga!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2018. g.*

NEBESKO BLAGO

*Krenuo stopama smjelo i hrabro,
za Kristom on pošao je!
Osvrnuo natrag nikad se nije,
za svojim Kraljem stupao je!*

Ivane, podaj i nama vjere
što imao, brate, u duši si ti!
Pokaži i nama Nebesko blago,
daj da svog Boga gledamo mi!

Nek' nam se srce raduje,
neka o Kristu govori!
Baš kao ti nek' se veseli,
naš Kralj po tebi nam dolazi!

*Krenuo stopama smjelo i hrabro,
za Kristom on pošao je!
Osvrnuo natrag nikad se nije,
za svojim Kraljem stupao je!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2017. g.*

DOMOVINA TE, BRATE, ZOVE

Domovina te, brate, zove,
tvoj sveti treba zagovor.
Pomozi s Neba, dobri sveče,
pomozi svojoj Hrvatskoj.

*Domovina, domovina,
ime tvoje zaziva!
Domovina, domovina,
kroz bol i patnju rođena!*

*Domovina, domovina,
zove te, domovina!
Domovina, domovina,
tvoja mila Hrvatska!*

Izmoli joj, brate, snagu,
snagu Duha Svetoga,
pravim putem je povedi,
putem Sunca Vječnoga.

*Domovina, domovina,
ime tvoje zaziva!
Domovina, domovina,
kroz bol i patnju rođena!*

*Domovina, domovina,
zove te, domovina!
Domovina, domovina,
tvoja mila Hrvatska!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2017. g.*

ZAŽARILA DUŠA

*Zažarila duša sveta,
u Bogu je pronašla sve,
poletjela gore visoko
k njemu u naručje!*

Ivane, leti nam sad,
krila do kraja raširi,
neka se k Nebu vinu
svi orlovi tvoji mili!

Ivane, leti nam ti,
leti, nemoj stati,
neka se Suncu Vječnom
svi orlovi dignu mladi!

*Zažarila duša sveta,
u Bogu je pronašla sve,
poletjela gore visoko
k njemu u naručje!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2017. g.*

Kristovo svjetlo u tebi blista,
Ivane Merzu, mili brate!
Milosti zrake što iz tebe sjaje
neka blagoslove sve Hrvate!

*Svjedoče Kristov, naš zaštitniče,
narodu svome s Neba pomozi!
Mladima uzor zauvijek ćeš biti
i svetosti primjer što svima sjaji!*

Oluje što su od davnina nas tukle
još i danas se smirile nisu!
Viteže Kristov, za nas se moli
i suputnik na našem putu nam budi!

*Svjedoče Kristov, naš zaštitniče,
narodu svome s Neba pomozi!
Mladima uzor zauvijek ćeš biti
i svetosti primjer što svima sjaji!*

Krešimir Jakumetović,

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2020. g.*

*Orao ću biti,
Orao bio si i ti!
Orao ću biti,
ta bio si Ivane i ti!*

Poletjeti visoko
za tobom, Orle, ću ja.
Poletjeti visoko
k nebeskim svecima.

I slavit ćemo Boga,
Ivane, zajedno mi.
I slavit ćemo Boga,
ta jedno bit' ćemo svi!

*Orao ću biti,
Orao bio si i ti!
Orao ću biti,
ta bio si Ivane i ti!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2020. g.*

OKUPLJAO HRVATE NIJE

*Dao si nam nadu, pouzdanje,
da Kristu, Bogu damo sve!
On prvi bio u tvom je srcu,
zato mladog uze te!*

Nitko kao Ivan
okupljao Hrvate nije,
putem Krista Kralja
vodio on ih je!

Mnoštvo mladih slijedilo ga
do Izvora Vječnoga!
Njegov nauk bila mu je
katolička vjera sveta!

*Dao si nam nadu, pouzdanje,
da Kristu, Bogu damo sve!
On prvi bio u tvom je srcu,
zato mladog uze te!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu beatifikacije bl. Ivana Merza,
22. 6. 2024.*

LETI, IVAN, VISOKO

*Leti, leti, leti,
leti, Ivan, visoko!
Leti s anđelima rajskim,
leti u jatu Kristovom!*

Zvijezde neba se sjaje,
od svjetlosti tvoje, brate!
Kristom zračiš i danas,
uzor nama ti daješ!

Laička duša ti bila,
a srce gorjelo k'o vatra.
Tvoje se riječi pamte,
do Nebesa nas dižu, brate!

*Leti, leti, leti,
leti, Ivan, visoko!
Leti s anđelima rajskim,
leti u jatu Kristovom!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2021. g.*

SRCE SJEDINJENO S KRISTOM

Ivan je bio borac pravi,
na prvu crtu s Kristom stao!
Za dom i vjeru, i za mlade
život svoj predao!

Ivan je bio uzor svima
a najviše Hrvatima!
Zato ga Bog pošalje k nama
jer znade on dobro svog viteza!

Ivan je bio svjetionik Božji,
smjer nam je njemu kazao!
A kad u punoj snazi je bio
nebu je spreman poletio!

Ivanu zato pjevamo hvale,
molitve njemu dajemo!
Znamo mi dobro njegovu dušu,
njegovo srce iskreno!

Ivanu zato pjevamo hvale,
njemu u zagovor hrlimo!
Znamo mi dobro njegovo srce
s Kristovim srcem sjedinjeno!

Krešimir Jakumetović,

*Pjesma spjevana za obljetnicu rođenja bl. Ivana Merza,
16. 12. 2024. g.*

IVAN

Ivan, duša u njemu čista,
Ivan, zagledan u Krista.
Ivan, kad nada prestaje,
Ivan, kad sunca nestane!

Ivan, program je života,
Ivan, izvor je divota.
Ivan, utjeha kad je teško,
Ivan, put je u Vječno gnijezdo!

Ivan, križ podnio je tvrd,
Ivan, nadvladao je smrt.
Ivan, orao to je mladi,
Ivan, Hrvatska njega pamti!

Ivan, vitez je ženske časti,
Ivan, svjetlo je kad se smrači.
Ivan, zlo pobjeđuje,
Ivan, Nebom odjekuje!

Ivan, Marijin to je sin,
Ivan, revni molitelj Gospin.
Ivan, plamen za Vječnim gori,
Ivan, prorok je, svetac Božji!

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2024. g.*

ZRAKA KRISTOVA

Kao zraka sunčeva,
zasjao si, Ivane,
sjaj si vječni donio,
među ljude, ljude sve!

*Kristov orle, moli se,
moli za nas grješnike,
sjajem svojim vodi nas
prema Suncu vječnome!*

Nek' srca naša zasvijetle
tim Sunca sjajem, Ivane,
cijeli svijet da osjeti,
milosne zrake Kristove!

*Kristov orle, moli se,
moli za nas grješnike,
sjajem svojim vodi nas
prema Suncu vječnome!*

Krešimir Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2020. g.*

ZVIJEZDA VODILJA

*Moja si zvijezda vodilja ti,
obrani me, brate, od napasti zlih!
Pokaži mi ti u Nebo put,
pokaži mi Krista da slijedim ga svud!*

Kad dođu kušnje uz mene bdij,
nemoj me nikada ostavit!
Moli za mene, čuvaj me ti,
budi, brate, moj zaštitnik!

Pomozi mi sada, ruku mi daj,
osvijetli mi stazu što vodi u Raj!
Od tamo pjesma, tvoj anđela glas,
dolazi, brate, da spasi sve nas!

*Moja si zvijezda vodilja ti,
obrani me, brate, od napasti zlih!
Pokaži mi u Nebo put,
pokaži mi Krista da slijedim ga svud!*

Domagoj Jakumetović

*Pjesma spjevana za blagdan bl. Ivana Merza,
10. 5. 2022. g.*

**X. GOVOR dr. IVANA PROTULIPCA
O BL. IVANU MERZU**

(Objavio Tjednik „Nedjelja“, Zagreb, 22. svibnja 1938. g.)

Dr. Ivan Protulipac
(1899. - 1946.)

Prvi predsjednik Orlovstva i Križarstva - hrvatski mučenik

O 10.-oj obljetnici smrti bl. Ivana Merza u svibnju 1938. g. bila je priređena u Zagrebu svečana akademija. Njegov najbliži prijatelj još iz Orlovske organizacije, dr. Ivan Protulipac, održao je tom prigodom svečani govor koji je istoga mjeseca objavljen kao članak na prvoj stranici u tjedniku „Nedjelja“ (Zagreb, 22. svibnja 1938. g), pod naslovom „Prorok Božji“. Ovdje donosimo taj govor u skraćenom obliku.

PROROK BOŽJI

Dr. Ivan Merz ubraja se u red najvećih graditelja nove Hrvatske. Tisuće križarske omladine po svim hrvatskim krajevima jesu živi svjedoci da je dr. Ivan Merz bio veliki prorok nove, mlade i Božje Hrvatske. Ta je omladina odraz njegova duha, deblo koje je izraslo iz njegove njive, nepokolebivi čuvari jedne od najvećih duhovnih baština hrvatskog naroda.

Došao je u Hrvatsku kao prorok Božji. Obišao je svijetom. Gledao je, kako drugi narodi pate i ginu samo zato jer su stoljećima zaboravljali da je temelj naroda i njegove sreće: čovjek. I zato valja stvoriti čovjeka. Novoga čovjeka za nove dane u koje ide čovječanstvo. Dr. Merz je smatrao da je on po Bogu pozvan da se posveti i žrtvuje za prvo, glavno i

bitno pitanje: za duhovnu izgradnju novoga čovjeka! Da dođemo do novoga čovjeka za novu, pomlađenu i za život spremnu domovinu. I slika novoga čovjeka Hrvata je dr. Merzu posve jasna. I Merz gleda u omladini one koji će podići i izgraditi dušu hrvatskog naroda u višem smislu. Zato on omladini posvećuje i za nju konačno i daje svoj život.

Dr. Ivan Merz hoće da u hrvatskoj omladini djeluje uzorna i izabrana četa, koja će u sebi obnoviti do velike visine kršćanski katolički duh starih Hrvata, koji su bitno cijelom historijom vezani za Krst časni. Ona će biti četa Žrtve, Euharistije i Apostolata koja će svojim borcima dati višu kvalifikaciju za životni rad i stvaralaštvo u sredini svoga naroda, posebno hrvatske omladine. Ta Božja četa, nosioci živog katolicizma, hodat će ovom zemljom kao poslanik Božji i buditi, dizati i jačati. Ona mora na poseban način dati sve u službu idejama i idealima vjere i domovine. Zato ona traži mnogo od svojih boraca i radnika. I u vjeri i u vlastitom uživljavanju u socijalni smisao ljudskog života. Ali ne za to da bi se odijelila od ostale omladine. Ne, nego zato da bi u hrvatskoj omladini ostala kao svoja među svojima i davala joj svoju dušu, svoju službu, svoje oduševljenje!

Pred Vama je omladina koja je dala sve Crkvi i Domovini. Zar treba bolji govor od onoga što govore one stotine tisuća skupnih sv. Pričesti, pa onih 7.293 samo crkvenih sastanaka u samo križarskoj eri od 1930. g. pa dalje. Pa one stotine duhovnih vježbi i oni deseci mladih ljudi koji su iz križara otišli u svećenike!

A domovini je ova mladost dala ljubav, neograničenu i neizmjernu. Ljubav koja se zrcali iz svakog koraka ove mladosti naše. Ljubav u prvom redu djelom za domovinu! U ovih 15 godina tu je izvršeno tako veliko kulturno i socijalno djelo, da možemo ponosno reći, da je to najveći masovni kulturni zahvat u široke slojeve mladih generacija. Ta samo ono u muškoj križarskoj organizaciji održanih od 1923. g. pa dalje 82.611 prosvjetnih sastanaka s 46.256 predavanja, onih 429 tečajeva, 1606 priredbi, 18.392 odborskih sastanaka predstavlja djelo koje ne može nikada umrijeti ni izginuti. Ovo djelo je živo, oličeno u 17 tisuća članova i 9.500 Malih Križara u muškom dijelu organizacije, razasutih po svim hrvatskim krajevima. Oni su živi svjedoci ovog posla izvršenog Bogu i domovini. A to djelo Bogu i domovini dano je u najteže doba našeg nacionalnog života. Ne zaboravimo, da smo mi djeca epohe, kada se Hrvatska trzala u grčevima, a zlo nas je bilo više nego nalazilo

dobro. Mi smo išli ponosno kroz klanice - jadicovce, ne čekajući da sine sunce, jer nas je zvala dužnost prema Bogu i domovini.

I mi smo danas tu. Tu smo okupljeni, da damo spomen i počast najvećem među nama. Našem Merzu! Našem proroku nove mlade i Božje Hrvatske! I kada pred njegovim duhom, koji lebdi nad ovim zborom ispitujemo svoju savjest, onda možemo reći da smo ispunili svoju dužnost kako smo najbolje znali i mogli!

Ovim žalobnim spomenom 10. - te godišnjice smrti našega dr. Ivana Merza mi postavljamo točku na jednu veliku epohu rada križarske omladine. Ta je epoha završena časno. Mi smo časno o njoj položili račune. A dolaze nove epohe u velikom obnovnom radu u hrvatskom narodnom životu. Teško je proricati što će donijeti nova vremena i nove prilike. Ali jedno je sigurno: da mi koji smo radili i gradili na ovom velikom poslu nikad nećemo zaboraviti svoje nove, sve veće dužnosti, prema Bogu i domovini! Mi ćemo dakle na nove i nove poslove, u nove i nove žrtve, da bismo učinili svoju dužnost. A veliki su i daleki putovi zdrave naše hrvatske narodne obnove.

Dr. IVAN PROTULIPAC - životopis

1899. - 1946.

Dr. Ivan Protulipac rođen je u Hrnetiću, kraj Karlovca, 4. srpnja 1899. g., gdje je završio osnovnu školu. Gimnaziju pohađa u Karlovcu. Pravo je studirao u Zagrebu, te je promoviran na čast doktora prava 1923. g. Nakon odvjjetničkog staža, od 1927. g., otvara odvjjetničku kancelariju u Zagrebu koju vodi sve do 1945. g. Dolaskom komunista na vlast napušta s brojnim Hrvatima domovinu i privremeni smještaj nalazi u Trstu gdje pomaže brojnim hrvatskim izbjeglicama. Po nalogu jugoslavenske tajne policije ubijen je 31. siječnja 1946. g. na ulici u Trstu.

Od svojih studentskih dana zanima se za rad katoličkih organizacija. Kada je 16. prosinca 1923. g. osnovan Hrvatski orlovski savez u Zagrebu, izabran je za predsjednika i ostaje na tom položaju sve do ukinuća Orlovstva od strane beogradskog diktatorskog režima 1929. g. U novoosnovanoj Križarskoj organizaciji 1930. g. postaje predsjednik i ostaje na toj dužnosti do 1938. g. kad ga je zagrebački nadbiskup Alojzije Stepinac imenovao predsjednikom Katoličke Akcije. Bio je izvanredan govornik i organizator, obljubljen među mladima. Objavio je brojne

članke i knjigu „Hrvatsko Orlovstvo“ (1926. g.). Kao rodoljub i katolik bio je progonjen za života i nakon smrti. Progonile su ga diktatorske vlasti stare Jugoslavije, vlasti za vrijeme Drugog svjetskog rata su ga dva puta zatvarale, a komunističke vlasti su mu oduzele život organizirajući njegovo ubojstvo. Njegovi posmrtni ostaci prevezeni su 1993. g. iz Trsta u Zagreb i sahranjeni na Mirogoju u grobnicu obitelji Merz. Dr. Ivan Protulipac poginuo je kao žrtva ljubavi za svoj hrvatski narod i za svoje ideale; ostaje upisan na stranicama povijesti Hrvatskog katoličkog pokreta kao zaslužni katolički predvodnik i rodoljub, odlični govornik i izvanredan organizator i vođa hrvatske katoličke mladeži.

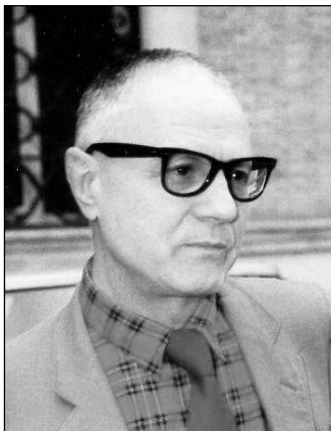

*Drveni kip bl. Ivana Merza,
zaštitnika vojne kapelanije „Eugen Kvaternik“
u procesiji u Slunju prigodom svečanosti blagoslova
kapele Blaženog Ivana Merza.*

XI. ČLANAK O BL. IVANU MERZU

**NAPISAO prof. dr. TOMMASO FEDERICI
IZ RIMA**

(Objavilo Glasilo Postulature, 1975. g., br. 1—2)

Prof. dr. Tommaso Federici
(1927. – 2002.)

OTKRIĆE IVANA MERZA

Na Papinskom liturgijskom institutu „Anselmianumu“ u Rimu godine 1975. obranio je svoju doktorsku disertaciju dr. Marin Škarica, svećenik Splitsko-makarske nadbiskupije. Tema njegove disertacije bila je: „Ivan Merz, promicatelj liturgijske obnove u Hrvatskoj“. Voditelj i moderator njegove disertacije bio je prof. dr. Tommaso Federici, inače laik i kao profesor predavač na istom Institutu. Nakon uspješne obrane disertacije dr. Federici napisao je za medije članak o Ivanu Merzu u kojem iznosi svoje mišljenje i dojmove pune divljenja o njemu i njegovoj intelektualnoj i duhovnoj veličini. Njegov članak donosimo preveden u cijelosti.

Osoba i djelo Ivana Merza izazivaju neizrecivo iznenađenje čim im se čovjek približi. „Velika“ europska kultura bitno utemeljena na osi Pariz-Berlin, s nekim bočnim izdancima, uopće nema pojma bilo o Ivanu Merzu, bilo o onome što je značio za svoju hrvatsku domovinu na religioznom, duhovnom i liturgijskom području. Radi se u stvari o

katoličkoj kulturi, tim više nepravednoj ukoliko je utemeljena na motivima koji u svojoj pozadini imaju nešto stvarno rasističkog.

Voditi jednu disertaciju o Ivanu Merzu, kao što sam imao priliku, silno oduševljava. Ulazi se u stvari u vitalnu razmjenu kojoj je teško izmaći i od koje je nemoguće ne naučiti veoma mnogo. Trebalo bi objaviti njegova sabrana djela da ih upoznaju svi katolici.

Taj laik, mlad, bez puno pomoći sa strane, ujedinjuje izvanredno prodoran genij s ne malim znanjem: prvo, kao prirodan dar, marljivo je kultivirao; drugo, znanje, bilo je sticano kroz godine neprestanog truda. Iako se na liturgijsko-teološkom polju predstavlja kao samouk - a pitajmo se zadivljeni: što bi bio učinio da je slijedio redovni teološki studij? - ipak poznaje velike učitelje svoga vremena, posebno francuske i njemačke, neke osobno, a druge kroz njihova djela.

Njegova nadarenost, koja dolazi do izražaja u njegovoj disertaciji, jest intuicija koja mu omogućava da odmah pronikne u prave probleme duha, društva i budućnosti: zato je anticipirao gotovo 40 godina prije, naravno ne u potpunosti, što je Drugi vatikanski sabor djelomično sankcionirao, djelomično ohrabrio na području potpune obnove kršćanskog života.

Kao laik i kršćanin, začetnik obnove, zaslužuje divljenje i naklonost. Razabire se veoma dobro iz njegovih spisa, i onda kad su obavijeni duhovnom skromnošću, da je oduvijek odlučio pripadati Bogu i njegovim neotuđivim pravima nad ljudima koje ljubi. Razumije se odatle prava revnost njegova duhovnog života tako intenzivna u svojoj dramatičnoj kratkoći. Mogu se približno naznačiti tri centra njegova života: studij i integralna asimilacija kršćanske vjere u čemu među svojim suvremenicima u Europi zaista prednjači; u centar studija stavlja liturgiju, predmet svoga neposrednog interesa kao privilegirani instrument potpune obnove u Crkvi. Zatim, život življen s ponavljanim i uvijek potpunijim odlukama u postizanju svetosti ostvarivanim bez pridržaja; u centru tih odluka stoji uvijek liturgijski život kao dokaz ljubavi i zajedništva s Bogom u slavljenju zajednice. Na koncu, apostolat među mladeži, kojemu je stvarno posvetio svoj život i kojemu postavlja kao cilj liturgiju.

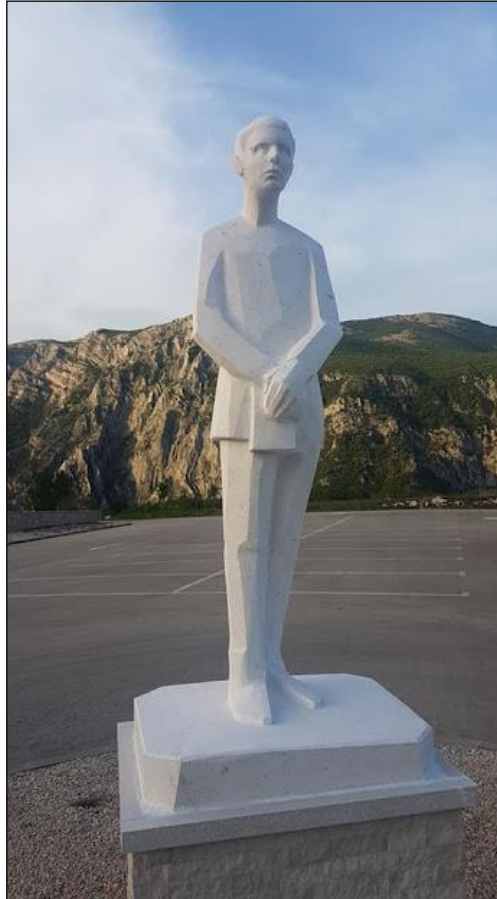
Sve je to kao cementirano njegovom neumanjenom vjernošću Crkvi, papi, biskupima. Radi te vjernosti morao je trpjeti nerazumijevanja i protivljenja od drugih katolika, koji su, naprotiv, trebali priznati njegov genij i duhovni život. Njegova nauka nadahnuta Katoličkom akcijom, neovisnom od politike, kao pravim načinom prisutnosti „Crkve u svijetu“ jest model istine, stvarnosti, lucidnosti, aktualnosti, od kojega je pisac ovih redaka naučio mnoge značajne činjenice.

Jedna duša žedna Boga i pravedno zauzeta za dobro braće nije mogla ne imati i ekumenskih aspiracija: sudjelovao je u Prvom svjetskom ratu i vidio je izbliza „nepotreban pokolj naroda i kršćana“; želio je tako da se nadvladaju podijeljenosti i nasilni sukobi među ljudima, narodima i državama naznačujući također i put: obraćenje srca Boga i bratu.

Mi, profesori Papinskog liturgijskog instituta puni smo divljenja nad liturgijskom naukom Ivana Merza i razumijemo kako je mogao biti pravi začetnik hrvatskog liturgijskog pokreta, činjenice koju hrvatski autori koji su o njemu pisali nisu uvijek razumjeli.

Tako kao laik, jedini od začetnika liturgijskih pokreta i obnova modernog vremena, Ivan Merz je dostojan da ga se nazove ljubljani, dragocjeni sin Crkve, izabrana duša, Božji ugodnik i da bude predložen kao primjer moderne svetosti, stvarne i življene.

*Prof. dr. Tommaso Federici
Papinski liturgijski institut
„Anselmianum“ - RIM*

Kip bl. Ivana Merza.

*Nalazi se u malom planinskom selu Vrđi kod Mostara.
Izradio ga je akademski kipar Dalibor Nikolić iz Mostara.*

XII. ŽENE O SVETOSTI BL. IVANA MERZA

Bl. Ivan Merz svojom svetošću nije djelovao samo na muški svijet, a koji nam je o njemu ostavio meritorne izjave pune divljenja nad njegovom svetačkom veličinom. S mnogim ženama se naš Ivan susretao,

pogotovo za vrijeme svoga javnog apostolskog djelovanja u Zagrebu posljednjih šest godina svoga života. Kako su one njega doživljavale o tome imamo zapisana brojna svjedočanstva. Najviše je o Merzu i njegovu svetačkom utjecaju na ženski svijet pisala Marica Stanković, njegova bliska suradnica u apostolatu među ženskom mladeži.¹⁵ Ovdje donosimo samo jedan mali izvadak iz njezina članka objavljenog 1938. g. prigodom desete obljetnice Merzove smrti. Nakon njezine izjave slijedi članak Đurđice Vitković u kojem je ona sažela sve dojmove o Merzovoj svetosti kako su je doživljavale djevojke i žene njegova vremena koje su ga poznavale.

Marica Stanković: „Uvijek je nosio Boga u duši!“

„Kad sam kao malena djevojčica čitala životopise svetaca, u duši mi se uvijek pojavljivala želja, da i ja vidim i susretнем u životu jednog sveca. U dječjoj svojoj fantaziji očekivala sam, da će sići s kojeg oltara, prolaziti svijetom, a ja ću ga negdje sresti u liku pustinjaka ili siromašna redovnika. Gospodin mi je u neizmjernoj dobroti svojoj doista dao da ga vidim i sretnem, ali u liku katoličkog intelektualca svjetovnjaka, u liku čovjeka, koji je bio sasvim suvremen, ali koji je uvijek Boga nosio u duši i iz kojega je neprestano sjao i govorio Krist. Da, po nikome mi Gospodin nije progovorio tako glasno kao po Ivanu Merzu.“¹⁶

Đurđica Vitković: „Veliki naš učitelju, hvala ti!“

Sažetak svih ženskih dojмова i mišljenja o svetosti bl. Ivana Merza najbolje je izrazila prof. Đurđica Vitković koja je također surađivala s bl. Ivanom Merzom i dobro ga poznavala tijekom njegova javnog djelovanja u Zagrebu. Svoj tekst objavila je kao uvod u knjigu „Božji čovjek Hrvatske – Ivan Merz“.¹⁷ Ovdje donosimo cijeli taj njezin tekst.

---

¹⁵ Prikaz najvažnijih izjava Marice Stanković o svetosti bl. Ivana Merza objavio je postulator u članku:

Božidar Nagy, *Duhovni utjecaj Ivana Merza na Maricu Stanković*. Časopis *Obnovljeni život*, br. 2, 2001., str. 229-242.

¹⁶ Marica Stanković, *Božji čovjek svagdašnjice*. Časopis *Život*, br. 5, 1938., str. 283.

¹⁷ Ova knjiga „Božji čovjek Hrvatske – Ivan Merz“ jest u stvari pretisak cijelog sadržaja 5. broja isusovačkog časopisa *Život* iz 1938. g. koji je bio sav posvećen desetoj obljetnici smrti Ivana Merza. Kao uvod u to izdanje stavljen je gornji tekst prof. Đurđice Vitković. Knjigu je izdala ženska katolička organizacija „Veliko križarsko sestrinstvo“ Zagreb, 1938. g.

U dubokoj zahvalnosti Kristu Kralju, u počast svog velikog brata, DOKTORA IVANA MERZA, u desetoj godini njegova smirenja na Srcu božanske Ljubavi i tihe adoracije Najsvetijoj od žena, predajemo svojim sestrama ovu knjigu.

VELIKI NAŠ UČITELJU, hvala ti!

Hvala ti, što si nas naučio kako se vjerno ljubi Krist.

Hvala ti, što si nam pokazao svu slast euharistijskog blagovanja, svu vitalnu snagu božanske mane, svu ljepotu prijateljstva s dobrim Pastirom i Zaručnikom duša.

Hvala ti, što si nas naučio gledati Krista u Njegovu mističnu tijelu, Njegovoj svetoj zaručnici, Crkvi katoličkoj.

Hvala ti, što si nas upozorio da ne možemo biti katolici bez ljubavi Papi, biskupima i svećenicima.

Hvala ti, što si nam otvorio srce za one po kojima nam govori sam Duh Sveti.

Hvala ti, što nam je danas jasno da u ljubavi k njima, iskazujemo ljubav i poštovanje samom Bogu, i da prezirući njih, Gospoda preziremo.

Hvala Ti, što u pomazaniku Božjem gledamo ne slaba grešnika, nego drugog Krista, čovjeka jaka koji svojom riječju saziva Trojedinog Boga da Ga samo po njegovim posvećenim rukama možemo primiti u sebe.

Hvala Ti, što si nas naučio projicirati sve svoje želje i nastojanja na transcendentalno, vječno; što si nas uputio da U BOGU smirimo nemirna svoja srca, da neizmjernu pustoš njihovu možemo zadovoljiti samo Neizmjernim.

Za sve ovo hvala ti!

DOBRI NAŠ PRIJATELJU, hvala ti!

Hvala ti, što si nam srca učinio širokim da obuhvatimo u njih sve ljude, sve sestre i braću svoju, dragu domovinu i cio svijet.

Hvala ti, što si nas oplemenio u shvaćanju onih koji nas mrze i progone, da budemo ponizni i blagi, veseli sa sretnima i žalosni sa tužnima.

Hvala ti, što s tobom kao s asiškim Siromahom pjevamo himnu radosti i zahvale za sunce i zvijezde, za sitna mrava i malenu travku.

Za sve ovo hvala ti!

ČISTI NAŠ BRATE, hvala ti!

Hvala ti, što si bio prema nama tako delikatan i suptilan. Što si razumio sve najfinije vibracije i najsitnije stanice djevojačke duše.

Hvala ti, što si u svakoj ženi gledao sliku Najčistije. Ti si bio, lijepi brate, jedan među tisućama koji si savršeno shvatio u saobraćaju s nama, zašto je KRIST PO ŽENI došao na svijet. Hvala ti, Ivane, što si iskreno poštovao sve svoje sestre, što si u svakoj od njih gledao Kristoforu, Bogorodičin nastavak, da - Bogorodicu.

Hvala ti, što smo po tebi uzljubili čistoću djevica, bjelinu Marije i njezina Sina.

Za sve ovo hvala ti!

VELIČA DUŠA NAŠA GOSPODINA, JER NAM VELIKE STVARI UČINI ONAJ KOJI JE MOĆAN...

Gospodin te je dao našoj domovini Hrvatskoj, da budeš jedan između nas.

S tobom smo živjeli, gledali te i slušali kroz 31 godinu. Bio si kao i mi, a opet toliko iznad nas!

Bio si DIJETE OSOBITE MILOSTI I LJUBAVI BOŽJE. Bio si DJEVIČANSKA - EUHARISTIJSKA DUŠA.

Zato sva naša zahvalnost Kralju slave!

Sveci se ne rađaju svaki dan, a mi smo sveca imali kraj sebe kao člana svoje organizacije. U njoj si nam ostavio skupocjeno blago, nepropadljivu baštinu.

Mi ti, sveti naš brate Ivane, koji si život svoj prikazao Gospodaru vjekova, i za križarstvo i za sve nas, obećajemo da ćemo uvijek biti vjerne čuvarice tvoje baštine, da ćemo se kao i ti boriti samo ZA KRISTA I NJEGOVO KRALJEVSTVO u dušama.

To je naš zavjet tebi u desetgodišnjici tvoga počivanja u krilu Vječnoga Oca.

Đurđica Vitković

*Vitraj bl. Ivana Merza.
Nalazi se u župnoj crkvi sv. L. B. Mandića
u naselju Briješće u Sarajevu.*

XIII. SUVREMENICI O DUHOVNOJ VELIČINI I SVETOSTI BL. IVANA MERZA

*„Njegovo će ime biti prije ili kasnije dignuto
na dostojnu visinu u cijelom kršćanskom svijetu.“ (K. Volinski)*

Mnogi su prijatelji i znanci bl. Ivana Merza nakon njegove smrti uvjerljivim riječima opisivali njegovu svetost i herojski stupanj njegovih kreposti. Ovdje donosimo neke od njihovih najvažnijih izjava.¹⁸

K. Volinski u svome komemorativnom članku objavljenom u *Hrvatskoj prosvjeti*¹⁹ naziva Ivana jednom od „**najmarkantnijih pojava modernog Zagreba**“. Drži da se za dr. Merza može slobodno reći da je bio „gotovo svetac“. Nastavlja svoje refleksije ovako: „Ovo nije nikakvo pretjerivanje, hiperbolički izraz ili slično. Kod prvog već susreta s pok. dr. Merzom osjetih (čisto intuitivno) da govorim s čovjekom sasvim druge duševne konstrukcije nego što smo mi ostali, i vjernici i nevjernici. Nekakav pathos u čednosti, nekakvo gledanje preko materijalne ljuske našeg bivovanja, jednom riječi, nešto što se ne da običnim izrazima protumačiti. Takvi mora da su bili apostoli i mučenici. Možda je takav bio sv. Franjo u privatnom dodiru s ljudima. Ponavljam, pojave takvih ličnosti ne iščezavaju bez traga. **Nemam ni najmanje sumnje da će njegovo ime biti prije ili kasnije dignuto na dostojnu visinu u cijelom kršćanskom svijetu jer je on sasvim isključiva pojava.** U ovom nema ni traga ma kakvoj naročitoj glorifikaciji ili hiperbolizmu.“²⁰

Dr. Čedomil Čekada, jedan od najistaknutijih svećenika svoga vremena u Vrhbosanskoj nadbiskupiji napisao je mnoge članke o Merzu. U svojoj izjavi za Ivanovu biografiju u vidu njegove beatifikacije kaže: „Osobito mi je imponirala harmonija njegove pojave. Bio je umrtvljen i ozbiljan, pobožan, oduševljen za sve Božje, a opet visoko inteligentan, otmjen, naravan, a bez ičega čudačkoga. Ne znam jesam li ikada u životu vidio čovjeka s kojega bi **duhovna veličina i svetost onako otvoreno prosijavala** kao s blagopokojnog dr. Merza.“²¹

Mons. Eugene Beaupin, Francuz, koji je bl. Merza dobro poznao, organizirao je misu zadušnicu za njega u Parizu kada je bl. Ivan umro. Izvjestitelj koji je iz Pariza poslao ovu vijest u Zagreb za novine

---

¹⁸ Svjedočanstva osoba koje su posvjedočile Ivanovu svetost u njegovu procesu beatifikacije mogu se naći u dokumentima postupka za beatifikaciju, tj. u njegovoj Poziciji str. 944-1041.

¹⁹ K. VOLINSKI, „O dr. Ivanu Merzu“, *Hrvatska Prosvjeta*, Zagreb, 15/1928, br. 6, str. 140.

²⁰ *Isto*.

²¹ Čedomil ČEKADA, *Pismo 8. 5. 1943. upućeno o. J. Vrbaneku*, Zagreb, Arhiv I. Merza; materijali o. J. Vrbaneka za biografiju I. Merza.

ovako završava svoje izvješće: „Značajno je da je Mons. Beaupin, koji ima relacije po čitavom svijetu, rekao da **nikad u životu nije sreo čovjeka tako dubokoga religioznoga uvjerenja kao što je bio Ivan Merz.**“²²

Posebnu značajnu crtu Merzova duhovnoga lika – **osjećaj Božje prisutnosti u njegovoj blizini**, uočili su mnogi njegovi poznanici.

Kardinal Franjo Šeper, koji je kao zagrebački nadbiskup pokrenuo postupak za beatifikaciju Ivana Merza i osobno ga je dobro poznao, svoje svjedočanstvo o Merzu započinje ovim riječima: „U životu sam susreo samo dvije osobe koje su samom svojom pojavom djelovale na poseban način i stvarale oko sebe kao neku **nadnaravnu atmosferu**. Jedan od te dvojice bio je dr. Ivan Merz.“²³

Dušan Žanko, Ivanov bliski suradnik i prijatelj ovako piše: „Tko bi se s Ivanom našao u crkvi, taj je gledajući ga **osjetio stvarnu prisutnost Božju**. Jer njegov je poklek bio tako pun poniznosti, poštovanja i srca, da je upućivao na prisutnost svetoga, čistoga, pravednoga, beskonačnoga Božanstva, pred kojim se mora pasti na koljena i dati svu dušu kao što je radio on.“²⁴

Isti dojam imao je i drugi Francuz, p. Irenne Hausherr, profesor teologije na Gregorijani koji je također bl. Merza dobro poznao: „Hoće li tko razumjeti ili ne, **u njegovoj se blizini osjećala sasvim osobita prisutnost Božja.**“²⁵

U sličnom smislu izrazio se i dr. Drago Čepulić: „**U našem Merzu mi se klanjamo onome božanskome u njemu što nije prestalo živjeti** jer je bilo „izvor žive vode“ koja je našla svoj utok u Vječnost. Naš Merz, baš zbog blizine Božje koja bijaše u njemu, daje nam odgovor na pitanja duše: zašto život, čemu život? On je vođa našeg života. Naš vođa dr. Merz privlači nas svojim božanskim životom milosti i odgovara našoj duši da je ona za Boga određena.“²⁶

Bl. Merz ozbiljno se bavio mišlju da se i u Hrvatskoj pokrene jedan katolički dnevnik po uzoru na isti francuski katolički dnevnik *La Croix*. Boraveći u Parizu posjećivao je Uredništvo i proučavao organizaciju tih

---

²² O-n, „Zadušnice za dr. Merza u Parizu“, *Narodna Politika*, Zagreb, 11/5. 6. 1929.

²³ Franjo ŠEPER, „Ljubav prema Crkvi govorila je iz svake njegove riječi“, *Glasilu Postulature*, Zagreb, 2/1974, br. 2, str. 5.

²⁴ Dušan ŽANKO, „O Božjem čovjeku“, *Nedjelja*, Zagreb, 1/1929, br. 22, str. 2.

²⁵ Irenne HAUSHERR, „Hrvati ne bi smjeli dopustiti da ugasne spomen na Ivana Merza“, *Glasilu Postulature*, Zagreb, 1/1973, br. 1, str. 12.

²⁶ Drago ČEPULIĆ, „Na grobu dr. Ivana Merza“, *Nedjelja*, Zagreb, 2/1930, br. 21, str. 3.

novina, te je ondje stekao i mnoge prijatelje. Kad je umro *La Croix* je donio vijest o njegovoj smrti koja završava ovim riječima: „Ova prerana smrt slomila je velike nade, ali hrvatskim katolicima ostaje jedna utjeha: to je da je **I. Merz umro kao svetac nakon što je živio životom sveca.**“²⁷

O šestoj obljetnici smrti Dušan Žanko objavljuje članak u *Nedjelji* pod nazivom „Uspomena njegova neće izginuti“ u kojem veličajući Ivanove svetačke vrline u zaključku članka primjenjuje na njega riječi knjige Mudrosti: „Mnogi će uloviti mudrost njegovu i do vijeka se neće zaboraviti. Uspomena njegova neće izginuti i **ime će se njegovo spominjati od koljena do koljena.**“²⁸

U drugom članku dr. Čedomil Čekada piše: „**Merz je tip suvremenog laičkog sveca**, koji je kroz sve peripetije modernog intelektualnog života pronio neugaslu uljudbu vjere i **uspio da se probije do Boga i da Boga osjeti i nađe u svim** tim kompliciranim i burnim manifestacijama ljudske misli i ljudskoga htijenja.“²⁹ Ističe u nastavku članka kako bi bio grijeh kad naša katolička javnost ne bi živo kultivirala Ivanovu uspomenu i propagirala njegovo štovanje da mu se jednom utre put i do časti oltara.

B. Loborski izražava opće uvjerenje o Ivanovoj svetosti: „Ivan je naš svetac. **Moderni svetac u pravom smislu svetaštva.** Na nama je da Merza prigrlimo kao dar Providnosti, da njega – sveca Božjega – dovedemo na oltar. On je naš svetac. On je upravo po svojoj veličinimalim stvarima svakidašnjice – a ta je veličina možda najveća – zaslužio svetačku aureolu.“³⁰

---

²⁷ A., „Le Dr. Yvan Merz“, *La Croix*, Pariz, 23. 5. 1928., str. 4.

²⁸ Dušan ŽANKO, „Uspomena njegova neće izginuti“, *Nedjelja*, Zagreb, 6/1934, br. 20, str. 2.

²⁹ Čedomil ČEKADA, „Barbari“, *Katolički tjednik*, Sarajevo, br. 36, 8. 9. 1935.

³⁰ B. LOBORSKI, „Svetac Božji – za proglašenje brata Dr. Ivana Merza blaženim“, *Nedjelja*, Zagreb, 14/1942, br. 29, str. 1.

Članovi Programa SORLUVIS s duhovnikom o. Božidarom Nagy-om u crkvi - bogoslužnom prostoru kraj groba bl. Ivana Merza.

Grb hrvatske Orlovske organizacije: orao nad štitom s bijelim križem s tri slova Ž.E.A., kratice triju riječi: Žrtva – Euharistija – Apostolat. Bila je to lozinka koju je bl. Ivan Merz dao Hrvatskome orlovskom savezu 1923. g. prilikom njegova osnivanja, a u kojem je aktivno djelovao sve do svoje smrti.

XIV. PROGRAM SORLUVIS „S ORLOVIMA U VISINE“

Program SORLUVIS slijedi životni primjer bl. Ivana Merza. Nadahnjuje se njime i želi nam pokazati put kako ostvariti životna načela koje je naš Blaženik revno živio. U *Zlatnoj knjizi*, duhovnom priručniku za Orlove, bl. Ivan je odredio općenito kako treba izgledati duhovni život svakog mladića i kako izgraditi pravi kršćanski karakter. To su načela koja nam daju smjernice za sveukupni kršćanski život. Ono što program SORLUVIS nudi mladićima može se sažeti u četiri točke:

Duhovnost: Potiče na intenzivniji duhovni život što uključuje sakramentalni život i molitvu, redovitu Euharistiju, čestu sv. ispovijed, duhovnu pratnju, učenje o katoličkoj vjeri čitanjem duhovnih izvora, a napose proučavanje Katekizma Katoličke Crkve.

Intelektualna formacija: Sadrži predavanja za bolje upoznavanje i razumijevanje katoličke vjere prema Katekizmu Katoličke Crkve, nacionalne i kršćanske povijesti hrvatskoga naroda, te traženje kršćanskih odgovora na suvremene izazove.

Tjelovježba: Fizičke aktivnosti održavaju se pod stručnim vodstvom s ciljem poboljšanja tjelesne snage, otpornosti tijela i promicanja zdravog načina života što također pridonosi jačanju osobnog karaktera. Blaženi Ivan tjelovježbi je davao veliko značenje, stoga je preporučao barem 10 minuta tjelovježbe dnevno.

Društveni angažman, domoljublje i evangelizacija: Uključuje naviještanje Radosne vijesti drugima, te ostvarivanje zapovijedi ljubavi prema bližnjemu, prema domovini i svome narodu pripremajući nas za kršćansko djelovanje u društvu, promicanje domoljublja i za svjedočenje kršćanske vjere u javnosti.

Ova četiri dijela Programa međusobno su tematski povezani te čine cjelinu osobne formacije.

Program "S ORLOVIMA U VISINE" (SORLUVIS) organizira se pod pokroviteljstvom Postulature za kanonizaciju bl. Ivana Merza a uključuje mladiće starosti od 18 do 35 godina. Cilj mu je formiranje cjelovite kršćanske osobnosti mladoga čovjeka po uzoru na bl. Ivana Merza.

Program SORLUVIS pokrenut je 2023. g. kada se slavila 100. - ta obljetnica osnutka (1923. g.) hrvatske Orlovske katoličke organizacije kojoj je blaženi Ivan Merz bio suutemeljitelj.

Odazivajući se Papinu pozivu program SORLUVIS želi aktualizirati i provoditi one kršćanske ideje i načela po kojima su živjele tisuće hrvatske katoličke mladeži te su zahvaljujući članstvu u ovoj katoličkoj organizaciji postali vrijedni društveni i vjerski djelatnici u hrvatskom narodu.

Kratka povijest Orlovstva i temelji na kojima se gradi današnji Program: Govor Duhovnika o. Božidara Nagy-a

Duhovnik o. Božidar Nagy donosi opširnije podatke o pokretanju inicijative Programa, o Orlovstvu, te o trojici uzora koji stoje u temeljima ovoga Programa: to su bl. Stepinac, bl. Merz i mučenik dr. Protulipac. Njegov govor ovdje donosimo u skraćenom obliku.

„Ideja da se pokrene ovaj Program došla je nakon obilježavanja i proslave 100. - te obljetnice utemeljenja Hrvatskog Orlovskog Saveza. (1923. - 2023.), posebice nakon održanog znanstvenog Simpozija o toj temi na Fakultetu filozofije i religijskih znanosti Sveučilišta u Zagrebu 1.12.2023. g. Orlovstvo kao pokret, a onda kao organizacija kako se s vremenom razvila u Hrvatskoj, bilo je definirano kao **„najidealniji pokret mladeži što ga je hrvatski narod ikada imao“** (J. Vrbanek, SJ). Duhovnik je potom iznio ukratko podatke o povijesti Orlovstva koje je nastalo najprije u Čehoslovačkoj u 19. stoljeću pa se potom razvilo u Sloveniji veoma snažno prije Prvoga svjetskog rata. A u Hrvatskoj se počelo organizirati i provoditi od 1919. g. po uzoru na Orlovstvo u Sloveniji. Tek 1923. g. hrvatsko se Orlovstvo osamostalilo osnivanjem Hrvatskog Orlovskog Saveza kao središnjice Orlovske organizacije koja se razvila i postala najbrojnija i najbolja katolička organizacija za odgoj hrvatske katoličke mladeži onoga vremena. Nažalost beogradska tzv. „šestojanuarska diktatura“ Aleksandra Karađorđevića 1929. g. ukinula je i zabranila Orlovstvo zajedno sa svim ostalim hrvatskim udrugama, organizacijama i političkim strankama. Opširniji prikaz povijesti Orlovstva postoji u knjižici „Hrvatsko Orlovstvo“ koju je 1926. g. napisao njezin prvi (i jedini) predsjednik dr. Ivan Protulipac.

Da se ne ostane samo na pukoj komemoraciji ove stote obljetnice, nekoliko mladića na čelu s mag. phil. Ivanom Mesarekom dalo je inicijativu da se pokrene nešto slično po uzoru na Orlovstvo od prije sto godina. Tako je nastao Program „S orlovima u visine“ (SORLUVIS) kojim se ne želi za sada formalno obnavljati Orlovska organizacija sa svojim tadašnjim strukturama; nego se nastoji oživjeti, provoditi,

primijeniti, prilagoditi u našem vremenu onaj duh i one ideje koje su nadahnjivale tadašnju mladež i koja je u toj organizaciji našla mnoga ostvarenja svojih plemenitih težnji i želja. Obavještena o ovoj inicijativi Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza rado je dala svoje pokroviteljstvo i pružila svoju logistiku za odvijanje i provođenje ovoga Programa. Svakako, najzaslužniji u pokretanju ove inicijative pa onda u provođenju njezina Programa jest mag. phil. Ivan Mesarek.

Ovaj Program ima svoje temelje i uzore na kojima gradi svoje djelovanje i crpi svoja nadahnuća. Ti uzori su bl. Kard. Alojzije Stepinac, bl. Ivan Merz i mučenik dr. Ivan Protulipac. Bl. Stepinac je od njih trojice bio prvi koji je pristupio Orlovstvu i postao njegov član. O tome imamo veoma lijepa svjedočanstva. Najprije tu je njegovo sudjelovanje na orlovskom sletu u Pragu odakle je kao suvenir donio orlovsku kriglu koju je do smrti držao na svome pisaćem stolu. Ona i danas postoji i nalazi se na istom stolu u njegovoj spomen sobi u Krašiću. Potom tu je njegova čuvena izjava o Zlatnoj knjizi, priručniku Orlovske organizacije koju je nazvao „suho zlato“. Tek nakon bl. Stepinca ušli su u Orlovsku organizaciju dr. Protulipac i bl. Merz i postali njezini glavni voditelji. Na poseban način Program „S orlovima u visine“ oslanja se na život i učenje bl. Ivana Merza, koji je bio idejni vođa cijele Orlovske organizacije. Svoj uvodni nagovor Duhovnik je završio citirajući sv. Papu Ivana Pavla II. koji je u svojoj propovjedi za vrijeme mise beatifikacije Ivana Merza u Banjoj Luci 22. lipnja 2003.g. rekao ove riječi: **„IME IVANA MERZA ZA CIJELI JEDAN NARAŠTAJ MLADIH KATOLIKA ZNAČILO JE PROGRAM ŽIVOTA I RADA. ONO TO MORA BITI I DANAS.“**

Opširnije informacije o Programu SORLUVIS kao i mogućnost prijave za sudjelovanje nalaze se na poveznici:

<https://ivanmerz.hr/orlovi-prijava/>

POSTULATURA ZA KANONIZACIJU BL. IVANA MERZA
Bazilika Srca Isusova, 10000 ZAGREB, Palmotičeva 31, pp. 446
mob.: 098 546 806
www.ivanmerz.hr   e-mail: postulaturaim@gmail.com

*Članovi Udruge Mladi za Domovinu
na Memorijalnom groblju žrtava iz Domovinskoga rata
u Vukovaru.*

XV. UDRUGA MLADI ZA DOMOVINU

Udruga *Mladi za Domovinu* je nestranačka, nevladina i neprofitna zajednica aktivnih i ambicioznih mladih ljudi, sa sjedištem u Zagrebu, kojoj su primarni ciljevi: poticati mlade Hrvate u Hrvatskoj i iseljeništvu na očuvanje hrvatskog identiteta; poticati mlade na aktivnije uključivanje u društvene procese; **formirati mlade kroz proaktivno zajedništvo po uzoru na život blaženog Ivana Merza.**

Stoga je Udruga na svojoj internetskoj stranici „Mladi za Domovinu“ (<https://mladizadomovinu.hr/>) odmah na početku kao prvo od svojih programskih načela stavila ovu misao bl. Ivana Merza:

„Katolici su dužni pred Bogom ljubiti svoju domovinu i raditi bolje nego itko drugi za procvat domovine.” – bl. Ivan Merz, zaštitnik hrvatske mladeži.

Udruga proizlazi iz dubokog uvjerenja da premala uključenost mladih u društveno volonterske aktivnosti doprinosi njihovoj pasivnosti i gubitku osjećaja za nepravdu. Shvativši da je ključno stvoriti sadržaj koji potiče mlade na nesebično služenje drugima, omogućujući im rast u vrlinama, Udruga prepoznaje i važnost upravljanja mladim talentima na kvalitetan način kako bi oblikovala nove lidere sposobne donositi mjerljive društvene promjene u Hrvatskoj. Nažalost, ovakav pristup nije postojao posljednjih 30 godina, što je jedan od ključnih razloga aktivacije ove Udruge snažno vjerujući da je vrijeme da zajedno stvori inkubator koji će potaknuti mlade da se angažiraju, rastu i postanu pokretači pozitivnih društvenih promjena u našoj domovini.

Misao vodilja Udruge je: *Kada naše oči, djela, misli i vrijeme upravljamo u ono što je bezvremenito i plemenito te pritom drugoga stavljamo ispred sebe – znamo da će plodovi biti raznovrsni!* A upravo se iz toga razloga Udruga posvećuje razvoju civilnog društva kroz udrugu mladih građana i to će tako ostati sve dok udruga bude postojala što znači da nikada neće ići u smjeru osnivanja političke stranke niti tome slično, već će u fokus staviti razvitak mladih kao temeljnog kapitala koji Hrvatska može imati.

Udruga nastoji sačuvati vrijednosti koje su izgrađene tijekom obrambenog rata, te po tom pitanju odlučuje i djelovati. Prepoznaje

nedostatak strategije, vizije, hrabrosti i predanosti mladima, sa zadaćom da se to promijeni na bolje.

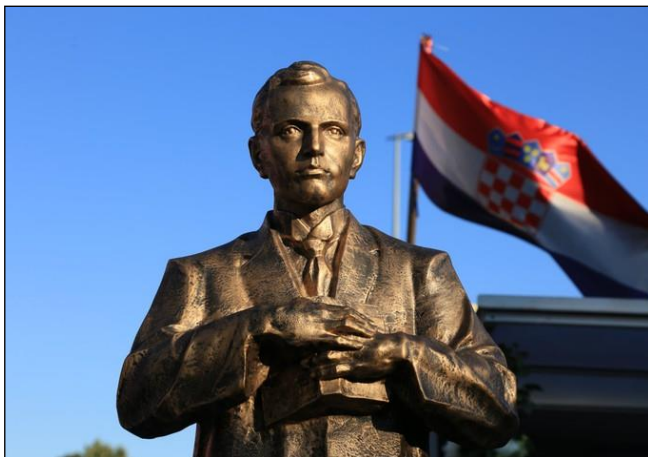
Ambicija Udruge je pružiti svoje talente i vrijeme onima koji su izgradili ovu zemlju želeći pri tom gledati buduće generacije s istim entuzijazmom i vizijom kao što su to imali naši prethodnici dok su oblikovali Hrvatsku čuvajući pri tome ovu našu lijepu zemlju koja ima bogatu povijest te smatrajući da je sadašnjost i budućnost jednako važna kao i prošlost.

Iz tog razloga Udruga želi pokazati da je njena misija moliti, djelovati i ostvarivati zacrtane ciljeve.

Vizija Udruge je stvoriti inkubator proaktivnih, hrabrih i odvažnih mladih domoljuba, a misija potaknuti mlade na veću društvenu aktivnost te nikada ne tražiti svoje, već služiti drugima u svemu.

*Opširnije informacije o udruzi Mladi za Domovinu
nalaze se na poveznici:*

<https://mladizadomovinu.hr/>

*Kip bl. Ivana Merza
u Župi Bl. Ivana Merza u Zagrebu (naselje Špansko).
Izradio ga je akademski kipar Slaven Miličević iz Zagreba.*

XVI. MOLITVENA ZAJEDNICA NANOVO ROĐENI

Zajednica je nastala 2012. g. u župi sv. Stjepana Prvomučenika u Botincu. Dio je Katoličke karizmatske Obnove u Duhu Svetom (KKODS) te broji preko 300 redovnih članova svih uzrasta.

Cilj molitvene zajednice *Nanovo rođeni* je evangelizacija, cjelovita formacija vjernika i promicanje kršćanskih vrednota u društvu kako stoji na njihovoj naslovnoj internetskoj stranici (<https://nanovorodeni.com/>).

Uzor i zaštitnik zajednice je bl. Ivan Merz po čijem primjeru članovi prolaze formaciju na četiri razine: duhovnoj, fizičkoj, socijalnoj i intelektualnoj.

Zajednica aktivno sudjeluje u evangelizaciji i dijeljenju osobnog iskustva krštenja u Duhu Svetom te ulaže u cjelovitu formaciju vjernika koji spremno i odvažno mogu odgovoriti na izazove današnjice, kako u društvu tako i u Crkvi, te na taj način postati nositelji potrebne obnove svih struktura u društvu a sve s ciljem ispravljanja narušene slike Boga u čovjeku, šireći pobožnost Bogu Ocu.

Djelovanje Zajednice usko je povezano sa župom i župnim aktivnostima. Uz aktivan rad na župi, Zajednica organizira otvorene susrete, animirana klanjanja, grupne treninge i formativne sadržaje te se odaziva na pozive župa i Zajednica služeći vjernicima diljem Hrvatske, Bosne i Hercegovine i šire. Zajednica također vodi misiju *Mladi za mir*, program za mlade *Teen H Spirit* unutar KKODS-a te gradi kamp za formaciju *Bl. Ivan Merz* istovremeno se zalažući za povratak dijaspore. Zajednica snima i serijale dokumentarnih filmova te objavljuje autorsku glazbu i dr.

Osim navedenih službi, Zajednica redovno održava treninge za muškarce i žene, hod za nerođene, kateheze, konferencije, formativne edukacije i još mnogo toga.

Zajednica *Nanovo rođeni* ima 7 službi: slavljenička, molitvena, organizacijska, zagovorna, služba mladih, služba mentorstva i služba pastoralne brige zrelijeg dijela Zajednice. Jedan redovni tjedan u zajednici i župi ima mnoštvo aktivnosti, a osim službi puno je i neformalnih druženja, razgovora, obiteljskih posjeta te drugih zajedničkih aktivnosti koje članovima pomažu da rastu u "mudrosti, dobi i milosti kod Boga i ljudi" (Lk 2,52).

Opširnije informacije o zajednici Nanovo rođeni nalaze se na poveznici:

<https://nanovorodeni.com/>

mob.: 099 699 0877

e-mail: info@nanovorodeni.com

*U Domu hrvatskih hodočasnika “Blaženi Ivan Merz” u Rimu 2007. g.;
Domagoj (lijevo), p. Božidar Nagy (u sredini) i Krešimir (desno).*

DOMAGOJA I KREŠIMIRA JAKUMETOVIĆA

Knjiga *U Boga zagledan* nastala je kao nastavak knjige *Apostol Kristov* koju smo objavili 16. prosinca 2016. g. prigodom 120. obljetnice rođenja bl. I. Merza. Od tada smo nastavili pisati pjesme Blaženiku u čast te i putem ove knjige želimo posvjedočiti kako nam je naš Blaženik svojim zagovorom kod Gospodina uslišao i uslišava naše molitve te nam uvijek iznova pokazuje put k Njemu jer smo slabi i nesavršeni ljudi i ne možemo opstati bez Njegova milosrđa, bez Njegove prisutnosti u nama samima. Blaženikove duboke misli i razmišljanja toliko su potrebna današnjemu svijetu i vremenu u kojemu se nalazimo jer duh ovoga svijeta je toliko zahvaćen materijalizmom, karijerama, užurbanošću, egoizmom, tjelesnošću, pažnjom usmjerenom samo na sebe same i svoje vlastite interese na način da više nismo sposobni primijetiti bližnjega kraj sebe jer su nam naši osobni interesi i problemi najvažniji kao da nitko i ništa drugo na ovom svijetu više ne postoji. Samo borba za prestiž i nekakvo besciljno natjecanje i uspoređivanje s drugima. Živeći tako, u tolikoj ispraznosti, Duh Sveti u nama ne može djelovati jer mu mi sami to ne dopuštamo. I to nas vodi u propast a da toga ni sami nismo svjesni. Stoga ne dozvolimo svome duhu da upadne u takvo bezdušno stanje koje je u potpunoj suprotnosti s pravim i istinskim kršćanskim vrijednostima i načelima. Toliko izvanjski držimo do sebe i pravimo se da smo netko i nešto, a u biti smo nitko i ništa, nutrina nam je zatvorena u tolikoj mjeri da nam sve smeta, ogovaramo, lažemo; čovjeka pokraj sebe promatramo kao najvećeg neprijatelja, a ne kao brata i sestru u Kristu. Udaljujemo se od Boga te postajemo ono što svijet želi da budemo - robovi lažnih ideala i idola, zavarani, porobljeni i duhovno pogubljeni za sva vremena živeći licemjerno, pohlepno i bezbožno.

A upravo blaženi Ivan Merz nam tu dolazi kao pravi primjer i uzor osobe koja je spoznala na koji način se boriti i živjeti da bi čovjekova nutrina, duh, duša i srce bili čisti i sveti, bili u skladu s Duhom Božjim. I to je ono neprocjenjivo blago našega hrvatskoga naroda koje nam je Gospodin ostavio u našem Blaženiku, da nas po njegovim spisima i djelima vrati k Izvoru od kojega smo potekli – Bogu u naručje i Presvetom Srcu Kristovu. Isus Krist nazočan u Presvetoj Euharistiji našem je Blaženiku davao snagu za životne borbe; njemu je bl. Ivan potpuno predao svoj život, a svoju vjeru je svjedočio živeći skromno, ponizno, samozatajno, sakramentalno, čineći djela milosrđa i šireći Kristovo Kraljevstvo na zemlji među svim ljudima a napose među mladima. Neka primjer svetosti njegova života bude putokaz i svima nama!

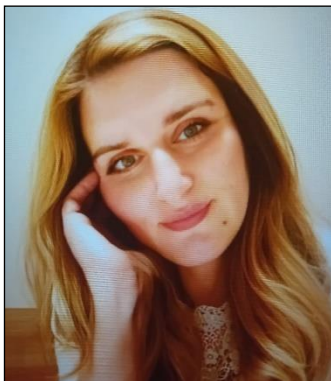
*Krešimir Jakumetović
Domagoj Jakumetović*

Vitraj bl. Ivana Merza.

*Nalazi se u župnoj crkvi sv. Antuna u Korčuli.
Izradio akademski slikar Robert Mijalić iz Rijeke.*

XVIII. POGOVOR

*Anela Todorić,
kolumnistica*

NA SVETOST POZVANI

Nasljedovati svece uvijek znači nasljedovati Krista, kako reče sv. Pavao Korinćanima: „Nasljedovatelji moji budite, kao što sam i ja Kristov. Hvalim vas što me se u svemu sjećate i držite se predaja kako vam predadoh.“ (1Kor 11,1-3)

Među najdivnijim stvarima koje nam nudi Crkva na putu spasenja jesu njezini blaženici i sveci koji kao ovozemni putnici nade, dočekaše puninu onoga u što su čitavim svojim bitkom vjerovali i koji kao slavljenici vječne slave s Bogom, traže duše koje hodočaste po zemlji da ih oduševa za Boga, da im budu trajni zagovornici i uz anđele, suputnici prema cilju.

Čitajući retke ove knjige prva misao koja se čitatelju nudi, jest zaziv: Blagoslovljen budi Bog u svojim anđelima i u svojim svetima!

Iz retka u redak, iz stiha u stih, oduševljavajući se Isusom koji je tako očit u životu bl. Ivana Merza, autori čitatelju progovaraju iz obilja svojih dubina. Tako svaki redak postaje poput molitve i razmatranja Kraljevstva nebeskog, te dokaz da najveća ljubav koju čovjek može učiniti drugom čovjeku uvijek polazi od Boga i usmjerena je na vječnost, spas duše.

Ima li ljepše zahvale, nego na obilje Božje ljubavi, istom mjerom uzvratiti?

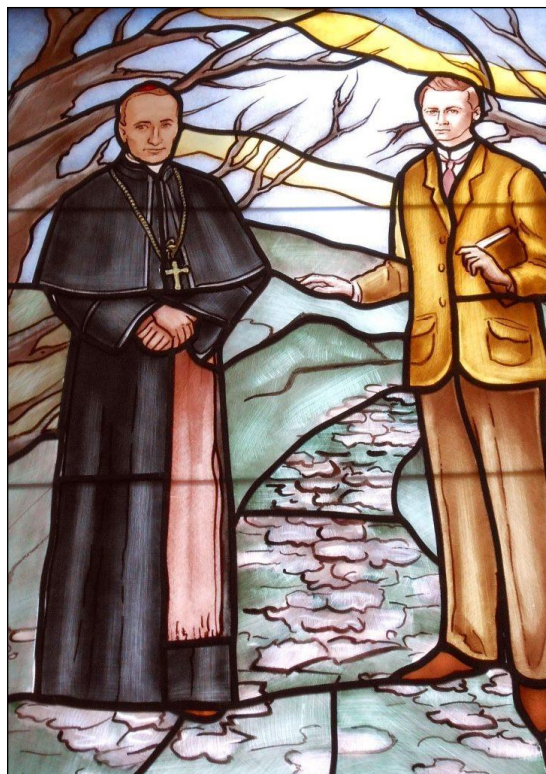
Bl. Ivan Merz je rekao da bi na smrtnoj postelji želio da je svugdje bio odaslanik Velikoga Kralja, tj. uvijek u prisutnosti Božjoj, svjestan da je hvala, čast i služba Božja jedino važno, a sve ostalo da je taština. Upravo tim mislima prožeta je cijela knjiga. U njoj se očituje čežnja za visinama, želja za svetošću, ljubav prema Trojedinom Bogu i zahvala Isusu koji je tako sjajan u Pokaznici srca ovog blaženika.

U konačnici svog života najveću zahvalu osjećamo prema svecima koji su nam pokazali put svjetla čitavim svojim životom.

Duši koja ih želi nasljedovati ne preostaje drugo nego zavapiti:

*„Ponesi i nas u Visine,
ti ljubljeni Božji sine!“*

*Anela Todorić,
župljanka župe bl. Ivana Merza, naselje Špansko, Zagreb,
kolumnistica*

*Vitraj bl. Ivana Merza i bl. Kard. A. Stepinca.
Nalazi se u župnoj crkvi sv. L. B. Mandića u Orehovici.
Izradio akademski slikar Robert Mijalić iz Rijeke.*

*Kukuruzni put – “Put spasa”
u vukovarskom prigradskom naselju Lužac,
Domagoj (lijevo) i Krešimir (desno).*

XIX. O AUTORIMA

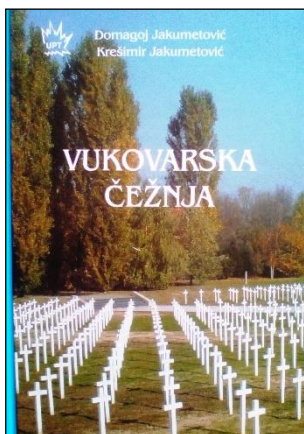
Braća blizanci Krešimir i Domagoj Jakumetović rođeni su 10. studenoga 1980. godine u Vukovaru. U rodnom gradu završili su prva četiri razreda osnovne škole. Godine 1991. napuštaju opkoljeni Vukovar preko tzv. kukuruznog puta na Lušcu (Lužac je vukovarsko prigradsko naselje), nazvanog poslije „Put spasa“, odlazeći u progonstvo.

Sljedeća četiri razreda osnovne škole završavaju u Republici Sloveniji, u Kranjskoj Gori. U ljeto 1995. godine vraćaju se u Republiku Hrvatsku i nastanjuju u Rijeci, gdje upisuju srednju Građevinsku tehničku školu. Zimi 1996. godine odlaze u Otok, mjesto nedaleko od Vinkovaca, u kojima nastavljaju srednju Građevinsku tehničku školu.

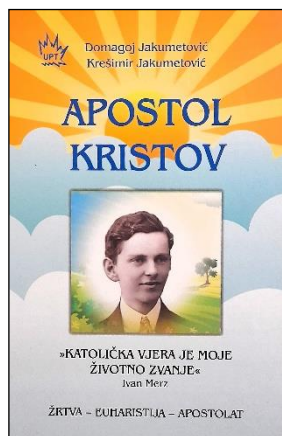
Tijekom ljeta 1996. godine sele se u Vinkovce i tu završavaju srednjoškolsko obrazovanje. Godine 1999. put ih vodi na studij građevinarstva u Osijek, koji obojica uspješno završavaju stječući zvanje diplomiranih inženjera građevinarstva. U jesen 2006. godine zapošljavaju se u Vukovaru na poslovima prostornoga i komunalnoga uređenja, graditeljstva te obnove grada Vukovara i Vukovarsko-srijemske županije.

Zanimajući se za produbljivanje znanja i iskustva kršćanske duhovnosti, sredinom 2015. godine uspješno s pohvalom završavaju u Osijeku dvogodišnji program formacije u Školi za župne suradnike pri Pastoralnom centru Đakovačko-osječke nadbiskupije, stječući teološko-liturgijsko znanje i vještine potrebne za službu animatora u pripremi i animiranju molitvenih susreta u župi. U župi su uključeni u misijsku skupinu, grupu čitača, a također su i bliski suradnici Postulature bl. Ivana Merza te širitelji štovanja Božjega Milosrđa.

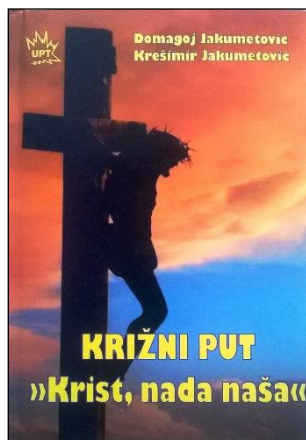
Domagoj i Krešimir Jakumetović do sada su objavili knjige: *Vukovarska čežnja* (UPT Đakovo, 2015., knjiga poezije), *Apostol Kristov* (UPT Đakovo, 2016., knjiga sadrži 60 pjesama te tekstove o bl. Ivanu Merzu, a objavljena je uz 120. obljetnicu njegovog rođenja), *Krist, nada, naša* (UPT Đakovo, 2018., knjiga križnoga puta), *Ruža Bijela* (UPT Đakovo, 2019., knjiga poezije u čast Gospi), *Trebamo te, Kriste!* (UPT Đakovo, 2020., knjiga poezije na slavu, čast i hvalu Gospodinu i njegovu beskrajnom milosrđu), *Isus - jedini koji svemu daje smisao* (UPT Đakovo, 2023., knjiga meditacija, promišljanja i molitvi) i *Putem križa do spasenja* (UPT Đakovo, 2024., zbirka križnih puteva za molitvu i meditaciju).

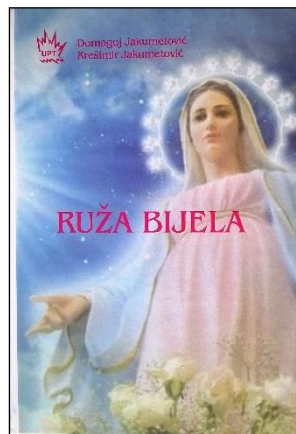
„Vukovarska čežnja“

„Apostol Kristov“

„Križni put
Krist, nada naša“

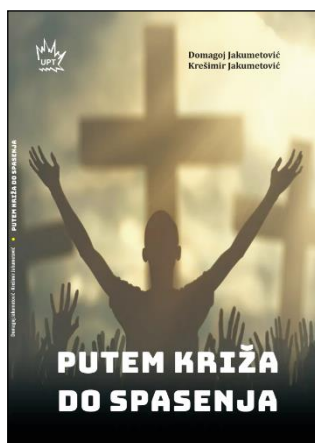
„Ruža Bijela“

„Trebamo te, Kriste!“

„Isus – jedini koji svemu daje smisao“

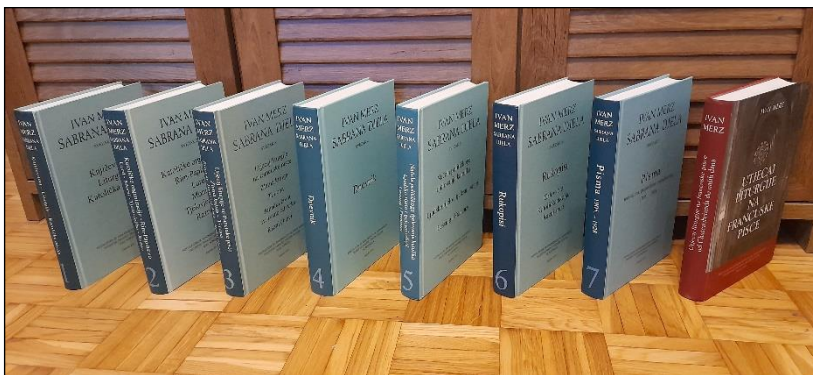

„Putem križa do spasenja“

XX. BIBLIOGRAFIJA

KNJIGE TEKSTOVA IVANA MERZA

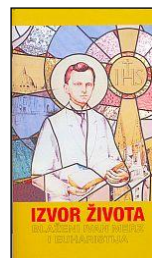
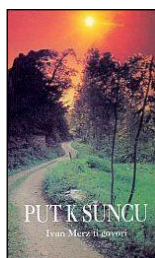
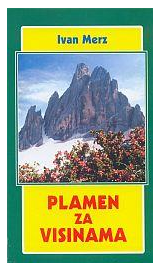
- ❖ Ivan Merz: Put k suncu. Odabrani spisi. - Zagreb, Postulatura Ivana Merza, 1978., 179 str.
- ❖ Ivan Merz: Put k suncu. Odabrani tekstovi Ivana Merza. – Zagreb, Filozofsko teološki institut FTI i Postulatura za beatifikaciju I. Merza, 1993. - Drugo nadopunjeno izdanje, 232 str.
- ❖ Ivan Merz: L'influence de la liturgie sur les ecrivains francais. (Utjecaj liturgije na francuske književnike). Doktorska disertacija Ivana Merza na francuskom, obranjena 1923. Zagreb. Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu i Postulatura Ivana Merza, 1996., 303 str.
- ❖ Ivan Merz: Plamen za visinama. Najljepše misli Ivana Merza. Zagreb, FTI, 1999., 128 str.
- ❖ Ivan Merz: Misli. Zagreb, Postulatura I. Merza, 2001., 64. str.
- ❖ Ivan Merz: Ljubav i čistoća, Zagreb, FTI i Postulatura I. Merza, 2002., 260 str.

- ❖ Ivan Merz: Sabrana djela Svezak 1., Književnost, Liturgija, Katolička akcija; Zagreb, Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza, Filozofski fakultet Družbe Isusove, Glas Koncila, 2011., 480 str.
- ❖ Ivan Merz: Sabrana djela Svezak 2., Katoličke organizacije, Rim -papinstvo, Lurd, Moral, Tjelovježba, Razno; Zagreb, Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza, Filozofski fakultet Družbe Isusove, Glas Koncila, 2011., 488 str.

- ❖ Ivan Merz: Sabrana djela Svezak 3., Utjecaj liturgije na francuske pisce, Zlatna knjiga, Ti i ona, Junački život sv. Ivane od Arka, Razni članci; Zagreb, Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza, Filozofski fakultet Družbe Isusove, Glas Koncila, 2012., 501 str.
- ❖ Ivan Merz: Utjecaj liturgije na francuske pisce, Doktorska disertacija; Zagreb, Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza, Filozofski fakultet Družbe Isusove, 2013., 438 str.
- ❖ Ivan Merz: Sabrana djela Svezak 4., Dnevnik; Zagreb, Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza, Filozofski fakultet Družbe Isusove, Glas Koncila, 2014., 565 str.
- ❖ Ivan Merz: Sabrana djela Svezak 5., Načela političkoga djelovanja katolika, Ljudsko tijelo i tjelesni odgoj, Lessing i Francuzi; Zagreb, Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza, Filozofski fakultet Družbe Isusove, Glas Koncila, 2014., 460 str.
- ❖ Ivan Merz: Sabrana djela Svezak 6., Rukopisi - Orlovstvo, Katolička akcija, Razni spisi, Zagreb, Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza, Filozofski fakultet Družbe Isusove, Glas Koncila, 2015., 520 str.
- ❖ Ivan Merz: Sabrana djela Svezak 7., Pisma roditeljima, prijateljima i suradnicima 1905. – 1928., Zagreb, Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza, Filozofski fakultet Družbe Isusove, Glas Koncila, 2022., 432 str.

Cjelovita Bibliografija brojnih članaka, studija i brošura koje je Ivan Merz objavio u raznim časopisima nalazi se u oba izdanja knjige Ivana Merza »Put k suncu« kao i na Internet - adresi: www.ivanmerz.hr

*Kapela bl. Ivana Merza
na vojnom poligonu „Eugen Kvaternik“ u Slunju.*

XXI. KAZALO

I. PREDGOVOR - P. Božidar Nagy, SJ: „Čudo milosti Božje“	5
II. UVODNA RIJEČ AUTORA DOMAGOJA JAKUMETOVIĆA	9
III. UVODNA RIJEČ AUTORA KREŠIMIRA JAKUMETOVIĆA	15
IV. SVJEDOČANSTVO DOMAGOJA I KREŠIMIRA JAKUMETOVIĆA O POSREDOVANJU BL. IVANA MERZA U NJIHOVU ŽIVOTU	21
V. MOLITVENI ŽIVOT BL. IVANA MERZA	27
VI. ČLANAK BL. IVANA MERZA	31
VII. BILJEŠKE BL. IVANA MERZA S DUHOVNIH VJEŽBI.....	37
VIII. APOSTOLSKI PROGRAM	43
IX. PJESME SPJEVANE U ČAST I ZAHVALU BLAŽENOM IVANU MERZU	47
UVODNIK U PJESME	49
U BOGA ZAGLEDAN	51
IVANE MOJ!	52
RADNIK, MOLITELJ I PATNIK	53
KAO TVOJ SLUGA IVAN MERZ	54
PRIČEST JE IZVOR ŽIVOTA	55
MILOST S VISINA	56
K OLTARU GOSPODNJEM VODI NAS, IVANE!	57
NAMA NEK' BLISTA.....	58
ZA DOM HRVATSKI SRCE BIJE	59
ZAZOVI IME NJEGA	60
VIDJEH NA NEBU ZVIJEZDU ŠTO SJA	61
VRHOVI BIJELIH BRDA.....	62
USLIŠI, USLIŠI MOLITVE NAŠE!	63
TI LJUBLJENI BOŽJI SINE	64

U ZBORU GOSPODNJIH ANĐELA.....	65
IVANE DRAGI.....	66
SUZNA DOLINA.....	67
ORLOVA GNIJEZDO.....	68
SPREMAN ZA VJEČNOST.....	69
ORLE ZLATNIH KRILA.....	70
HRVATIMA PASTIR.....	71
NEBA ZRAKO.....	72
KRISTOV STIJEG.....	73
IVANE NAŠ.....	74
I OTOČIĆ KOŠLJUN ZNADE ZA NJEGA!.....	75
CVIJET U SVIJETU.....	76
HVALA TI, BOŽE, ZA BRATA IVANA.....	77
BLAŽENI IVANE, BRATE MOJ!.....	78
HRVATSKA BLISTA U IVANU MERZU.....	79
PROSVIJETLIO TE BOG.....	80
NA SRCU ISUSOVU.....	81
OSTANI SA MNOM, IVANE!.....	82
ZVIJEZDA VJEČNOGA SJAJA.....	83
SVJEDOK KRISTOV.....	84
SVJETLO IVANA MERZA.....	85
S ORLOM U VISINE.....	86
SVETAC NAŠIH DANA.....	87
SVJEDOČE ČISTI.....	88
IVANE, HVALA.....	89
ČOVJEK OD BOGA.....	90
ZAŠTITNIČE PUKA SVOG.....	91
ZVIJEZDA DANICA.....	92
RATNIK ZA KRISTA.....	93
POMOLI SE, IVANE!.....	94
IVANOVA VJERA.....	95
ZAZIVAM TVOJE IME.....	96
ODSJAJ KRISTOV.....	97
PUN VEDRINE.....	98

KATOLIK SVJETOVNJAK SPASIO ME ZA VJEČNOST!	99
SVJETLO OD KRISTA	100
SLUŽBENIKU BOŽJEM	101
IVANE, MOLI ZA NAS!	102
TVOJU ZAŠTITU MOĆNU ZAZIVAMO, IVANE!	103
MOLITVE ČOVJEK	104
IVAN, SVJETLO KRISTOVO	106
IVANOVE MISLI	107
BDIJ NAD NAMA, IVANE!	108
IVANE, PRIMI NAS ZA RUKESVOJE!	109
NEBESKO BLAGO	110
DOMOVINA TE, BRATE, ZOVE	111
ZAŽARILA DUŠA	112
KRISTOVO SVJETLO	113
ORAO ĆU BITI	114
NITKO KAO IVAN OKUPLJAO HRVATE NIJE	115
LETI, IVAN, VISOKO	116
SRCE SJEDINJENO S KRISTOM	117
IVAN	118
ZRAKA KRISTOVA	119
ZVIJEZDA VODILJA	120
X. GOVOR dr. IVANA PROTULIPCA O BL. IVANU MERZU	121
XI. ČLANAK O BL. IVANU MERZU NAPISAO prof. dr. TOMMASO FEDERICI	125
XII. ŽENE O SVETOSTI BL. IVANA MERZA	129
XIII. SUVREMENICI O DUHOVNOJ VELIČINI I SVETOSTI BL. IVANA MERZA	133
XIV. PROGRAM SORLUVIS „S ORLOVIMA U VISINE“	137
XV. UDRUGA MLADI ZA DOMOVINU	141
XVI. MOLITVENA ZAJEDNICA NANOVO RODENI	143

XVII. ZAVRŠNE RIJEČI AUTORA DOMAGOJA I KREŠIMIRA JAKUMETOVIĆA.....	145
XVIII. POGOVOR - Anela Todorić: Na svetost pozvani	147
XIX. O AUTORIMA.....	151
XX. BIBLIOGRAFIJA.....	154
XXII. KAZALO IMENA	162

*Kip bl. Ivana Merza
u Centru „Blaženi Ivan Merz“ na Filipinima.*

*Krešimir (lijevo) i Domagoj (desno)
u crkvi - bogoslužnom prostoru
kraj groba bl. Ivana Merza, 2023. g.*

XXII. KAZALO IMENA

Beaupin Eugene 134	Nikolić Dalibor 128
Blašković Mate 18	Nikolić Mirjana 26
Byron 9 Oršolić	Pero 146
Čekada Čedomil 133, 134, 135	Perica Petar 17
Čepulić Drago 134, 135	Pijo XI. - papa 16, 45
Đurđica Vitković 7, 130, 131	Pio X. - papa 44
Federici Tommaso 7,125, 127	Protulipac Ivan 7, 121, 123, 138, 139
Hardi Marinko 2	Radman Dubravka 48
Hausherr Irenne 134	Stanišić - Atelje 36
Ivan Pavao II. - papa 6, 24, 139	Stanković Marica 129
Karađorđević Aleksandar 138	Stepinac Alojzije 46, 138, 139, 149
Kniewald Dragutin 30	Šeper Franjo 134
Križevčanin bl. Marko 34	Škarica Marin 7, 125
Kuharić Franjo 5	Todorić Anela 147, 148
Kvaternik Eugen 124, 156	Todorić Luka 20
Loborski B. 135	Tomislav - kralj 31
Majetić Mira 10	Vitković Đurđica 7, 129, 130
Mamuša Anto 4	Volinski K. 133
Mandić sv. Leopold Bogdan 149	Vrbaneč Josip 29, 37, 43, 134, 138
Mesarek Ivan 138, 139	Vukina Eva 42, 163
Mijalić Robert 146, 149	Zirdum Ivan 2
Miličević Slaven 142	Žanko Dušan 29, 30, 134, 135
Nagy Božidar 5, 25, 129, 136, 138, 144	

SPONZORI IZDAVANJA OVE KNJIGE SU:

Svjetrovni institut „Suradnice Krista Kralja“, Zagreb

Hrvatski katolički centar Sv. Antuna Padovanskog, Summer Hill, Sydney, Australija

Zagrebačka nadbiskupija

Sestre Dominikanke Kongregacije Sv. Anđela čuvara, Korčula

Svetište Majke Božje Trsatske - Franjevački samostan, Rijeka

Đakovačko-osječka nadbiskupija

Hrvatske katoličke misije u Švicarskoj

Zaklada „Profesor dr. Josip Sabol“, Malinska

Kuća susreta Tabor - Franjevački samostan, Samobor

Družba Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje - Provincija Krista Kralja, Zagreb

Nadbiskup Vrhbosanski mons. Tomo Vukšić

Župa Pomoćnice kršćana, Orebić

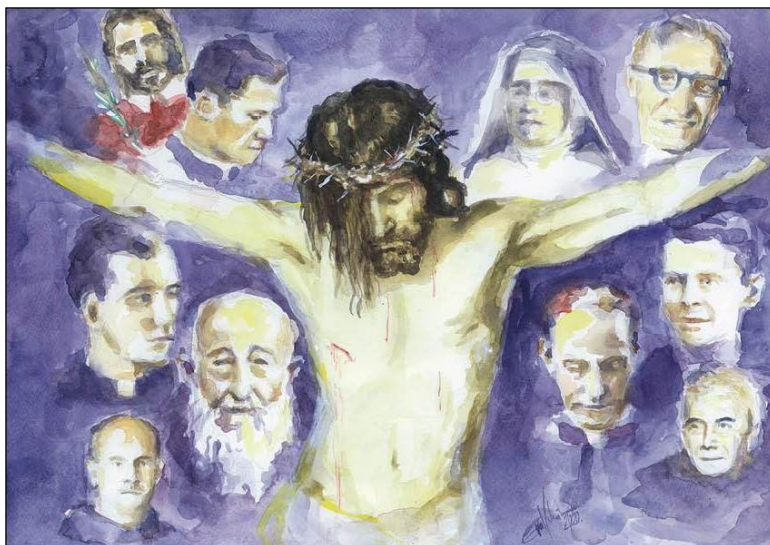
Vlč. Tomislav Sanić, Daruvar

RKT Župa Uznesenja BDM, Končanica

Postulatura za kanonizaciju blaženoga Ivana Merza, Zagreb

Zahvaljujemo od srca svim sponzorima na velikodušnoj pomoći, podršci i susretljivosti jer bez njihova neizmjernog dobročinstva ova Knjiga – zbirka pjesama *U BOGA ZAGLEDAN*, napisanih u čast i zahvalu našem hrvatskom Blaženiku Ivanu Merzu, ne bi ugledala svjetlo dana.

Domagoj i Krešimir Jakumetović

Hrvatski sveci i blaženici.

*Bl. Ivan Merz desno na slici.
Naslikala akademska slikarica Eva Vukina iz Čakovca.*

Zaustavimo se kratko na nazivu ove knjige: "U Boga zagledan". To je u stvari misao našega Blaženika, ali izražena samo drugim riječima. Zapisao ju je bl. Ivan u svome Dnevniku, 5. veljače 1918. g., na bojištu i to pri kraju Prvog svjetskog rata kada je sastavljao program svoga duhovnog života koji će provoditi nakon prestanka rata. Ta njegova misao izražena njegovim riječima glasi: "Boga nikada zaboraviti! Neprestano težiti za ujedinjenjem s njime." Ova njegova misao nalazi se također na početku vatikanskog dekreta o njegovim herojskim krepostima.

*p. Božidar Nagy, SJ
postulator*

Bl. Ivan Merz je rekao da bi na smrtnoj postelji želio da je svugdje bio odaslanik Velikoga Kralja, tj. uvijek u prisutnosti Božjoj, svjestan da je hvala, čast i služba Božja jedino važno, a sve ostalo da je taština. Upravo tim mislima prožeta je cijela knjiga. U njoj se očituje čežnja za visinama, želja za svetošću, ljubav prema Trojedinom Bogu i zahvala Isusu koji je tako sjajan u Pokaznici srca ovog blaženika.

Anela Todorčić

Isus Krist nazočan u Presvetoj Euharistiji našem je Blaženiku davao snagu za životne borbe; njemu je bl. Ivan potpuno predao svoj život, a svoju vjeru je svjedočio živeći skromno, ponizno, samozatajno, sakramentalno, čineći djela milosrđa i šireći Kristovo Kraljevstvo na zemlji među svim ljudima a napose među mladima. Neka primjer svetosti njegova života bude putokaz i svima nama!

Autori

ISBN: 978-953-208-439-9

9 789532 1084399